

Déliháb

8. SZÁM

20
ALLÉP

LILY PONS,
a világhíró opera-
énekesnő „A prima-
donna férje” című
első filmjét most mu-
tatja be a RÁDIUS
(R.K.O. Pátria film)

100

OLDAL

RÁDIÓMŰSOR
FEBRUÁR 21-27-IG

A VILÁGIRODALOMBAN EGYSZÖR ALLO!

Húsz remek díszes félbőr-kötésű regény **BUDA-PESTEN 19 pengő 20 fillérért**, tehát kötetenként **96 fillérért**, **VIDÉKEN 21 pengő 20 fillérért**, vagyis kötetenként **1 pengő 06 fillérért**!

A sorozat minden egyes kötete 320 oldal és igazi értéke a világirodalomnak. Húsz hónapon át minden hó elsején kézbesítünk egy regényt.

Aki húsz hónapon át egy-egy kötet „Világhírű regény” átvételére kötelezi magát, annak „**A tudás forrása**” című díszes félbőr-kötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikonalakú 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 10 kötetének átvétele után küldjük teljesen díjtalanul, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel. Ez a mű karácsonyra jelenik meg.

A „Világhírű Regények” sorozatában eddig a következő művek jelentek meg: **Frank Norris**: Az örvény, **Maurice Renard**: Lerne doktor, **Francis de Croisset**: A malakkal asszony, **Pierre Benoit**: Az üldözött, **Flaubert**: Salambó, **Kipling**: Kim, **Crawford**: A bizánci rabszolgány, **Turgenev**: Óstalaj, **Maugham**: Színes fátyol, **Dosztojevszkij**: Névtelen, **Stefan Zweig**: Első élmény, **Axel Munthe**: San Michele regénye I—II.

A sorozatban legközelebb a következő művek jelennek meg: **Balzac**: Három szerelmes, **Arlen**: A zöld kalap, **Gorkij**: Artamanovok, **Maurois**: Két asszony között. A felsoroltakon kívül a világirodalom következő remekeinek megjelenése van tervbevéve: **PIERRE BENOIT**, **JOSEPH CONRAD**, **CLAUDE FARRERE** stb. Az itt felsorolt írók az olvasók millióit hódították meg szerte a világon.

A művek megrendelhetők **Toinaí Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.**, Budapest, VII. Dohány u. 12-14. Telefón: 1—423—39 és 1—423—50. Az itt látható megrendelőlevéllel minden újságárúsnál is megrendelhető.

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE! A Világhírű Regények bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárúsnál nem volna kapható) **Romániában 35 lejért**, **Journal Import**, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. **Csehszlovákiában 9 ke.-ért** **Lipa Novinarstvo**, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. **Jugoszláviában 15 dinárért** **Putnik Hírlapiroda**, Novi Sad, Kralja Aleksandra 21.

(Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a „Világhírű Regények” húsz kötetét, díszes félbőr-kötésben, Budapesten 19 pengő 20 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért, vidéken 21 pengő 20 fillérért, vagyis kötetenként 1 pengő 6 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért, illetőleg vidéken 1 pengő 6 fillért. Önök kötelezik magukat a 10-ik kötet átvétele után 20 fillér postaköltség és kézbesítési díj fejében ajándékképpen „**A tudás forrása**” című művet megküldeni. A kézbesítést a következő címre kérem:

Kelt 193_____

Megrendelő neve: _____

Megrendelő foglalkozása: _____

Megrendelő lakása: _____ város _____ ucca _____ sz.

KÉRJÜK OLVASHATÓAN KITÖLTENI!

A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb” az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő. **ROMÁNIÁBAN** 1/4 évre 100 lei. **FŐELÁRUSÍTÓ**: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. **CSEHSZLOVÁKIÁBAN** 1/4 évre 23 Ke., **FŐELÁRUSÍTÓ**: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. **JUGOSLAVIÁBAN**: 1/4 évre 32 dinár. **Putnik Hírlapiroda**, Novi Sad, Kralja Alexandra 21. (Csekk számlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55 646.) **FRANCIAORSZÁGBAN** 1/4 évre 18 Frs. **Főelárusító**: Messageries Parisiennes, Paris 10. e. 28. Rue St. Quentin. A kiadásunkban megjelenő művek esakis fenti cégeknél szerezhetők be. (Közvetlen nem szállíthatunk)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Magyar könyvkereskedés: Sao Paulo Av, Sao Joao 247.

20
FILLÉR

XI. évfolyam

Budapest, 1937 február 20

8. szám

Délibáb

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2,50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 líra 40 centesimo, Franciaországban 1,50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.

Jullanna holland trónörökösű és férje a Halászbástyán (Dely felv.)

Bernhard
herceg és
Julianna a
Pálosok
kolostoránál

Julianna holland trónörökösne és Bernhard herceg budapesti látogatása

Ami a tudósításokból kimaradt

A villámgyors telefonriportok lázában, amikor az újságíró rapszódikus mondatokban számol be lapjának a fejedelmi nászutas pár budapesti tartózkodásának minden mozzanatáról, a tudósításból mindig kimarad valami. Pedig a noteszbe vetett kúrsa sorok nyomdafestéket kérnek, mert a mozaik-szerű epizódok igazi portrét adnak.

A Julianna—Bernhard-párról van szó. A rangrejtve utazó trónörökösne és férje budapesti látogatásáról már hetekkel ezelőtt beszéltek. Mégis az érkezés váratlanul történt. Az újságírók és a fotoriporterek hada hiába várakozott a Margitszigeten... Egyszer csak a Gellértből telefonálnak: Itt vannak! Nosza, lett nagy lőtás-futás, egész autótaxi-karaván száguldott a szigetről a városba. Persze hiába, a fejedelmi pár este már nem mutatkozott.

Igy a szobapincérek és komornák interjú-alannyá léptek elő. Tőlük sok érdekes dolgot lehet megtudni.

Például azt, hogy mikor kicsomagolták Julianna kofferjait, az egyikből egész csomó előrajzolt kézimunkát szedtek elő. A holland trónörökösneől ugyanis köztudomású, hogy minden szabad percét kézimunkázással tölti. Ehhez a csomaghoz, amit a nászútjára hozott magával — még nem nyúlt hozzá.

Bernhard herceg nagyon alapos ember. Minden országról külön notesza van, ezekbe

jegyzi fel az illető ország nevezetességeit. A Magyarországról szóló notesz, egy szép, barna bőrkötésű könyvecske is sok feljegyzést tartalmaz. Mikor a szállodaigazgatótól még a megérkezés estéjén érdeklődött, hogy hol hallgathatna cigányzenét, Bernhard herceg egyszer csak Rigó Jancsi, a világhírű primás nevét betűzte ki a barna noteszből. Szegény Rigó Jancsi neve halála után is él. A szállodaigazgató új címet íratott fel a noteszbe: Magyar Imre...

A hosszú autótút után, amelyet száguldó versenytempóban tett meg a fiatal pár, sokáig aludtak. A fejedelmi lakosztály ablakai még tíz óraker csak a lehúzott rollóikat mutatták. Pedig már kora reggel ott strázsáltak a hírlapírók a szálloda halljában, mert a közönség kíváncsi a közkedvelt nászutasok titkaira és a közönség nagy úr: ki kell szolgálni. A várva-várt vendégek nyugodtan alszanak szállodai szabályukban és a lapzárta fenyegetően közeledik. Végre behívadják a szobapincért és a reggeli tálalását kérik. Julianna ebben a pillanatban a szekrényhez lép és egy kis csomagot vesz elő:

— Ebből kérem megfőzni a kakaót... — mondja mosolyogva.

A kis csomagban hazulról hozott holland kakaó volt.

Féltizenkettőkor új türelmetlenül ács-

DÉLIBAB

rogtak a szálloda előtt a kíváncsiskodók. Bernhard herceg kilép a balkonra és kis fényképezőgéppel felvételeket készít a kilátásról. Az emberek odarohannak, Bernhard beszél a szobába. Kíváncsi női fej jelenik meg az erkély ajtajában; Julianna nézett ki egy percre. Aztán a férjét is behúzza. Nem akarnak nyilvánosságot. Meg is szoknek előle. A szálloda hátsó, fürdőajtaján lépnek ki és gyorsan be az autókba! Gyorsan felírni a rendszámokat és utánuk... BL 301 és BL 302. Elegáns hérautók ezek. A detektívek autója után legalább tíz másik taxi veszi üldözőbe Julianna és Bernhard kocsiját. Mégis eltűnnek a szem elől. Mindenki a BL 301-et üldözi, közben pedig kocsit cserélnek és a BL 302-ben folytatják az utat... De az üldözőket nem lehet félrevezetni. A Halászbástyán rátalálunk a fejedelmi párra. Most már nem lehet védekezni, állják a fényképezőgépek ostromát. Julianna képeslapokat vásárol és az elsőt így címezi meg: Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Wilhelmine.

Az első lapot Budapestről édesanyjának, Vilma holland királynőnek küldte Julianna. Átnyújtja a töltőtollat Bernhardnak, aki egy sort ír hozzá és aláírányarintja a nevét.

Délután egy mosolygóarcú, aranykeretes szemüveges fiatalember sétál a Rákóczi úton. Megáll a kirakatok előtt, majd bemegy egy hangszerkereskedésbe és lemezeket hall-

Julianna és Bernhard herceg távoznak egy Rákóczi úti étteremből

gat. Az üzletben nem tudnak semmi közelebbit az idegentől, aki tizennyolc cigányzenés lemezt csomagoltat be. — Hová küldjük, kérem — kérdezi a kiszolgálólány.

— Hotel Gellért, 122-es szoba — feleli elmaradhatatlan mosollyal az előkelő vásárló.

A hangszerkereskedésben csak akkor tudták meg, hogy ki vásárolt tizennyolc darab magyar lemezt.

Még valamit arról, hogy milyen szeretettel fogadta Budapest népe a holland trónörökösöt. A szállodába halomszámra érkeznek virágcsokrok, ismeretlen emberek, nők, férfiak vegyesen küldik a pompázó csokrokat. Ezek a virágok csak töredékei annak a lelkes szeretetnek, amellyel Budapest a fejedelmi vendégeket fogadta. A két fiatalember, fiatalok és vidámak, jól érezhették magukat ebben a városban.

— Visszajövünk a nyáron! — Ez volt Julianna egyetlen nyilatkozata az újságírók számára. És ebben az egy mondatban minden benne volt.

Ráthonyi János.

Bernhard herceg egyedül sétál a Rákóczi úton (Schäffer felvételek)

I. MILYEN VOLT?

A mozi bejárata előtt nagy tömeg várja a tízórai előadás kezdetét.

Misztikus, kék és vörös neonfények az arcokon — olyan most ez a kis darab aszfalt, mint valami rivaldafényben úszó színpad, nagyszámú statisztériával.

— Milyen jegyet vettél, Jenő?

— Zártszék, nyolcadik sor.

— Olyan snasz helyre nem ülök. Cseréld ki zsölyére.

— Nem tudja, jó ez a film?

— Nagyon jó. A Radóné látta, azt mondja, szenzációs.

— Mondja már. Sokat adok a Radónéra.

Kitárulnak az ajtók, vége a nyolcórás előadásnak. A kívülállók a bentől jövők arcát fürkészik, hogy leolvassák, milyen volt a film? A bentől jövők teljes mértékben átérzik szerepük fontosságát és határozott főlényt éreznek azokkal szemben, akik még csak most fogják látni a filmet. Ők már túl vannak rajta, ők már ítélezhetnek.

Itt ma valami megható film megy, ezt még a vak is látja. Mint gyászos temetési menet, úgy hőmpölyög kifelé a közönség. Komor arcú urak, vörös orrú hölgyek. Sokan még most is fujják az orrukat, ami a siker legcsalhatatlanabb jele.

— Gyönyörű film lehet — böki meg egy fiatal lány a mellette álló fiatalembert, — nézd, hogy odavannak.

Feltűnő eleganciával öltözött, kulikalapos, platinaszöke hölgy jön kifelé a moziból, gavallérjával. Még most is könnyes a szeme. A kívülállók tömegéből odalép hozzá egy másik hölgy és kitörő örömmel üdvözliz:

— Szervusz, Icuikám, na, milyen volt?

Önagsága fátyolozott, megilletődött hangon szipogja:

— Szép film, csudaszép film, kérlek, csak az a kár, hogy nagyon szomorúan végződik a heppidendje.

II. HAJLÉKTALAN

Fantasztikus rongyokba öltözött, piroszposzgas képű, tagbaszakadt fiatalember áll

imára kulcsolt kézzel az Oktogon téren. Este tíz óra lehet. Szívbemarkoló hangon könyörög:

— Drága jó uraim, édes jó nagyságaim, nincs hová hajtani a fejemet, három napja nem ettem, kérem kegyes pártfogásukat, bármily csekély adományt köszönettel fogadok.

Elég sűrűn hullanak kalapjába a kétfilléresek. Egy úr odamegy hozzá:

— Mondja, fiam, valóban nincs lakása?

— Nincs, drága jó uram, hajléktalan vagyok.

— Mióta?

A fiatalember számolni kezd az ujjain:

— Őt... tíz... tizenöt év óta. Tetszik tudni, az úgy volt, hogy hat éves koromban a faterom leküldött egy liter borért. Elestem, az üveg összetört, a bor kifolyt. És azóta nem merek hazamenni...

III. KÖZLEKEDÉSI FIFIKA

Amióta a Margithíd pesti oldalán megépítették az aluljárót, keserves élete van a Pozsonyi út és Személynök ucca lakóinak. A hídfőn árgusszemű rendőr áll és irgalmatlanul visszakerget mindenkit, aki száraz lábbal akar átkelni a túlsó oldalra.

— Tessék az aluljárón menni! — harsogja haragtól villámló szemekkel és karijával óriási körivet csinál, útbaigazításul.

Igen ám, csak hogy az aluljáró használata nagy kerülőt jelent, főleg, ha az ember napjában négyszer-ötször kénytelen keresztülmenni rajta. Egész csomó lépcsőt kell megmászni, a lépcsőt csak nagy kerülővel lehet elérni, kerülővel kell visszajönni, legalább két perc idővesztésig minden egyes átkelésnél.

Dehát a pesti embert nem kell féltetni. Megoldja ő a legmegoldhatatlanabbnak látszó feladatot is.

A Személynök uccában lakik például egy hölgyismerősöm, ő máris megoldotta a margithídfői átkelés problémáját, aluljáró nélkül, kerülő nélkül. Légvonalban megy át, úgy, mint azelőtt.

Ha a Személynök uccából akar átmenni a Pozsonyi útra, habozás nélkül átvág a tiltott kocsiúton, egyenesen neki a rendőrnek. A rendőr már messziről kétségbeesve intget feléje, hogy menjen vissza, de önagsága ilyenkor visszainteget, hogy kérdezni akar valamit. Ezt a rendőr természetesen nem tagadhatja meg. Udvariasan szalutál, önagsága pedig már ott áll a rendőr mellett az út közepén és megkérdezi:

— Biztos úr, kérem, merre van a Pozsonyi út?

A rendőr megmutatja.

— Köszönöm — szól kedves mosollyal önagsága, — és tovább indul a Pozsonyi út felé.

Ugyanezt az eljárást követi, ha visszafelé akar menni, csak hogy akkor a Személynök ucca iránt érdeklődik a rendőrnél.

Hát lehet, hölgyeim és uraim, tessék az új trükköt kipróbálni.

ÉDES ANNA

Kosztolányi Dezső már nem láthatta legkedvesebb szellemi gyermekét megélevenedni, nem hallhatta, nem látthatta, hogy Édes Anna egyszeriben milyen közel férközött a szívekhez. Sorsának fordulatait remegve figyeltük. Szenvedéseit megértettük és megérettük, hogy tragikumuk elkerülhetetlen volt.

Édes Anna paraszt leány, apja földmunkás. Pestre kerül cselédnek. A véletlen összehozza a méltóságos asszonnyal, akinek a cseléd-helyszerezőnél már olyan rossz híre van, hogy egy leány sem mer hozzá szegődni. Ez a méltóságos asszony

súlyos idegbeteg nő, aki megkínózza a cselédeit, könyörtelen velük szemben. Ide kerül Édes Anna, aki azonban fel sem fogja, hogy miért nem érzi jól magát, csak ösztönösen menekülni akar. De már késő, nem tud szabadulni és az egymást követő események úgy alakulnak, hogy az ő élete és az asszonya élete végzetesen egy úton haladnak. Ez a méltóságos asszony nem rossz, de furcsa összetételű lélek, aki eleped egy kis jószágért, szomjúz szeretetért, de nem kap senkitől semmit. Férje elhanyagolja és házasságukat nem boldog. Egyetlen gyermekét elvesztette és talán ez volt

Bulla Elma és
Báthy Lajos

a legnagyobb csapás, ami életében érte. A cselédektől is szeretetet vár, mert ő is szeretettel közeledik feléjük, de azután akarata ellenére megbántja őket.

Édes Annával azonban kivételesen jól bánt, mert látja, hogy a leány odaadó, türelmes leány és Édes Anna boldog. A méltóságos asszony öccse látogatába jön és egy este, amikor csak ők egyedül vannak otthon, megnyitja előtte kamrájának ajtaját. A szeretője ennek a fiatalembernek és ennek a viszonyoknak következménye lesz. Édes Anna áldott állapotban van. A fiatalúr már nem törődik vele és akkor megjelenik egy tisztességes iparos, aki a szé-

gyenbe esett Édes Annát szívesen feleségül venné, de a méltóságos asszony — aki persze minderről nem tud, — kétségbeesetten küzd ez ellen a házasság ellen és remeg attól a gondolattól, hogy ez a jó, hűséges cseléd elhagyja őt és újra egyedül él otthonában. Igyekszik rábeszélni a leányt, hogy maradjon nála és a leány, aki érzi, hogy ez lett volna az utolsó menekvés, marad, pedig tudja, hogy ezzel sorsa megpecsételődik.

Közeledik karácsony ünnepe és Annát egymásután érik a meglepetések és szenvedések. A fiatalúr eljegyzését ünnepli egy úri kisasszonnal. Őt, mert nincs fekete ruhája és fehér köténye, nem engedik felhordani

Dajbukát Ilona és
Simon Zsuzsa

DÉCIBAB

Peéry
Fen

az é
mélt
déma
amit
dobo
A
csom
Édes
vedé
szon
és e
szon
lodo
más
Dur
len

DÉ

n fe-
s asz-
nem
len a
gon-
eselé-
l él
ni a
és a
na az
udja,
k.
e és
glepe-
r el-
szony-
ja és
rdani

Peéry Piri és
Fenyő Emil

az ételt és végül felismeri, hogy a méltóságos asszony karácsonyi ajándéka, egy olyan régi lélekmelegítő, amit egy másik cselédeány visszadobott asszonyának.

A ház üres, mindenki elment karácsonyi éjféli misére. Ebben a csendben Edes Anna nem bírja tovább a szenvedést és bevallja a méltóságos asszonynak, hogy más állapotban van és elmegy, mégpedig azonnal. Az asszony úgy érzi, hogy rettenetesen csalódott ebben a leányban és ő sem más, mint egy erkölcstelen, rossz nő. Durva szavakkal megbélyegzi, tehetetlen dühbel rátámad és akkor Edes

Anna megöli asszonyát. Jön a rendőrség és Edes Anna nem tud semmit sem felhozni védelmére.

Őszintén bevallja azonban, hogy a méltóságos asszony mindég jó volt hozzá, csak nem hagyta elmenni. Szegény csak azt nem tudja megmagyarázni, hogy miért nem tudott szabadulni. A fiatalúr visszajön és kijelenti, hogy nem veszi el az úrleányt, ellenben segítségére lesz és ezzel a vigasszal, boldog mosollyal az ajkán megy börtönébe Edes Anna.

Kosztolányi Dezső művét, mesteri kézzel Lakatos László alkalmazta színpadra.

Felejthetetlenül szépek Kosztolányi

mondatai, igazak megfigyelései, megkapók jellemrajzai és az Edes Anna cselekménye ezenfelül olyan érdekes, hogy egy percig sem lankad az érdeklődés. A nagy dráma a háttérben játszódik le, az asszony között, aki elvesztette gyermekét, csalódott férjében és a cselédleány között, aki érzi, hogy nem szabad világra hozni gyermekét és akit kimondhatatlan vágy kínoz egy nyugodt élet után.

E sorok írója oly mélységes tiszteletet érez Kosztolányi minden alkotása iránt, hogy úgy gondolja, nem vét, ha megemlíti ezt az érdekes küzdelmet, amely valószínűleg Kosztolányinál annyira tudatalatti volt, hogy talán el sem hitte volna, ha valaki felhívta volna erre figyelmét. Több ízben szenvedéllyel bírálta Kosztolányi Ibsen művészetét. És most az „Edes Anná”-ban az ibseni szellem, elgondolás találkozik a legsajátosabb, legegységibb Kosztolányi elképzeléssel. Itt is a cselekmény látszólagos egyszerűségében és érdekeségében, a könnyen érthető szavak, a lélek mélységéből kibonta-

kozó harcok mögött játszódik le a nagy tragédia.

Bársony István rendezésének köszönhetjük, hogy kitűnő eladást láttunk. Bár az egyes képek közötti kissé hosszúra nyújtott szünetek nem válnak hasznára az előadásnak.

A címszerepben Bulla Elma olyan bámulatosan tiszta, olyan jó, hogy nem mondhatunk mást, mint köszönjük hálás szóval, hogy tökéletes művészetével a nagy költő Edes Annáját megelevenítette. Örömmel üdvözlöttük Peéry Pirit, aki a méltóságos asszony szerepében bravúros művészetet nyújtott. De igen kiválóak a többi szereplők, élükön a kitűnő Fenyő Emillel Borayval, a nagyszerű Básthly Lajos, Bársony, Bartóthy. Vidor Ferike és Dajbukát Ilona remekeltek, de külön meg kell emlékezni minden szereplőről, mert egyik kitűnőbb, mint a másik. Kezdjük a sort Berkivel, Szathmáry, Kornis, a kitűnő Haraszty Mici, a kedves orgánumú Kántor Pepa és a biztos játéku Harkányi Baby.

Torday Sándor.

A helyszínről. Kántor Pepa, Kornis Kató, Haraszty Mici, Harkányi Baby, Berky József
(Solthy—Wellesz felbetelek)

Gordon Zita
(Rozgonyi
felv.)

**NE MENJ
MESSZE**

Írta:
ERDŐS RENÉE

Ne menj nagyon messze,
Csak a szomszéd házig.
Hogyha visszavágyol:
Utad, vándorlásod
Ne tartson sokáig.

DÉCIBAB

Hogy a hívó hangom
Könnyen utólérjen.
Hogy az én virágim,
Fehér violáim
Illata kísérjen.

Ne menj nagyon messze.
Kár minden lépésért!
Csak vissza kell térned
Egy utolsó szóért.
Egy utolsó csókért...

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

hogy Bársony Rózsi is belép rövidesen a háztulajdonosok sorába.

— Házat vesz?!

— Épített házat rövidesen. Már gusztálja is a helyet, ahol felépíttetheti táncos lábainak jól megérdemelt jutalmát. Valószínűleg Budán épül

10

majd a ház, bár a családi tanács e pillanatban Pest mellett kardoskodik.

— Ezek szerint alig van már primadonnánk, aki ne volna egyszersmind háztulajdonos is?!

— Bizony, legalább is egy kis villa mindenkinek kijutott.

— Ez után az üdítő ténymegállapítás után pletykázzon egy kicsit.

— Régi dolog, hogy a színházi újságíróknak akkor is be kell nézniök a színházi előadásokhoz, ha nincs premier, vagy főpróba, mert sohasem lehet tudni, hátha történik valami, vagy mint színházi nyelven mondani szokás, hátha leszakad a csillár... Persze az ilyen történések ritkán fordulnak elő, a darab, ha már megindult, rendszerint simán megy egészen a következő darabig... De az egyik nap mégis csak történt valami. Az ismert újságíró egyik hölgyismerősét akarta színházba vinni. A hölgy zenés darabot akart látni, de az újságíró mégis prózai darabhoz vitte a Belvárosi Színház „Egy millió pengő” című darabjához. Nyugodtan beültek tehát a darabhoz. A második felvonás után az újságírónak feltűnt, hogy a szünet hosszabb, mint az első felvonás után. Gyanút fogott és gyanuja alapos volt. A színpalack mögött izgatott volt a

Walter Rózsi nagy sikerrel játssza

a Sybillt

(Vajda M. Pál felv.)

DÉLIBÁB

Két szép
király
Pest: Lo
Lym
(Amer
Madel
Cha
(Fran

hangulat. Vizeáry Mariska, a darab egyik főszereplője, orrvérzést kapott, nem tudták folytatni az előadást. Egy egész képet — amelyben Vizeáry játszott — ki kellett hagyni. Páger a darab főszereplője és a rendezője azonban feltalálta magát. Miután a szóbanforgó képet kihagyták, annak tartalmát két mondatban beleszótt a párbeszédébe.

Az előadás meg volt mentve, az újságírónak pedig megvolt a riportja.

— Látja — mondta a hölgynek, — amikor elmesélte a színpalak mögött történetek, — ha én színházba megyek, rögtön leszakad a esillár.

Két szépség-
királynő.
Fent: Louise
Lymann
(Amerika)
és Madeleine
Charpes
(Francia)

— Meséljen tovább.

— A plágiumvadás, plágiumpörök talán soha nem dúltak úgy, mint mostanában. Általánosan kialakult vélemény szerint azonban nagyon nehéz meghúzni azt a határvonalat, ahol már a — plágium kezdődik. Többek között szóba jött egy eset, most két fiatal színész között. Szabó Dezső a Magyar Színházban Vaszary János a „Hölgyek és urak” című színdarabjának második felvonásában hatalmas pofont kapott Bokor Máriától. A helyzet szerint Szabó azért kaptá a pofont, mert Bokor Mária abban a hiszemben volt, hogy a fiú indiszkréciót követett el vele szemben. Holott nem követett el. Már most ugyancsak a Magyar Színházban Zilahy Lajos a „Szűz és a gödölye” című színművének második felvonásában a fiatal Somogyváry Rudolf is hatalmas pofont kapott ezúttal Titkos Ilonától. Az ok ugyanaz, mint a „Hölgyek és urak”-ban, Titkos abban a hiszemben vágja pofon a fiút, mert azt hiszi, hogy az indiszkrét volt. (Holott nem volt.) A napokban aztán összehatalálkozott Somogyváry Szabóval. A szerepről és a pofonokról volt szó. Persze nem lehetett megállapítani, hogy Titkosnak, vagy pedig Bokornak

van csattanósabb ütése. Végül is Szabó Dezső megjegyezte:

— Az lehet, hogy ez a két színpadi helyzet hasonlít egymáshoz, de hogy a kétféle pofon nem az bizonyos.

— Miért? — kérdezte Somogyváry.

— Mert a közmondás szerint izlések és — pofonok különböznek.

— Mi újság még?! —

— A Magyar Színházban a „Szűz és a gödölye” egyik előadásának második szünetében rögtönzött bankettet adtak Makay Margit és Titkos Ilona. Az összes szereplőket, de még a műsziakokat is megvendégelték. A legérdekesebb, hogy nem volt semmiféle jubileum, vagy alkalom, tisztára a két színész nő ötlete robbantotta ki az egész dolgot. A banket valósággal pazarnak volt mondható. A szereplők annyit ettek, hogy már félni kellett attól, hogy a harmadik felvonást nem tudják majd végigjátszani. Bilicsi meg is jegyezte:

— Előadás közben nem étkezem többé, mert az ember vagy eszik, vagy — játszik.

— Térjen át más színházra.

— A Vígyszínházban nagy sikere van Muráti Lilinek. Erthető, hogy a kitűnő színésznőnek mostanában nagyon jó kedve van. Annyira, hogy ál-

Iványi
Grünwald
Béla és
Tasnádi Nagy
András meg-
tekintik
Farkas Eszter
képkiallítását
(M.F.I. felv.)

landóban különböző tréfákon töri a fejét. Legutóbbi tréfája volt, hogy azokat a diszitőket, akik a kulisszák mögött állva nézték az előadást, alaposan hátbavágta. Csakhogy... Egy fiatalember, aki Rádayt kereste, betévedt a színpalak mögé s elbűvölve csodálta az előtte eddig ismeretlen területet, egyszerre csak azt érezte, hogy valaki alaposan hátbavágja. Ugyancsak megijedt, megfordult, hogy szembe nézzen támadójával, de alaposan elsodálkozott, amikor Muráti Lilit látta maga előtt. De Muráti is csodálkozott, amikor tapasztalnia kellett, hogy nem egy ismert diszitőt, hanem egy teljesen ismeretlen fiatalembert ütött hátba. Muráti persze azonnal bocsánatot kért, de a fiatalember megnyugtatta, hogy ez az ütés őrá nézve csak megtiszteltetés volt, s ha kedve van a művésznőnek, csak folytassa...

— Más?!

— Két bravúros beugrásról számolhatok be. Az egyik eset. Gárdos Kornélia a Nemzeti Színházban Zagon „Feltételes megállóhely” című darabjában próba nélkül vette át és játszotta Vízváry Mariska szerepét és kitűnő alakításával nagy sikert aratott. A másik: A Belvárosi Színházban történt, ahol Bókay „Megvédtem egy asszonyt” című vígjátékában Mezey Mária helyett Szatmáry Margit vette át ugyancsak próba nélkül és kitűnően megállta a helyét.

— Nos és más beugrásról nem tud?

— De igen. De arról már megszületett az elmaradhatatlan színházi vicc és

— És pedig?!

Az egyik színész mondja a másiknak a Művészszínház második emeleti társalgójában.

— Mégis csak különös nő ez a Beöthy Lidia.

— Miért?!

— Na hallod?!

Tegnap beugrott egy — Pohár vízbe.

Délibáb hiradó.

1. A szegedi színház érdekes felújítást tervez. Harminc esztendő után újból színre hozzák a békeesztendők

Némethy Ella az Opera művésznője megkapta a Corvin-koszorút

(Vajda M. Pál felv.)

legnagyobb operettsikerét, Juhász Gyula „Atalantája”-t. A klasszikus operett új köntöst és új melódiákat kap. Az átdolgozás munkáját Nagymihály Sándor és Barát Endre végezték és a tervek szerint az új „Atalanta” első szegedi előadásán fellép Sárváry Nusi, a hallhatatlan Anna dalok műzsája is. 2. A párizsi Theatre du Peuple-ban, ahol most sikerrel játszik Romain Roland „Les Loups” című drámáját, legközelebb magyar rendező, Ligeti József fogja rendezni Aristophanes egyik komédiáját. 3. Kőszegi Manyi színésznő a Bukaresti Rádióban szerepel legközelebb román nyelvre lefordított magyar nép- és műdalokkal.

BESZÉLGETÉS MÁGORI-VARGA BÉLA FESTŐMŰVÉSZ- SZEL, A VATIKÁN NAGYDIJÁNAK NYERTESÉVEL

Szűk budai sikátorokra nyílik az Ilona ucai műterem ablaka. Itt él és alkot Mágori-Varga Béla, a Vatikán ösztöndíjának multévi nyertese. A falak telve képekkel, az állványok félig kész alkotásokkal.

Mágori-Varga embernek is épolyan érdekes, mint festőnek. Markáns arcú, tüzes tekintetű. Képeit, ezeket a furcsa, újlatású, újstílusú festményeket, egy kitűnő művész víziót, talán csak az értheti meg egészen, aki ismeri ezt a csupaerő, nagy-nagy életigenlést sugárzó művészt.

— Gyönyörű az élet! Ebben a rövid mondatban sűrítettem össze egész életszemléte-
metet — kezdi a beszélgetést Mágori-Varga Béla. — Csak az a művész tudja az eléje tornyosuló rettenetes akadályokat legyűrni, aki ezt a szemléletet vallja. Így értem el én is, amit már eddig elértem. Mert az akadályaim majdnem legyőzhetetlennek látszottak. Erről azonban nem szívesen beszélek, kiállításom alkalmával úgyis kalandos, izgalmas életemről éppen eleget írtak. Holott, higgye el kérem, éppen csak annyit éltem át, mint minden művész, aki nagyon szereti az életet s így mindent meg akar ízlelni belőle.

Ezután beszél a kitűnő festő azokról a szenvedésekkel teli évekről, amikor mint a

Képzőművészeti Főiskola hallgatójának mindent el kellett követnie, hogy a megélhetésre és a tandíjra való elő tudja teremteni. Mert a sikert nem adják ingyen. Mágori-Varga az alatt a hat év alatt, amíg Rudnay Gyula tanítványa volt a Főiskolán, volt hintáslegény, ligeti kikiáltó, kifutó, küldönc. De, aki pontosan tudja, hogy miért küzd, az szívesen vállalja a küzdelmet. Mágori-Varga Béla így fejezi be ezekre az évekre való visszaemlékezéseit:

— Mindent szívesen csináltam, sőt szívesen csinálnám ma is, ha úgy fordulna a dolog.

Ezután szó kerül a tavalyi nagy kitüntetésről, a Vatikán ösztöndíjáról.

— Három képet küldtem el a pályázatra. Miután megnyertem az ösztöndíjat, azonnal utaznom kellett. Féléven át jártam mindenfelé Olaszországban. Folytattam a tanulmányokat. Rendkívüli hatással volt rám a nagy olasz művészet. Nem beszélek most külön-külön a mesterekről, hanem arról a szellemről, amely a múzumok faláról felém áradt...

Lelkes gesztusokkal kíséri szavait Mágori-Varga. Szava áttüzesedik, amikor a nagy renaissance festőkről kezd beszélni:

— Kiállítást is rendeztem Olaszországban. A kritika mindenütt nagyon kedvezően fogadott. Papini, a jeles olasz író, egy kritikájában megállapította, hogy a modern magyar iskola méltó tanítványa vagyok. Erre vagyok a legbüszkébb. Hisz a modern magyar pikúrának olyan kiválóságai vannak, mint Szőnyi István és Aba-Novák.

— Olaszországi utam alatt még egy nagy megtiszteltetés ért. Kiszely Ilona magyar származású amerikai operaénekesnőről festett portrémát Mussolini megvásárolta.

— Aztán hazajöttem. Itthon most rendeztem meg kollektív kiállításomat. Nemsokára pedig megyek vissza Olaszországba, mert májusban ismét kiállításom nyílik Rómában.

— Milyennek látja, világviszonylatban beállítva a modern magyar festészetet? — kérdezzük Mágori-Vargát.

— Remeknek — feleli minden habozás nélkül. — Úgy néz most ki a dolog, mintha a nagy európai kultúrnemzetek kiadták volna az erejüket a festészetet illetően. A magyarok azonban nagyon sok újat és érdekeset csinálnak.

Aztán ismét a multra terelődik a beszéd.

— Mondom, erről nem szívesen beszélek.

Mágori-Varga Béla festőművész a Vatikán nagydíjának nyertese

Mágori-Varga Béla Kiszely Ilona magyar származású amerikai operanékesnőről festett portréja, melyet Mussollni megvásárolt (Amatőr felvételek)

Úgyis megírták már rólam, hogy voltam vas-munkás, katona és rajzoltam kapualjakban papírzacsókra. Ez mind igaz, de alatta könnyen elsikkad a lényeg. Ha sokáig beszél az ember hányatott fiatalságáról, egy szép napon csak azt veszi észre, hogy mint valami „östehetséget“ kezelik. Talán az egyetlen dolog, amit a fiatalságomból fontosnak tartok, az, hogy sokáig kerestem a nékem legalkalmasabb megnyilatkozási formát. Mielőtt festeni kezdtem, tanultam énekelni és sokat foglalkoztam irodalommal is.

— Vagy 400 versem fekszik az íróasztal-
fiókomban — teszi hozzá szemérmesen, —
amikor megírtam ezeket, jártam velük a
szerkesztőségekben, de a szerkesztők nem
merték őket leadni. Túl „vadaknak“ minősít-
tették írásaimat. Úgyhogy abban az időben
már komolyan foglalkoztam a tervvel, hogy
lapot indítok. De persze, ehhez is hiányzott
a pénzem...

— Aztán végre teljesen feloldódtam a pik-
túrában. Most már nem érdekel más és hol-
dog vagyok.

A gépmember szíve

Alfa, a gépmember, miután felkelt kényel-
mes csapágyából, éhgyomorral felhajtott egy
csésze finom gépolajat. Azután magára öltve
divatos overallját, elindult, hogy megkérje
imádottja, Betta gépkisasszony kezét.

— Maga az, Alfa úr — csicseregte Betta
gépies mosollyal, amidőn a gépmember be-
kopogtatott hozzá.

— Bocsásson meg, hogy pontos voltam.
A pontatlanság nemes erényében mi, gép-
emberek még nem tudunk tündökölni. Any-
nyira tökéletesek nem vagyunk.

Alfa helyet foglalt.

— Mit iszik? — kérdezte Betta.

— Csak benzint szoktam.

— Maga igazán szolid fiatalember!

— Bettácska — kezdte Alfa elfogódott
hangon, — az én látogatásom célja nagyon
komoly. Azt hiszem nem lepem meg, ha el-
árulom, hogy én magát már régen a szí-
vembe zártam. Szeretem magát.

Betta sajnálkozva nézte Alfát.

— Géptelen vagyok érzelmeit viszonzni
— hanzott a válasz.

— Nem szeret?

— Nem.

Alfa a szívéhez kapott. Megtántorodott.
Azután lefordult a székéről.

Betta telefonált a javítóműhelybe.

— Jöjjenek azonnal! Alfa úr rosszul lett.

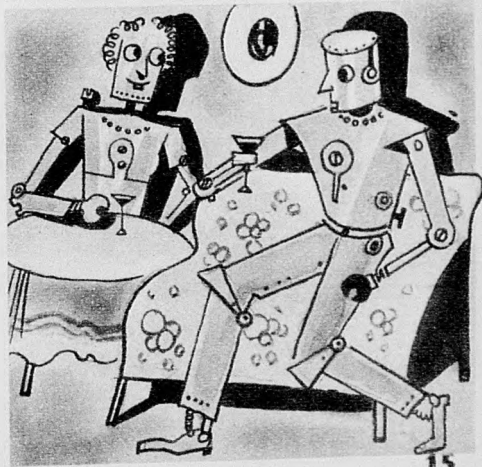
A gépmester megvizsgálta Alfát. Sróí-
húzóval kivette a szívet. Aztán Bettához
fordult.

— Mi történt?

— Kikosaraztam.

— Hallatlan — csóválta fejét a gépmes-
ter, — hogy milyen érzékeny egy ilyen
acélszív! Keményebb anyagból kellene gyár-
tani. Amilyenből például az emberi szívet...

DYMI

Az én kedves közönségem „a futballmeccsen“

Negyvenezer ember figyelő kimeredt szemmel a bőrlabdát rúgó huszonkét játékost. Negyvenezer fej, nyolcvanezer szem, nyolcvanezer kéz, láb és negyvenezer szája. Vizsgáljuk meg, milyen csoportokra is oszlik ez a sűrű embererdő.

A fanatikus klubdrukker: Vasárnap, amikor más ember békésen, nyugodtan tud otthon kedélyes családi körben ebédelni, ő már délelőtt tizenegykor rohan ki a pályára, hogy a megszokott oszlop mellett állhasson estig. Inge, nyakkenedője, zsebkendője ugyanolyan színű, mint csapatának a trikója. Hangja hat és fél napon keresztül teljesen rekedt, csak suttogni tud, azt is krákogva, de vasárnap délután csodálatosan érces lesz, kétségbe is ejti vele a körülötte állókat.

A vidám: Azzal az eltökélt szándékkal megy ki a meccsre, hogy ő remekül fog mulatni. Akármilyen történik, ő nevet. Gólt rúgnak az egyik kapuba: nevet. Gólt rúgnak a másik kapuba: nevet. Három játékost dirib-darabbá tört csontokkal kórházba szállítanak: nevet. Betűik a keménykalapját: nevet. Ellopják a pénztárcáját: nevet. Egy jól eltöltött délután kellemes érzésével megy haza. Otthon meghallgatja a rádióban, hogy mi volt az eredmény, no meg hogy milyen csapatok játszottak tulajdonképpen, mert ő olyan jól mulatott, hogy nem is ért rá ezt megfigyelni.

A szakértő: Minden nézők legveszedelmesebbje. Ha őt figyeléd, azt hiszed, jobb játékos, mint Sárosi, Orth, Sindelar és Meazza együttevée, nagyobb sportpolitikus, mint a híres Meisl Hugó, jobb tréner, mint a Schaffer Spéci. Negyedórától magyarázza, hogy mit hogyan kellett volna csinálni. Fejéből elmondja az angol kupacsapatok teljes felállítását. Ki tudja ellenőrizni?

Az ujonc: Előbbi ellentéte. Először van kint a meccsen. Persze semmit sem ért az az egészéből. De azért, ha a többiek ordítanak, ő is ordít, mert azt hiszi, hogy szégyen, ha nem teszi. Különben két fajtája van. A szemérmes és a szemérmetlen. Előbbi szégyenli ujonc voltát. Igyekszik magát régi szakértőnek kijátszani. Belül pedig halkán csodálkozik, hogy miért nem fogják kezükbe azt a labdát ott a pályán. Minek azt rúgni?

Nem kár a cipőért? A szemérmetlen ujonc rendszerint nő. Előszertetettel magyarázatot magának. Minden másodpercben kérdez valamit a szomszédjától. „Ki volt ez? Mi volt ez? Miért füttyöl az a feketekabátos ember mindig ott a pálya közepén? Ki az a két kövér öreg bácsi, aki a pálya szélén zászlóval integet. Mennyit kereshet a Turai? Nős az a kapus? Melyik játékos a világrekorder?” Szomszédja eleinte udvariasan válaszol, aztán mikor a csapata a negyedik gólt kapja, halkán odasúg valami egészen őszinte, keresetlen, zamatos kifejezést a szemérmetlen ujoncnak, aki erre gyorsan abbahagyja a kérdezősködést.

A tiszteletjegyes: A klubpénztárosok réme. Tulajdonságai megegyeznek a színházi, mozi és varieté-tiszteletjegyesével. Szemérmes, hangos, hozzánemértő, elégedetlen. A meccs végén ő kiabál a legjobban: „Kár volt a pénzéért!”

A besíránkozó-gyerek: Főleg az állóhelyek bejárata előtt lebzsel. Apró, meztelábas, értelmesszemű kisfiú. Addig sír, kunyerál, míg valamelyik felnőtt megsajnálja és beviszi magával. Erre hosszas alkudozás kezdődik a felnőtt és a jegyszédők között, amely is a... gyerek vereségével végződik. Viszszaküldik. De ő nem egy olyan. Ő nem hagyja magát. Megpuhít egy újabb felnőttet. Újból lejátszódik az előbbi jelenet. Mikor már vagy tízedszer áll ott szepegeve a jegyszédők előtt egy néző oltalma alatt, végre a derék kapuőrök is megsajnálják, nagy barackot nyomnak a fejére és belődítják az állóhelyre.

A művész: Híres film, operett, opera, vagy drámai színész. Pazar ruhában jelenik meg a páholyban. Körülötte fotografusok százai. Neki csak ez a fontos. Hadd fotografálják le állva, ülve, drukkolva, kiabálva, sírva, nevetve, integetve, zsebkendőtépve őt, a nagy művésznőt, aki egy személyben drucker is. A drukkerségből persze semmi sem igaz. A fényképeket előre megbeszéli a fotografusokkal. Megjátssza előttük az egészséget. Hja, a népszerűség...

Csöndes, halk, komoly, szakértő, lizető sportrajongó egyszemélyben: Ilyen nincs.

Fenyő Pál

Névrokonok ismerkedő estje

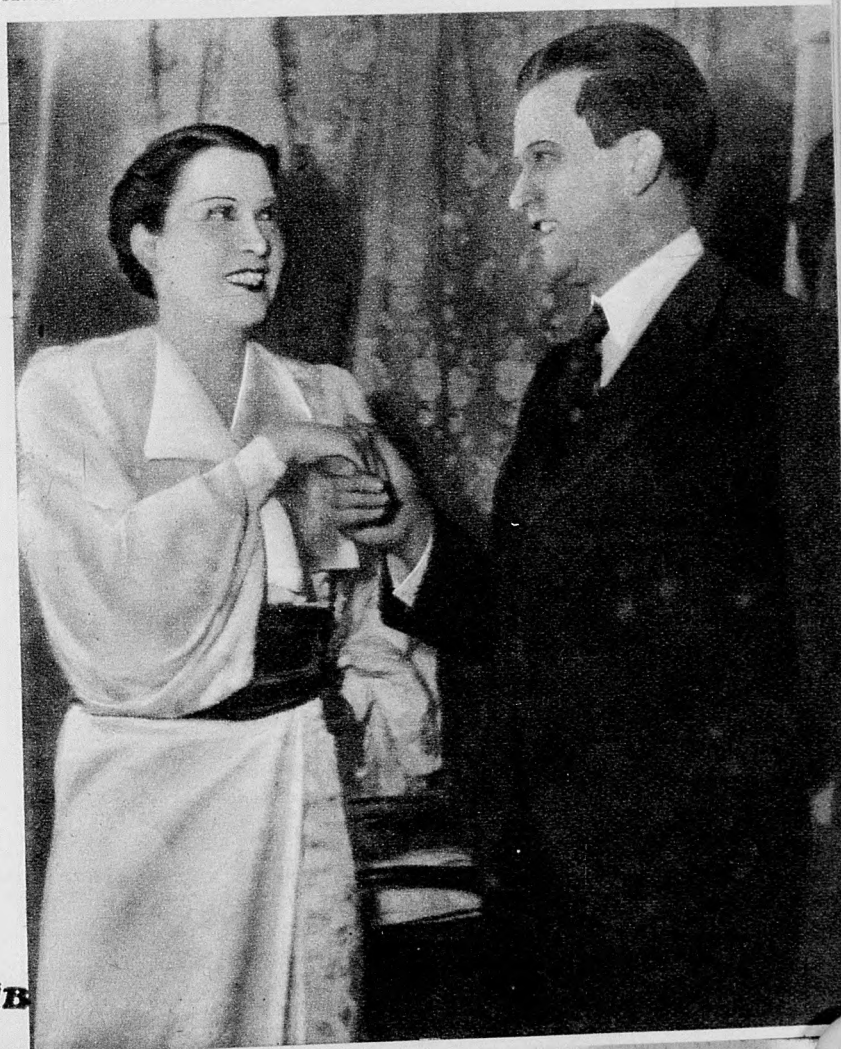
A sorsnak valóban egészen furcsa véletlenei vannak... A magyar közönség már évek óta ismeri, sőt tapsaival elismeri a színpad és a sport három-három egyaránt népszerű és kiváló reprezentánsának művészetét, akik egyforma néven aratják sikereiket a színpad deszkáin és a futballpálya gyepén.

És itt szól bele a véletlen. Bár Titkos Ilona, Turay Ida és Rökk Marika művésznők névrokonsága Titkos Pál, Turay Jóska és Rökk Ede futballistákkal, már számtalan félreértést és tréfás szituációt idézett elő — személyesen még sohasem találkoztak egymással. Mindannyian gyönyörködtek már egymás művészetében, a primadonnák sok meccsen drukkoltak a futballistáknak és viszont, a futballisták vörösre tapsolták tenyerüket egy-egy színházi est alkalmával, de

ennél közelebbi kontaktusba sohasem kerültek egymással. A küzdő- és nézőtér, illetve a színpad és nézőtér mindig mintegy elválasztófalaként állott közöttük. Ez alól csak Rökk Marika kivétel, akinek Rökk Ede nemcsak névrokona, de testvére is. Ők azonban ugyancsak ritkán számolhatnak be egymásnak sikereikről, mert szerződésük állandóan másfelé szólítja őket.

Ilyen előzmények után tehát a Délibáb elhatározta, hogy felhasználva a futballsportban lévő rövid téli pihenőt, sorra látogatta a futballistákkal a pesti színházakat, ahol a primadonnák felléptek és megrendezte a névrokonok „ismerkedő estjét.”

A Magyar Színházba visz el először az út. Itt alakítja esténként Titkos Ilona „A szűz és a gödölye” egyik hősnőjét. Mikor bekopogunk hozzá, kiszól: ki az?

Titkos Ilona
és
Titkos Pál

Titkos — hangzik a válasz. A művésznő tréfának véelve ezt, nevetve kinéz, miközben ezt mondja: — az már bent van egyszer...

De mosolya nyomban elmúlik, hogy helyt adjon a kitörő örömnak, mikor felismerve a helyzetet, megismeri a futballistát.

Már bent is vagyunk az öltözőben, ahol innám nagyban folyik az ismerkedés. Kedves epizódot mesél a művésznő. A Hungária egyik mérkőzésén kint tartózkodott társaságával ő is. Mikor a meccsnek vége volt, két vadidegen úr felismerve őt, elkezdett gratulálni neki. Természetesen azt hitte, hogy a gratuláció színpadi sikereinek szól, mikor az egyik úr hideg zuhanyként, a következő szavakat zúdította a nyakába: „Na de, hogy valakinek ilyen ügyes bátyja legyen. Igazán szívből gratulálok mégegyszer. A művésznő mi mást tehetett, elfogadta a „bátyja” nevében a gratulációt.

Jóízű nevetnek a névrokonok az eseten, majd a művésznő kijelenti, hogy elvállalja a futballistát adoptált testvérenek, miután méltó módon képviseli a művészetet. Most a fényképész nő beállítja a felvételt és meg-

kéri Titkos Palit, hogy milyen pózt válasszt?

— Na hallja — mondja a futballista, — ha egyszer ilyen alkalom van, természetesen olyant, ahol a művésznőre nézhetnek. Az olvasó meggyőződhet a képen, hogy menyire sikerült ez neki. Felvétel végeztével még sokáig elbeszélgetnének, de sietniünk kell tovább az „Andrássyúti Színház”-ba, ahol Turay Idát látogatjuk meg. Ez azonban nem megy olyan egyszerűen, mert a színházi személyzet felismeri a futballistákat és alig tudunk az öltözőig elsodródni. Szerencsére Turay Ida már értesült a látogatásról, s így sietve bemenekülünk az öltözőbe. Még ide is nyújtogatják utánunk az autogramkérő cédulákat. Csodálatos módon itt is mingyárt egy tréfás történet elmesélésére kerül a sor. Hiába, akiknek még sohasem volt alkalmuk egymással elbeszélgetni, azoknak bizony reneteg a mondanivalójuk. Itt azonban a futballista Turay viszi a szót. Elmeséli, hogy mikor egyszer kint filmezett a Hunniában, (mert azt is szokott a futballon kívül) a portás nem akarta beengedni. Kint

Turay Ida
és
Turay József

DÉCIBÁB

Rökk Marika
és Rökk Ede

(Solthy—
Wellesz
felvételek)

ugyanis az a szokás, hogy a behívó cédulát fel kell mutatni a bemenetelnél, ő azonban elvesztette ezt. Persze a portás kérhetetlenségét látva, gögösen odavetette: Turay vagyok. Azt gondolván, hogy erre a szék azonnal megnyílik. Mire a portás egy jót nevetve, így szól: Ugyan, ne vicceljen az úr, hiszen a Turay az egy nagysága, meg aztán híres színész, akit mindenki ismer. Ha véletlenül nem jön arra a filmgvár egyik alkalmazottja, aki igazolja, úgy nem tudott volna időben bejutni a felvételhez. Itt bizony a futballisták maradtak szegényben. Turay Ida vigasztalja Jóskát, hogy nem minden mérközést lehet megnyerni. Majd megkérdi: mikor nézhetné meg legközelebb névrokonát fellépés közben? — Jöjjön eljén — válaszolja szellemesen a futballista. Csakugyan akkor lesz egy komoly mérközésük. Közben itt is elkészül a fénykép, amely megörökíti a találkozást, majd óvatosan kikémlelünk, hogy tiszta-e a terep. Turay Ida kiszalad, majd pihegve szól: szabad az út. Érzékeny búcsú után átmegyünk Rökk Mariká-

hoz. Bizony ő is örül a látogatásnak, amely bár családi jellegű, ezúttal hivatalos aktusként zajlik le. Itt egyik fél sem mesélhet tréfás helyzetekről, mert a pesti publikum, amely olyan jólétesült, pontosan tudja a közöttük lévő rokoni viszonyt. Azonban Marika, aki éppen útra készült, hirtelen ötlettől megkapatva, egyik fényképét odatolta a fivére elé, és autogrammot kért tőle. Csakugyan — szól, — még nincs is tőled autogrammom. Pedig sohasem lehet tudni, mikor értékesíthetem, mint családi váltót. A két Rökk testvér között igen jó viszony van, egyáltalán nem féltékenyek egymás sikereire, sőt, ha idejük engedi, ők egymás legnagyobb drukkerei.

Az ismerkedő est tehát a legnagyobb siker és általános autogrammszeregyében zajlott le. Végül a névrokonok megállapodtak, hogy ezentúl minden hónapban egyszer összejönnek és beszámolnak a legújabb eseményekről, amelyek időközben történtek velük.

Martos Ivette

DÉCIBÁB

19

KÉT APRÓSÁG

Irta: UJHÁZY GYÖRGY

Rendben van, szaporán lépkedjen az ember, csinálja az életét igyekvő szorgalmatossággal, de ezt a rohangálást, a mai tempót, nem lehet bírni se testtel, se lélekkel.

Főként lélekkel.

A napokban azt mondja egyik kitünő barátom, akihez valami fontos, no, nekem fontos ügyekben, kéréssel fordultam:

— Sajnos, most el kell mennem... — s felsorolt néhány bankot s céget, ahol dolga van. — Hanem az autómon majd elkísérsz és közben mindent megbeszélünk... nyugodtan... — és nyomatékkal meg is ismételte. — Legalább nyugodtan beszélgethetünk...

— Jó... jó... — bólogattam illedelmesen beleegyezve, bár kicsit más véleményen voltam a — nyugodtságot illetően.

És elindultunk.

Persze, a szépen elgondolt előadásom a készülő tervemről csődöt mondott, mert mindig, de mindig akkor állt meg az autó velünk s pont akkor szállt ki a barátom, amikor már lendületet kezdett venni a magyarázatom, hogy milyen kitünő dologban is kérem a segítségét. Darabokra tört, foszlányokra tépődött az én nagyszerű elgondolásom a sok stáció között. Lassan magam is elkedvetlenedtem, nemhogy őt fellelkesítenem volna.

— No, csak megérti azért... — reménykedtem titkon, de ez afféle önbiztatás volt. Ő ugyan állandóan hajtogatta:

— Figyelek, kérlek... Rendkívül érdekel, amit mondasz... — De a tétova tekintetén láttam, szertekalandoznak a gondolatai. Nem is csoda, annyira minden friss gond foroghatott a fejében.

És megint, újból, talán ötödször már, megtorpant az autó, sietősen kiugrott:

— Rögtön jövök... — S eltűnt az egyik palota márványos kapujában.

— Kiszállok én is... — gondolom s gémberült lábbal kecmereggek kifelé. Aztán ideges monoton járkálásba kezdek fel s alá az autó mellett.

Mélyen magamba feledkeztem. A gondjaimba.

Egyszer csak, érzem, elébem áll, utamat állja valaki. Meghökkölkölni felfigyelek, igyekszem sebtben erre a világra hívni a figyelmemet. De a lelkem olyan messzeségben járt, idő kellett hozzá, amíg ideért. Pillanatokba telt, hogy percipiáltam: egy egyszerű ruhás férfi nyújtogatta felém a kezét:

— Nincs nálam aprópénz... — mondom mentegetődzve, mert valóban csak egy öt-pengősöm volt.

— Nem úgy kérek én... — tiltakozik az emberem hevesen.

A kemény hang egészen felrezzentett, figyelmesen hajlok feléje. Lobbanó fényektől izzó kék szeme rámvilágít.

— Parancsoljon... — motyogtam bizonytalanul, nem értem mit akar, tán valami uccát kérdez s örülök, hogy a segítségére lehetek.

— Arról van szó, kérem... — csendül tisztán a szava, — hogy nem fizették ki a munkámat... és Újpesten lakom... gyalog, ki tudja mikorra érek haza... és csak tizen-nyolc fillérem van... no, mármost... — és nyújtja felém a kezét.

— Nincs apróm... — dűnnyögöm megnehezült szívvel, mert körülöttem semminő alkalmatosság, ahol felválthatnám az ötösömet, a sofőr is intett, nincs nála annyi.

Méltatlankodóan felmordul az ember s rosszalóan a fejét is csóválja:

— Ha mondom... nem úgy kérek én!... — emeli fel a szavát. — Van egy tízfilléres bélyegem... Jó!... Vegye meg azt, uram, tőlem... — És valóban ott lapul a bütykös ujjai közt az apróka zöld papíroska.

Felbúzdul bennem minden igaz szándék: segíteni kell ezen az emberen. Meg is pillantok a sarkon túl egy rikkancsot. Éppen indulnék feléje, amikor megjelenik a barátom. Szalad. Még útközben valami címet kiált a sofőrének s ugrik be az autóba. Én topogok, hebegek.

— Gyere már... gyere!... — szól rám nervózan, — itt bent is beszélhetsz... — Siettet a keze legyintése is.

Nincs mit tennem, beültem melléje.

Azzal el is iramult velünk az autó.
Az emberem tátott szájjal meredt utánunk.
Holtomig nehéz lesz a szívem, hogy nem
segítettem rajta.

Csak az nyugtat, hogy két hosszú órai
autózás után, a barátom kijelentette:

— Amint időm lesz... nyélbeütjük a dol-
got, komám!

Máig sem akadt ideje. Rendben van, kicsit
megbűnhődtem máris.

*

Még a télen történt. Dolgom akadt az
egyik színházban. Bevetődtem a színpadra
is. Folyt az előadás. Operett. Rengeteg görli,
statiszta mindenfelé. Hát, ahogy nézelődök,
ismerős arc tűnik elém.

— No, csak nem... — bámulok nagyot.
Nem akartam hinni a szememnek.

— Én vagyok... — nyújtotta felém a ke-
zét félszeg mosollyal.

— Tanár úr... — csodálkoztam meglepet-
ten, hogy a hangjáról is felismertem. — Mit
keres ön itt?

— Statiszták... — felelt csendesen és
elmesélte, hogy a színház az egyik egyetemi
dalárda tagjaiból, amelynek ő az egyik te-
noristája, férfi kórust válogatott ki, aztán...
olyan nehéz manapság az élet, kénytelen volt
elvéllalni ezt is.

— Istenem... esténként... négy pengőt
kapok... — hangsúlyozta mentegetődzve.

Udvariasan vigasztaltam, nincs ebben semmi
kivetni való. Megdolgozik érte.

— Hát... hogyan tetszik itt önnek az
élet... a kulisszák között, tanár úr?... —
kérdeztem könnyedén, mert fel akartam ol-
dani a beszélgetésünket a beárnyékoló, szo-
morú témától.

— Tudja, kérem... — kezdte s révedező,
furesa mosolya felreszketett a szája szög-
letén. — ...én eddig csak a Mátyástemplom-
ban... a Bazilikában énekeltem... nagy-
miséken... És amikor idejöttem... az első
próbán nagyon meg voltam illetődve... Gon-
dolhatni... ezek a szent deszkák... S any-
nyi kiváló művésszel lehetek együtt... —
Elakadt, zavartan folytatta. — A hölgyek...
— nagyon finom, szelíd lendületű gesztussal

BAYER
**Aspirin és a
Bayer-kereszt
elválaszthatatlanok!**

Ha nincs a tablettán Bayer-
kereszt, úgy az nem Aspirin.
Az egész világon ismerik a
Bayer-keresztet, mely az
Aspirin valódiságának jele.
Aspirin megfűlésnél és fáj-
dalmak ellen.

a görlikre mutatott — ...igen kedvesen fo-
gadtak, amikor bemutatkoztam nekik...
sorban...

— A görliknek?... — kérdeztem enyhe
hangsúllyal.

— Igen... — bölintott egyszerűen s újra
elhallgatott, idegesen megcsillant a szem-
üvege.

— No, és?... — faggattam.

— Hát, kérem... az... mingyárt az első
próba végén történt... éppen fináléhoz áll-
tunk fel... mi, a statisztéria... Egyszer-
csak... a rendező úr felkiáltt a színpadra...

Pillanatra riadtan elmered s csak aztán
szólal meg nagyon csöndesen:

— Az a kisasszony... a harmadik sorban
ne röhögjön... mert...

Az ajkába harap. Elpirul.

— Mert... És olyat mondott, kérem...
én rögtön éreztem, hogy egészen más világba
kerültem...

Persze, egészen más világba. Ez igazán
így van...

Boxol, korcsolyaversenyt nyer, úszik és tíz fillérért kaput nyit Budán a „jövő Carusója” Intervjú Katyori Bandival, a most feltűnt tizenkétesztendős csodagyermekkel

Nem igaz, hogy a budapesti közönség szeret megbuktatni, nem igaz, hogy csupa rosszmájú, nagyképű, mindenáron rosszatmondó, elkényeztetett, nagyigényű, kegyetlen ember ül nálunk a nézőtérén. A budapesti közönségnek szíve van, bohém, fiatal, gyorsan pezsdülő szíve, szigorúan tárgyilagosan ítél, buktat is, ha kell, könyörtelenül buktat, de valójában: felfedezni szeret. Felfedezni! Új, nagy tehetségek eddig soha nem hallott nevét bedobni egyik napról a másikra a köztudatba, hogy aztán később a világhír igazolja a felfedezett művész tehetségét és a felfedező publikum hozzáértését.

A pesti publikum legújabb felfedezettje: Katyori Bandi, a tizenkétesztendős Carusó-jelölt, aki az elmúlt héten egy artistavizsgán lopta bele magát énekével a közönség szívébe. Mindössze öt perc alatt hódította meg ott a Zeneakadémia nagytermében ezt a rettegett, kegyetlen pesti közönséget a kis Katyori Bandi. Felléptét nem harangozták be hatalmas reklámok, nem segítette, nem protegálta őt senki, csak a legnagyobb protektor: a tehetsége.

Még zűg a nevetés moraja, még hallatszott az artistavizsgák jókedvű publikumának szokásos szellemeskedései egy előzőleg megbukott artistajelölt rovására, mikor ez a kis, tizenkétesztendős fiúcska kiáll az emelvény közepére. Néhány bevezető akkord a kísérezongorán. A nézőtér még zűg. Aztán a zsűfólásig megtelt hatalmas teremben felcsendül Katyori Bandi csengő-bongó, gyönyörű hangja. Pillanatokig tart az egész. A kuncogó nevetés, a gyilkos szellemesség bentakad a szájukban. Az erkélyen szék csapódik, erős püsszegés. Hogy merészel valaki

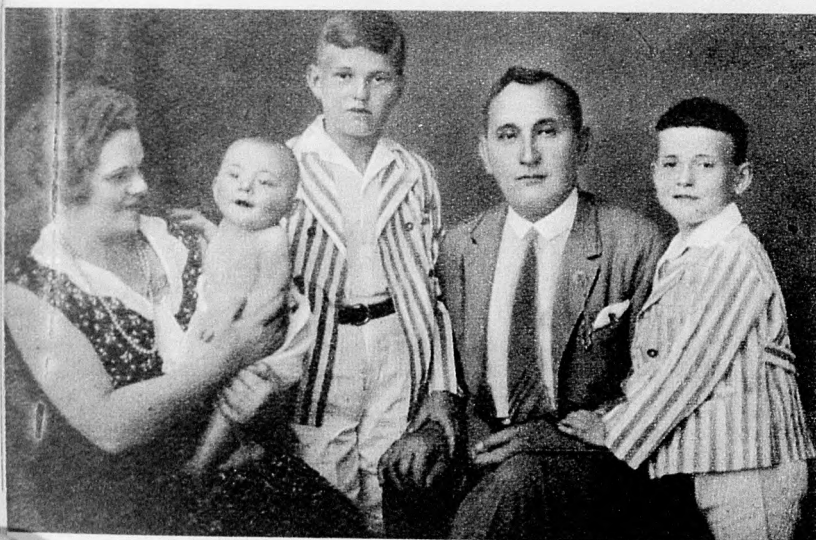
ilyenkor lármázni. Hisz ez a gyerek tud! A gyermek pedig, itt fent az emelvényen csak énekel tovább. Száll, száll a hangja, betölti a nagyterem minden zugát, megfogja a szíveket, a könnyen hevülő, bohém pesti szíveket és amikor vége az éneknek, amikor a nézőtér előbb még dermedt mozdulatlanságából felzúdul a tapsorkán, Katyori Bandi már felfedezett, népszerű, beérkezett művész.

Egy hatalmas budai héralpota barátságos házmasterlakásában kerestük fel Katyori Bandit, a „jövő Carusóját.”

— A Bandi most éppen moziban van — mondja az ifjú művész mamája belépésünkkor, — de tessék csak helyet foglalni, majd átküldök érte.

És mialatt a Bandi gyerek bátyja, (egyébként hetedik gimnazista és ifjúsági boxbajnok) előkeríti a kis budai mozi sötét nézőteréről Bandit, Katyori mama boldogan és büszkén meséli el az ő híressé vált fia eddigi pályafutását. Ez a pályafutás, mint kiderül, körülbelül 5—6 fellépésből áll. Eredetileg a dolog úgy kezdődött, hogy a házban volt egy kis étkezde. Itt énekelgetett néha az étkezde tulajdonosnőjének nagy gyönyörűségére a kislíú. Itt ismerte meg Bandit Gajdácsey Gyula, aki ingyen vállalta a csodagyermek tanítását. Gajdácsey Gyula tanár úr aztán vitte bemutatni az ő tanítványát Kárpáth Zoltánhoz, az ismert zeneszerző-zongoraművészhez, majd Bányay Aladárhoz, az ugyancsak ismert zeneszerzőhöz, aki jelenleg is tanítja Bandit.

Közben megérkezik Bandi is. Értelmes arcú, barnaszemű, barnahajú, helyre legényke — Juj — mondja, — éppen a Sirlej Temple

**A Katyori család.
Jobbszélen
Katyori Bandi
(Szilágyi felv.)**

DÉCIBÁB

ja"
kkel

d! A
csak
etölti
szí-
veket
zótér
fel-
fel-

ságos
tyori

n —
sünk-
majd

gyéb-
xbaj-
néző-
n és
ddigi
lerül,
eg a
volt
z ét-
rüsé-
ajdá-
gyer-
az-
páth
amü-
yan-
eg is

lmes
nyke
mple

alád.

IB

„Hogy nézek ki mint
énekes-sportbajnok-
filmszínész?”

Katyori Bandi, a diák
(Schäffer felv.)

játszott a moziban. De, ha gyorsan végzünk,
még visszapucolok!

— Szereted a mozit?

— Nagyon! — Csillan fel a szeme. — Kül-
lönösen a Giglit, meg a Kiepurát. Azokat min-
dig megnézem.

— Mi szeretnél lenni? Filmszínész, vagy
operaénekes?

— Filmszínész. — Vágja ki határozottan.

— Híres, gazdag filmszínész. Persze, énekes
filmszínész.

— De addig Bandi, sokat kell tanulni! Hogy
állunk a tanulással?

— Második polgárba járok. Nem vagyok
jeles tanuló. Nem, az éppen nem, de azért...
átmegyek... Csak a német nyelv nem aka-
ródzik belém ragadni.

— Mondd Bandi, nem félsz, nem drukkolsz
ott a nézők előtt?

— Nem én! A tanár úr azt mondja mindig,
hogy azt kell képzelni, hogy az a sok fej,
amit látok, nem is emberfej, hanem káposz-

DÉCIBÁB

Tíz fillérért kaput
nyit a jövő
Carusója
(Schäffer jelo.)

tafej! (Nesze neked publikum!) Hát akkor mitől félek? Nem igaz?

Szereted a sportot?

— Hű, azt igen. Kérem, én olyan énekes-sportbajnok-filmszínész szeretnék lenni. Már nyertem is gyorskorcsolyaversenyt, a bátyám, aki az országos ifjúsági boxbajnokság második helyezettje, azt mondja, hogy ritka nagy tehetségem van a boxoláshoz, azonkívül úszom is.

Az itt elmondott sportérmeket számos, az asztalra tett érem és ifj. Katyori János, az országos ifjúsági boxbajnokság második helyezettjének sűrű fejbőlintása igazolja.

Idősebb Katyori János is megérkezik. Most tudjuk csak meg, hogy kitől örökölte a Bandi gyerek azt a szép, közönségbűvölő hangot. A papájától, aki mint derék, kítűnő gépmunkás keres kenyeret családjának, ámde valamikor ő is operaénekes szeretett volna lenni és csak a régi világ maradi előítéletei akadályozták meg ebben. Különben jelenleg, mint hőstenor énekel a Beszkár-dalárdában.

— De ha én nem is lehettem operaénekes, mert a szüleim nem engedték — mondja Katyori úr, — a Bandi fiam, az lesz! Szegény emberek vagyunk kérem, keményen, becsü-

tesen dolgozunk a megélhetésért, de a három gyerekünkért azért mindent megteszünk.

A harmadik fiú: Ernőke, három esztendő.

— Mondd Bandi, mit szólnak az iskolában a sikeredhez?

— A tanár urak nem szólnak semmit, de a fiúk mind gratuláltak. Tulajdonképpen most már nem is szabad fellépnem. Nemrégén egyik előkelő mulatóba akartak szerződtetni, napi harminc pengővel. A mulató igazgatója, meg az Artistaegyesület egyik vezetője maga járt fenn a belügyminisztériumban, külön engedélyért, de sajnos, diáknak nem szabad.

— Mennyit kerestél eddig?

— Az énekléssel, összesen körülbelül negyven pengőt.

— Mivel keresel még?

— Kapunyitással. Tetszik tudni, a papa meg a mama egész nap dolgoznak. Hát ugye, nekünk segíteni kell?! Az nem lehet, hogy ők éjszakáinkint ne pihenhessék ki magukat! Beösszük! Minden héten, két napig én vagyok a soros...

Ki tudja, mi lesz belőle? Vajjon, utóléri-e a csodagyermek sorsa, az elfeledtetés, vagy valóban, világhíró művész lesz-e? Bizunk a pesti publikum jó szemében!

Forgó Pál

FÜTTYÖS FERKÓ

Tulajdonkép nem ez volt az igazi neve. A „Fütytös“ név csak afféle csúfneve volt, amiért olyan szépen tudott fütyörészni. Nagyon szegény volt az istenadta, se óvodába, se később iskolába nem járt. Leginkább az uccákon, sétatereken csatangolt. De gyakran láttam őt édesanyja mellett is, a Zsigmond uccában, az Irgalmasok patikája mellett. Anyja naphosszat álldogált ott, kezét kinyújtotta a járókelők elé, hogy így összekolduljon annyi pénzecséket, amennyi hármójuknak másnapra tejre, meg kenyérré kellett. Ha pedig nem volt maradása édesanyja mellett, akkor — mondom — elcsavargott a szomszédos uccákba, a kávéházak terraszai elé és ott kínálgatta megvételre azt a sok színes forgót, amelyeket egy krumplidarabba tűzdelve a kezében tartott.

Ismert ő a játszótéren majd minden gyereket, alig volt köztük olyan, aki még ne csodálkozott volna az ő nagy tudományán. Ha összecsesorította a száját és elkezdett fütyülni, olyan szép hangokat tudott kicsalni ajkai közül, hogy a gyerekek sokszor azt hitték, fütyülőt tart a szájában.

Egész fütyülőtudományát egy rigótól leste el, amelyet reggelenként, mielőtt elindult volna édesanyjával rendes napi útjára, mindennap kihallgatott.

Mikor a gyerekek megúnták a játékot, oda-sereglettek Ferkó köré és kérlelték: — No, Ferkó, fütyülj már valamit. — Ferkó nem volt az a gyerek, aki szégyelte volna magát, még büszke is volt a tudományára, ezért hát sohasem kérte magát. Olyan hosszan és cifrán trillázva fütyörészett, hogy sok madár is megirigyelhette volna. A gyerekek csodálkoztak is rajta! Sokáig elhallgatták, úgy kellett őket elhúzni Ferkó közeléből, mert a nagy gyönyörűségtől eszükbe se jutott, hogy haza kellene menniök. Addig nem mozdultak, míg a mamák és nevelőkisasszonyok erőszakosan el nem húzgálták onnan. Ferkó nem vette észre, hogy körülötte mindjobban megritkul a gyereksereg. Olyan nagy kedvvel fütyörészett akkor is, ha egy szál gyerek se hallgatta, mintha mulatós kedve lett volna, vagy mintha szórakoztatni akarta volna a gyerekeket. Igaz, jól esett neki, ha hallgatták, az is igaz, hogy rossz kedve se volt, de igazában azért mégis más oka volt annak, hogy olyankor is fütyölt, amikor alkonyodott és hazaszállingózott mellőle az utolsó gyerek is. Ferkó fütyörészés közben nagyon jól szórakozott. Mindenfélét összegondolt, mindenfélét érzett. Ilyenkor nem cserélt volna ő egyik gyerekkel sem. Gyönyörű meséket hallott a belsejében. Mintha valami csodamadar rejtezőtt volna benne és

a mesék végén mindig oda lyukadt volna ki, hogy milyen jó élni.

Hát bizony, Ferkó szeretett is élni. Talán túlságosan is, mert ő magát valami különb gyerekeknek gondolta, aki többet tud, mint más...

A kis lurkók hálásaak voltak, sokszor adtak neki cukrot, golyókat, meg miegymást és sokszor mondták is, ejnye, Ferkó, de szépen tudsz te fütyülni!

Egyszer pedig ott állott a lámpavasnak támaszkodva és nézte a gyerekek játékát. Azokban a napokban hűvös szelek jártak és Ferkót átjárta a szél. Vékonyka rongyain keresztül átfázott és köhögött. Aznap nem is fütyült, mert a köhögése meg-megakasztotta volna a gyönyörű dallamokat.

— Játsszunk nemzetet — kiáltotta az egyik.

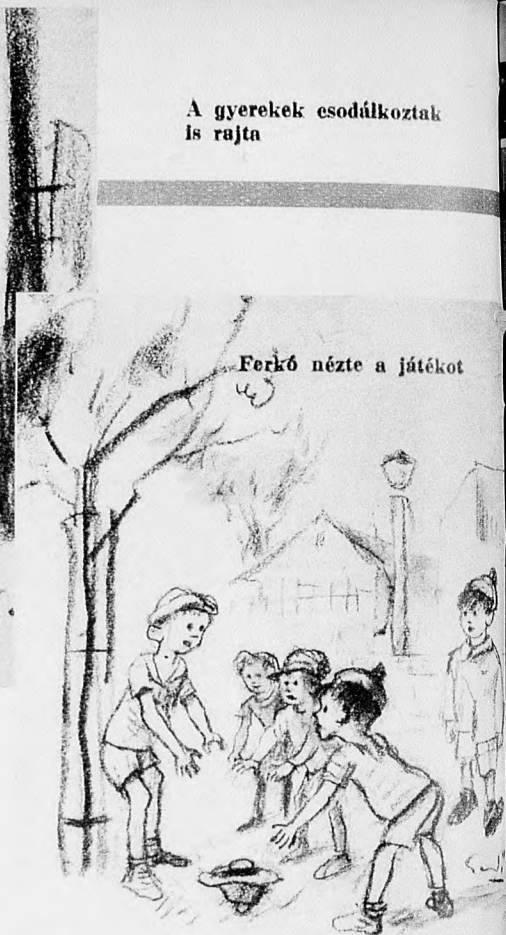
Talán ismeritek ezt a labdajátékot. Mind-egyik gyerek más-más nemzet nevét viseli. A földre tett kalapban labda van. A gyerekek egyik kezükkel a földön lévő kalap fölé

Anyja naphosszat álldogált ott

A gyerekek csodálkoztak is rajta

Ferkó nézte a játékot

nyujtják szaladásra készen. Az egyik, aki a játékot vezeti, hirtelen elkiáltja valamelyik nemzet nevét, mire az kikapja a labdát a kalapból és a szétfutó gyerekek közül az egyik felé dobja. Akit a labda eltalált, az kiáll a játékból. Így megy ez addig, míg csak egy utolsó veretlen marad. Ez aztán a győztes.

— No, ez nagyon mulatságos játék — gondolta Ferkó, — ezt én is játszani fogom.

Már elhelyezkedtek, a kalap a földön van, amikor Ferkó megszólalt:

— Ezt én is játszom veletek.

A fiúk felkapják fejüket és csak nézik Ferkót, forgóival, rongyos ruháját és cipőtlen lábát.

— Te csak fütyöréssz, Ferkó! — mondja az egyik.

— Igen, te csak fütyöréssz — mondják a többiek is.

— Nem tudok ma fütyülni, mert köhögök.

— Akkor szaladni se tudsz, mert még jobban köhögsz.

— Nem baj, én is játszani akarok, én lepszek a francia.

— Az van.

— Akkor a japáni.

— Az is van.

— Akkor hát a magyar.

— No nézd — mondja egy másik sértődötten, — mit nem akar a rongyos; a magyar én vagyok.

— Hát akkor akármelyik. Amerikai, indián vagy kínai.

— Nem kell, nem kell, egyik se lehetsz — kiáltozzák most már a többiek.

— Nektek adom a forgókat, csak engedjétek játszani — szól Ferkó könnyörögve.

— Még ha itt fütyülnél három napig, akkor se kellenél, takarodj innen! — És már farkasszemet nézett vele az egész gyereksereg.

Amikor Ferkó látta, hogy hiába könnyörög, azok nem fogadják maguk közé, tehetetlen dühében közéjük dobta minden kincsét, a forgókat és sírva kiáltotta: — Most már hiába is akarjátok, többet nem fogok nektek fütyülni! Tudjátok meg!

Mikor már egy kicsit lecsillapodott, megkérdezte azt a kis madarat, amit a belsejében hordott: — Mondd, kis madárkám, miért nem vagyok én jó se franciának, se japáninak, se németnek, se magyarnak, se semminek?

A madárka megszólalt:

— Azért, mert ha te fütyülsz, azt megérti a francia, a japán, a német, a magyar és minden nemzet egyformán. Te csak fütyüll, Ferkó...

Irtta és rajzolta: Gedő Lipót

T Á R S A S Á G

Széchenyi bál

Bencés bál (Schäffer felv.)

HANGOS HIRADÓ EGY KÜLÖNÖS BÁLRÓL

Ezt a bált nem harangozták be oldalas újságcikkek. Még csak a nyitópárok neveit sem közölték — már hetekkel ezelőtt — a sajtóval. A hölgyek ruháit nem Párizsból szállították, az urak nem mind frakkban jelentek meg... Sőt, nem is a Vigadóban zajlott le...

Mindezek ellenére nem tévedtünk, amikor megállapítjuk, hogy egy bálon sem láttunk ilyen hangulatot, ennyire kedves önfeledtséget és felejteni akarást — ha csak egy éjszákára is. Ritkán láttunk ennyi vidám tekintetet és boldog arcot, mint... a siketnémák jelmezbáliján.

Első, ami feltűnik, a toalettek sokfélesége. Aránylag a hölgyek elegánsabbak. Akin nincs jelmez, az estélyi ruhában van. A férfiak már demokratikusabbak ebben. Csillag úr, az est főrendezője, nagyszerűen szabott szmókingban sűrög-forog... de mellette egy gavallér már világos kasha-öltönyben vezeti be a hölgyét a bálterembe.

Nagyszerű jelmezeket látni. Tűzoltókapitány, kozáktáncos, vasorrú bába, Micky egér és egy pénzeszák jelmez aratnak sikert a várószobában, ahol a jelmezfelvonulásra várnak. A Micky egérhez fordulunk:

— Ki készítette a jelmezt?

Nem érzékeli a kérdést. Jelekkel magyarázva megismételjük... Lassabban. Felcsillan a szeme. Tagoltan kapjuk a választ.

— Én magam... varrtam... négy napig dolgoztam rajta... nagyon... szeretem... a Micky-filmeket... Meg minden vidám dolgot... Remélem... megnyerem vele... a jelmezesversenyt...

Szegény, nem ő nyerte. Hanem a pénzeszák.

Egy nagyon érdekes alakra leszünk figyelmesek. Bemutatják. Dékán Nándor siketnémá költő, akinek több lapban megjelentek már a versei. Büszkék is rá a barátai. A jelmeze nagyon érdekes. Fekete selyem ruhájára, elől a mellén egy vers van behímézve:

Szeretett egy leány, szöke volt.

Csak addig, amíg szöke volt,

Mikor haja vörös lett, elhagyott...

Ezen verssorokban tendenciát látok, amit ő nem is tagad és szomorú kifejezéssel tekint a bálterembe, ahol az a bizonyos kislány egy más férfi karján keringőzik. Osztozunk a fájdalomában... Dehát, kedves Dékán úr, ennyire nem szabad kolportálni az érzéseket...

A zenekar. Egy feltűnően magas emelvé-

A bál közönség

Tangó (Schäffer felvételek)

nyen dolgozik négy zenész. Nincs előttük kotta. Emlékezetből játszanak. Vakok. Amikor egy-egy érzelmes dal csendül fel a hangszereken, valami bánatos, lágy vonás kerül arcukra. A dobos — aki a játékot énekkel kíséri — a refrénnél feláll és elnyujtva száll a divatos sláger: „Mondd, hogy szeretsz, így nem kértem senkit még...”

Rózsaszínű tangóvilágítás ragyogja be a termet. A táncjelzőtáblán megjelenik „Tangó”. Összebújnak a párok és figyelmes szemmel olvassák le az énekes szájmozdulatáról a szöveget. Érdekes, hogy egészen lassan táncolnak. Valahogyan egész egyöntetűen mozog a bálterem. Figyelik egymást... És a nők vezetik a férfiakat, övéké az induló mozdulat. Szaucsek tanár úr fűrkészve figyel a párokat. Mingyárt ott terem, ahol nem megy símán a dolog. Egyik párral különösen sok baj van. A lány tangó dallamosan száll... és ők gyorsíramú foxot ropnak...

Istenes urat, a pesti intézet igazgatóját kérdezem arról, hogy a siketnémák táncában mi helyettesíti a zenét.

— Ne higyük azt, hogy a zene nem jut el hozzájuk. Csak más formában érzékelik. Ugyanis nem a melódiát kapják, csak a ritmust fogják fel. A hanghullámok a padló rezgésén keresztül eljutnak hozzájuk, amit nagyszerű érzékkel felfognak. És így a zene kettősségéből, a ritmusból és a melódiából csak az egyiket kapják, amely azonban — persze hosszas gyakorlat után — elegendő

a tánckésztséghez. Nézze meg azt a hölgyet. A legjobb táncosnők.

Odafordulok. Örömmel ismerem fel benne Krassner Vilmát, az európai hírvé úszónőt, Krassner Kató, az ismert énekesnő nővérét, aki három ízben nyerte meg a siketnéma olimpiász gyorsúszó számát. Amszterdamban, Nürnbergben és Londonban. Egyébként ő tartja a világrekordot is 100 méteren 1.18 perccel. Felkérem táncolni. Mindenben igazolja az igazgató úr szavait. Amikor közlöm vele, hogy riportot írok báljukról, bemutat egy vörös estélyiruhás, szőke hölgynek.

— Ungváry Baba.

Ismerős a név. Nem kell sokat gondolkoznom, a londoni olimpiáson ő nyerte meg a 200-as mellúszást. Baba egyébként a tatabányai postamesternek a kislánya, aki ez alkalomra jött fel Pestre...

Itt van Zubics, a legjobb siketnéma vízipólójátékos és az országos hírvé Lampel Magda atlétanő, a MTE futója, aki 10.9-re futja a 100 métert. Egyébként ők a bál legnépszerűbb tagjai...

Sportcsillagok...

Hangulatos gyorscsárdást játszik a zenekar. Tetőfokán a jókedv. A hölgyek között nagy az izgalom. Nemsokára kihirdetik a szépségverseny eredményét. A tavalyi győztes, a gyönyörű, fekete Csillagné Darvas Magda (Darvas Zsuzsa szanzenékesnő nővére) nem indul. Nagy az öröm a kislányoknál. Több esélyük van a győzelemre. Újra csárdás következik (ez a legnépszerűbb tánc itt), amelynek közepén leintik a zenekart. A tanár úr szépségversenyeredményt

(Szegő
Agnes
rajza)

hírdet. Minden szem izgatottan figyeli kéz- és számozdulatait. Arról tudom meg csak, ki a győztes, hogy mellettem egy szőke kislány felsikolt örömben és mindenki gratulál neki. Zádor Dusi. Villámintervjút kérek tőle.

— Örül a sikernek?

— Igen.. nagyon.. boldog... vagyok... Nagyon... fog ennek... örülni... valaki...

A fiú nevét már nem árulja el

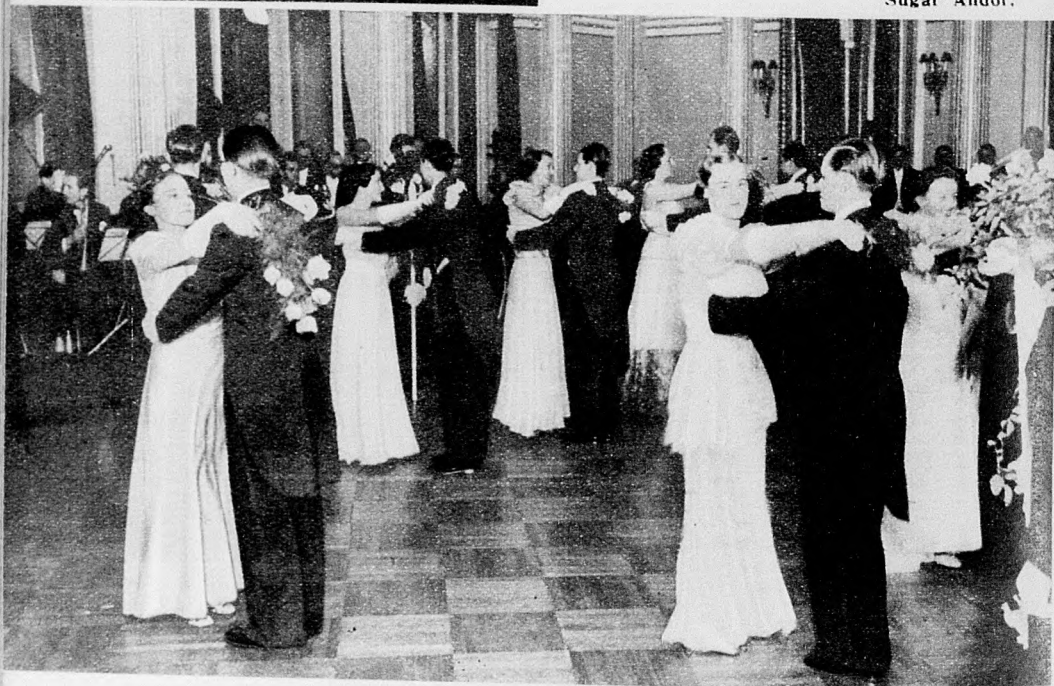
Három óra van. Más bálon ilyenkor már mindinkább alábbhagy a hangulat. Itt mindinkább fokozódik.

Két férfi veszekszik egymással, mellettük az „ok”. Egy jóalakú barna kislány. Közlebb lépek hozzájuk. Vitájukból körülbelül megtudom a tényállást. Az alacsonyabbik fiú menyasszonya a kislány, akit az örök „harmadik” az éjszaka folyamán állandóan lekér. A kislány nem is nagyon bánta ezt és emiatt tört ki a vita. De nincs semmi baj, mert Csillag úr már bekíti is őket.

A „harmadik” csendben elvonul a sötétségbe... Vigasztalódní...

Az utolsó számot játssza a zenekar. Ebbe még mindenki beleadja megmaradt energiáját. Majd hosszas búcsúzás és a ma éjjel egymásra talált fiatalok hamarosan megtalálják a közös ruhatári számot. Még Csillag úr megköszöni a közönségnek, hogy ilyen nagy számban előtt erre az alkalomra. Véget ért a siketnémák ideje hájja.

Sugár Andor.

A BEAC bál megnyitója (Schäffer felv.)

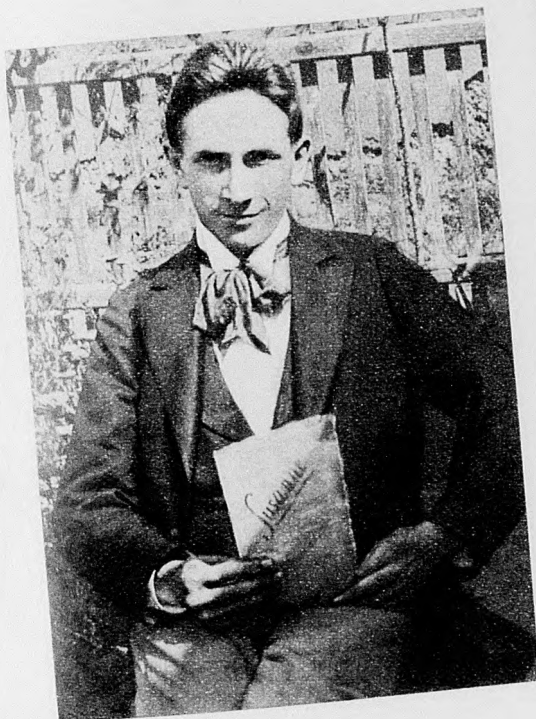
A jubiláns Bárdi Ödön megírja emlékirataiban a Vígyszínház történetét

A magyar művészvilág népszerű „tanár úr”-ja, Bárdi Ödön, életének igen jelentős állomásához érkezett el a napokban. Negyven év óta tagja a Vígyszínháznak, ahol mint színész, rendező és pedagógus működik évek hosszú sora óta. Számtalan művésznök köszönheti karrierjét Bárdi Ödönnek, aki szerényen, halkán, mindig a háttérbe vonult a reflektorok fényéből és másokra hátrította át az ünnepeltetést. Most öltözőjében ülünk, amely egyúttal irodája is. Íróasztalán rengeteg jegyzet, kézirat fekszik, a tanár úrra hármas minősége a színháznál rendkívül nagy elfoglaltságot ró. A falakról Varsányi Irén, Hegedűs, Tanay, Kertész Ella fényképei mosolyognak le. És a mai generáció közül: Gaál Franci, Somló István, Eggerth Márta és még sokan mások. Bárdi Ödön követi tekintetem, majd fájdalommal rezignációval szólal meg:

— Látja, ha körülnézek ebben a szobában, elszorul a szívem. Hányan hiányoznak már közülük, pályatársaim, kortársaim közül, aki-

Bárdi Ödön

ket oly korán elragadott a halál. Néha bizony nagyon egyedül érzem magam ezek között a falak között, amelyek pedig többet jelentenek nekem mindennél, hiszen itt töltöttem el egész életemet. — Mély esend üli meg a szobát, miközben ezek a szavak elhangzanak. Aztán vidámabb mederbe terelődik a beszélgetés. Kedves epizódokat mesél el a negyven év történetéből. Gyerekkorában, amikor naponta a Pannónia uccán keresztül ment az iskolába, mindig vágyakozva nézegette a kispadon ülő színészeket. Szeretett volna közelebb tartozni. Egy szép napon aztán munkások jelentek meg a kiskapu előtt és felszaggatták a kövezetet. Az ucca valamilyen csekély javításra szorult azon a részen és természetesen rövid időre járhatatlanná vált. A kisfiú azonban, akit kedvenc szórakozásától fosztottak meg, kérdőre vonta a munkásokat, hogy meddig lesz lezárva az a terület? Mire egyikük rámondult: hallod-e, felőm akár örökre is itt maradhat.

Ezt a munkást még ma is áldja a tanár úr. Szerinte azóta sincs még egy ilyen megbízható jóvendőmondója Budapestnek.

Bárdi Ödön Ifjúkori képe

Bárdi Ödön

(Solthy—Wellesz felv.)

Egy másik kedves eset már színivendék korában történt meg vele. Tanulmányai elvégzése után háromfelé is kapott szerződési ajánlatot, ő azonban csodára várt, amely a Vigszínház kötelékébe szölija majd. Mert a pannoniaucai kiskaput nem tudta elfeledni többé. Jelentkezett tehát Ditrói Mórnál, aki az akkori intendánshoz, gróf Keglevichhez utasította a fiatal színészt. A régi időkben még nem volt elegendő, ha az igazgatónak megtetszett valaki, szükséges volt még egy felsőbb engedély is a szerződéshez. Mikor aztán ott állt a hatalmas úr előtt, inába szállt a bátorsága és a gróf kérdésére, hogy mi a neve, pillanatnyilag képtelen volt válaszolni. Ez a félenkség tetszett-e meg Keglevichnek vagy más oka volt. — Bárdi Ödön három nap múlva a Vigszínház tagja lett évi 480 forint kezdőfizetéssel. Ez 1897-ben történt.

Azóta teltek-multak a napok és pergésük-ből hetek, hónapok lettek, míg egyszerre csak szinte észrevétlenül elsurrant a negy-

ven év. Nagyot fordult a világ kereke, de Bárdi Ödön változatlanul kitarított posztján. Erről legjobban a sok-sok kiváló karakteralakítás tehet tanúságot, amelyeket ő kreált.

Megkérdelem, mit szól ahhoz, hogy nyilvánosságra jutottak életének intim adatai?

Az örökifjú tanár úr szemei huncutul felcsillannak, miközben nevetve mondja: „a lapok által megírt jubileumi adatok tulajdonképpen valótlanok, amennyiben úgy érzem, tegnapelőtt volt az, amikor a Vigszínházhoz szerződtem és ez alatt a rövid idő alatt nem is történhetett velem semmi. Nem is értem a közvéleményt, hogy egy fiatal gyermek, aki idecséppent a színházba, mennyiben érdekli őket egyáltalán.”

Egyébként, miután csak ilyen „rövid ideje” vagyok itt, „egykorú” feljegyzések alapján most from meg a színház történetét regényben, megemlékezve mindazokról, akik ezen a színpadon arattak dicsőséget valaha. Boldog vagyok, hogy legalább ilyen módon szentelhetek néhány oldalt az ő emléküknél.

Ha már a régiekről beszélünk — kérdelem, — hogyan lett a régi idők művész úrából a mai tanár úr?

— Mint minden színész a próbákon, úgy én is, ha nem volt jelenésem, leültem a nézőtérre és úgy figyeltem a többiek játékát. Ilyenkor aztán mind többször előfordult, hogy magamban suttozva elejtettem egy-egy megjegyzést a darabra vonatkozólag. Egyszer végül Ditrói, aki akkor már nagyon régen figyelt ezt a szokásomat, megkérdezte, hogyha mindent olyan jól tudok, miért nem magyarázom meg elgondolásaimat a kollégáknak. Ezekből a magyarázatokból született meg az első leckeóra, majd később, mikor megalakult a Vigszínház színésziskolája, én is egyike lettem az előadó tanároknak. És addig, addig tanítottam a fiatalágot, míg egyszerre csak rájöttem, hogy a fiatalok sokkal jobban csinálják, mint én. — Nem kérem, ne szakítson félbe — mondja, mikor közbe akarok szólni, — ez így van. De ne higye, hogy ez fáj nekem, sőt örülök annak, hogy részben én is hozzájárulhatok a fiatal magyar színészgárda felneveléséhez.

Végül még annyit: egyetlen bánatom a jubileummal kapcsolatban az, hogy most már könnyű lesz kiszámítani éveim számát is. Ezt pedig gondosan titkoltam idáig, mert e hónapban úgyis vésszen közeleg egy dátum, amikor túlon túl kerek számú születésnapom lesz.

Nem akarunk indiszkrétnek lenni és ezért nem is érdeklődünk eziránt a szám iránt.

Csak azt kívánjuk Bárdi Ödönnek, hogy az elkövetkező negyven évet is töltsse el ilyen szépen, tartalmasan és szeretettől körülvéve a Vigszínházban, abban az épületben, amelynek falai közé egy gyermekkoron keresztül vágyódott és amely aztán egy életen át második otthonává vált.

A Kamaraszínház nagy sikerrel mutatta be Dénes Gyula és Sally Géza „Marika hadnagya” című operettjét. A darab már a szegedi ősbemutatón is szép sikert aratott, ez a siker most Pesten csak fokozódott. Az ötletes, fordulatos szöveg, a han-

gulatos zene teljes mértékben meghódították a közönséget. A szereplők közül különösen kitűntek Sándor Anna, Szücs László, Gellért Marika, Erdélyi Edith, Delly Ferenc, Zala Karola, Krémer, Markovits. Képeink a darabból.

Szücs László Sándor Anna (a darab főszereplő), Gellért Marika, Erdélyi Edith (Solthy—Wellesz felv.)

KREISLER, A HEGEDŰ ÁLOMLOVAGJA

Akácsek Strauss János, a keringők királya, úgy Fritz Kreisler a hegedűromantika koronázatlan fejedelme is a „régí jó időköt” idézi emlékezetünkbe s szinte csodálkozunk az anakronizmuson, hogy ime eljött hozzánk, itt tartózkodik közöttünk, hegedül nekünk, réglétunt korok lovagias, törekeny biedermeier levegőjét árasztva maga körül. Igen, Kreisler — aránylag fiatal kora dacára (mindössze hatvankétéves!) — emlékezetünk óta andalít, dalolja, hegedüli tele édes, kellemes melódiákkal életünket s mily különös csodának érezzük, hogy ez a császárságbeli tünemény váratlanul feltámad és bizonygatja: Ime, nem vagyok még legenda, elcsendült muzsikaszó, zengő multak visszajáró szeleme, megsárgult kótalap, hanem élő valóság, húsból és vérből való.

A „cáfolat” valóban fényesen sikerült: az öszhajú mestert oly tapsorkán fogadja hangversenyén, mint akár négy-öt évtizeddel ez előtt.

— Hétesztendős voltam, mikor Bécsben mint csodagyereket kiállítottak a pódiumra s rá öt évvel, alig tizenkét éves koromban már a párizsi nagyopera hatalmas színpadán állottam, fekete bársonykabátomban, óriási művészesokor-nyakkendővel s mint egy eltévedt kis bogár imbolyogtam az éles reflektorfényben, díszes, előkelő közönség végeszakadatlan ünneplése közepette.

Igy meséli nekünk szívesen, egyszerűen a Mester, miután délig tartó pihenője után elhagyja szállóbeli szobáját és lejön a hallba, a világhírű szatórok minden pózától mentesen s a nagy emberek meghiit könnyedségével engedi magát átvilágítani a fényképezők és riporterek röntgenmasináitól. Mindent elmond, közvetlenül, szolgálatkészen, tudatában annak, hogy minden szava egy kissé a történelmé is...

Mint hadvezér előtt a megnyert csaták, úgy vonulnak fel előttünk beszélgetés közben a nagyszerű hegedűdarabok díszes gálában: a kezsesen hajladozó „Caprice viennois”, a keleti pompájú „Tambourin chinois”, híres operettje: „Sisy”, utána a La Gitana, a Cavatina, majd híres átiratok hosszú sora...

— Már húszéves lehettem — beszéli a mester, — mikor rájöttem, mily szegényes is a hegedűirodalom. Kutatni kezdtem régi archívumokban, könyvtárakban kéziratok után s egymásután akadtam rá szebbnél szebb ismeretlen hegedűszerzeményekre, a nagyközönség előtt ismeretlen mesterek gyönyörű alkotásaira. Ki hallott azelőtt a zeneértőkön kívül Pugnániról, Padre Martiniről, ki ismerte Cartier, Francoeur, Porpora műveit.

— Átirataim nagy feltűnést keltettek. Kollegám egymásután jöttek hozzám koncertem után, adtam kölcsön nekik az általam felidézett és feldolgozott ismeretlen régi darabokat. S csakhamar ráeszméltem, hogy már az egész világon előadják ezeket, azon-

ban nevemet egyszerűen elfelejtik megemlíteni.

— Erre aztán észbekaptam. Már akkor több önálló szerzeményem volt, de a kritika mint minden kezdőt, engem is bizalmatlan fölénytel kezelte. Régi stílusban, a híres Josef Lanner bécsi tánckomponista neve alatt adtam ki hát szerzeményeimet és emellett saját nevemen is átirataimat és saját műveimet. Egyik hangversenyem után tört ki az első botrány. Berlin akkori legnevesebb zenekritikusa, Leopold Schmidt, másnapi kritikájában élesen megtámadott: — Hogyan jön hozzá ez a fiatalember, hogy a schubertkorabeli idők nagy bécsi szerzőjének, Lannernek gyönyörű művei mellé állítsa a saját édeskés szalón-szerzeményeit hangversenyein?

— Ezt aztán már én is megsokaltam. Azonnal nyílt levelet intéztem a szerkesztőséghez, melyben lelepleztem, hogy Lanner neve alatt — saját műveimet játszottam.

— Ez volt az első bomba. A második a közelmúltban, néhány éve robbant fel Amerikában és Angliában, ezután európai szenzációvá dagadva. Egyik túlbuzgó amerikai hívem, egy newyorki nagy lap munkatársa felkért, mutassam meg neki az általam feldolgozott régi mesterek eredeti kézíratait, mert senki sem érti, hogyan sikerül nekem ily rengeteg ismeretlen remekművet felfedeznem, melyekre azelőtt senki sem jött rá.

— S mivel hosszas sürgetés után is csak kitérő választ adtam, az amerikaiak kíváncsiságával kutatni kezdett és kisütötte, hogy a legtöbb világhírű szerző neve alatt kiadott átiratom — saját szerzeményem. Magam sem értem, miért keltett ez oly nagy szenzációt világszerte? Pedig semmi sem áll távolabb tőlem, mint a szenzációhajhászás.

— Csöndes visszavonultságban élek feleségemmel Berlinben, grunewaldi villámban, hatalmas park közepén. Szenvedélyes halász vagyok, feleségem pedig ugyanolyan szenvedélyes műkértész. Egész Németországban nincsen párja az ő rhododendronjainak. Feleségem rendszerint még második hazámba, Amerikába is elkísér, most ebben sajnos, betegsége akadályozta meg.

Mint kiderült, a mester azért nem jött le szobájából korábban, mert lábbadozó felesége telefonját várta.

— És még egy hü kísérőm van utazás közben, kiskutyám.

Miért nem játszik soha rádióba, mester?

— Sohasem tudom, a mikrofonon át hogyan hangzik játékom! Csak nemrégiben hallottam egyik nagy művészünkét rádión és meg voltam döbbenve, mily torzán adta vissza hangszóróm. Ezért őszintén szólva félek rádióba játszani. Még sohasem állottam mikrofon előtt. Meg aztán, bevallom, más oka is van ennek. Nekem szükségem van közönségre, életemem az a kontaktus, mit a

Fritz Kreisler
(Edmond
fotó, Rio)

közönséggel érzek s ami nélkül úgy érzem, képtelen lennék szépen játszani... Igen, vannak művészek, akiknek erre nincs oly nagy szükségük, mint nekem.

— A hanglemezekkel másképpen áll a dolog. Ott meg tudom hallgatni magamat s ha nem jó valami, kijavíthatni vagy annyiszor újra lejátszani, míg nem tökéletes a felvétel.

Még új fejdolgozásairól, szerzeményeiről beszél a mester, melyek közül néhányat pesti hangversenyén mutat be először.

— Mit is fogok ma este játszani? — fordul oda hirtelen impresszáriójához.

— Azonnal utánanézek mester, feleli előzékenyen a hangversenyrendező és lapozgatni kezd noteszében. Ma este műsoron van: Schumann, Bach-szonáta.

— Mit, az egész Bach-szonátát el kell ját-

szanom? — fortyan fel Kreisler — az lehetetlen!

— De igen, mester, erősködik az impresszárió — ezt írta meg nekünk.

— Hát jó, legyen — nyugszik bele a művész.

És ezután a jól rendezett párbeszéd után elbúcsúzik tőlünk, várják pesti barátai. Még csak futólag meséli el, hogy most közvetlenül Athénből jött, ahol mindkét hangversenyén megjelent a görög király és szünetben sajátkezűleg tüzte fel mellére a második legnagyobb görög érdemrendet, a György-rendet a tiszti keresztel. Látjuk, erre legalább oly büszke, mint a híres Lanner-afféra, meg hogy pár órával koncertje előtt még nem tudja, mit is fog játszani.

Pataki László

NAGYVILÁG

DIVAT ★ TÁRSASÁG ★ SZÉPSÉG

„SZÉL, ESŐ, HÓ“

Irta: SASS IRÉN

Kedves olvasóim ne higgyék, hogy felesptam meteorológusnak s mint a meteorológiai jelentés, én is rendíthetetlenül jelentem: „szél, eső, hó...“ Ámbár ha az idő továbbra is olyan marad, mint amilyen, dolgom felől nyugodtan beállhatok majd meteorológusnak, mert a divat terén nem lesz tudósítani valóm.

Az előszezon volt ilyen rossz és halott, mint ez a farsangvégi és farsangutáni téli utó- s tavaszi előszezon. Az időjárás nem tudja magát elhatározni, hogy mi is legyen hát, zord és következetes téli vagy engedékeny és olvadékony koratavaszi és így hol fagy, hol esik, de a szél állandóan fúj és a szegény nők nem tudnak uccára öltözködni.

Amilyen reménykedő nagy lendülettel indult meg a szalonokban két-három héttel ezelőtt az élet és készülődés a tavaszi szezonra, olyan méla és néma a csend most mindenfelé. Alig lehet vevőt látni. De mit is vásároljanak a nők? Téli holmit? Hiszen majd csaka vége lesz már egy-kettőre a télnek, minek vegyenek hát téli holmikat? Tavaszi dolgokat? Á, minek? Ki tudja, mikor lesz, sőt lesz-e egyáltalán tavasz az idén?... — így okoskodom én, te, ő, s velünk valamennyi nő és így nem vásárolunk mi semmit, de semmit az égvilágon ebben a búbánatos és kihalt tavaszi előszezonban.

Tény az, hogy még azokkal a dolgokkal sem tudunk mit csinálni, amelyeket — bízva a korai kitavaszkodásban, — már megvettünk.

Itt vannak például a szalmakalapjaink. Azt hiszem, alig van nő Pesten, akinek szekrényében két-három hét óta ne lenne az új tél-tavaszi szalma. S ki meri viselni? Valahogy komikusan hat, hogy szalmakalap díszlegyen a fejünkön, mikor a háztetőkről való-ságos hólavínak csúsznak alá. A szalmakalap-hoz napsütés kell (még ha mingyárt fagyos, téli, álnapfény is az), vagy pedig fagyos, száraz hideg. De semmiesetre sem latyak. Most pedig egyéb sincs, csak latyak.

A szalmakalap tehát leginkább a szekrényben pihen, hogy mire eljönnek az első napfényes napok, szép, halkán kimenjen a divatból, mert a kalapszalónok naptár szerint igazítják előre a divatot és nekik a divatmenetrend tavaszra széles, karimás filceket fog előírni.

Ugyanúgy vagyunk a könnyű, tavaszi kelmekből készült délutáni blúzokkal is. Kevés nő tudott ellentálni a vágynak, hogy legalább egy világos, könnyű blúz erejéig a tavasz illuziójával ne csalja meg magát és kiválasztva valami kedves, vidám skót taftot, vagy minifás maroként, csináltatott magának egy tavaszi, rövidujjú délutáni blúzt. Sajnos, éppen úgy megjártuk ezzel is, mint a szalmakalappal, mert az idő mégis csak olyan, hogy délutáni alkalmakra a blúz nem megfelelő öltözet még. (ezt a könnyedséget csak a jobb idő engedi meg az embernek). A blúz tehát a szekrény mélyén hervadozva várja a tavaszt, hogy mire a tavasz tényleg megérkezik, ő is a szalmakalap sorsára jusson.

Remélem, hogy ezeket a sorokat férjek és vőlegények nem olvassák, mert fenti melabús megjegyzéseimet olvasván, könnyen arra a

**PATTANÁSAIT,
MITESSZEREIT**

tökéletesen elmulasztja a

PATÓ-KEVERÉK

Ára 3 P. Kapható kizárólag

PAIZS KATÓ

Telefón
1-832-67

**KOZMETIKÁBAN,
IV, Ferenciek tere 3.
Tanítványfelvétel**

ABBAZIA

Dr Horváth szanatórium és pensio

Rendkívül mérsékelt pensio-
árak. Kitűnő konyha. Diéták.
Gyönyörű terasz a tenger-
partra. Felvilágosítás:

**Budapest, Britannia szálló d. e.
11-3-ig. — Telefón: 1-206-46**

• BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN AZ ENYHÉ, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

megállapításra juthatnánk, hogy mi nők egyáltalán nem tudunk beosztani és észszerűen vásárolni, mert ha tudnánk, idejére vennénk meg a tavaszi holmit és nem idő előtt, hogy mire szezonja eljön, már divatjamult legyen, anélkül, hogy tulajdonképpen viselhettük volna. Egy férfi — mondom, — felületes okoskodással ezt olvashatná ki fentebbi soraimból. Ámde... mit értenek ehhez a férfiak?! Mit tudják ők azt, hogy mennyivel nagyobb gyönyör egy tavaszi kalap, még szezon előtt, mint szezonra, amikor már muszáj lennie és

így mindenkinek van... Nem igaz, hölgyeim? És ha a koraszülött tavaszi holmi a szekrényben leli is korai halálát, hát Istenem... tévedni emberi dolog, nem tudhattuk, hogy az idő így el fogja rontani készülődéseinket, nem gondoltunk arra, hogy egész télutónk és tavaszalónk a „szél, eső, hó” jegyében fog elázní, mert mi — ugyebár, — legfeljebb divatdámák vagyunk, meteorológusok azonban nem.

Mozaik

A virágdivat, mint már évek óta, idén is nagyon népszerű lesz. A bundákon mostanában leginkább ibolyacsokrokat tűznek ki a nők, de akik egy lépéssel már előbbre vannak a „tavaszodás” terén, azok anemoniából, vagy vadrózsából, esetleg más, ilyen, közepes nagyságú, nyiltszirmú virágból összeállított csokrocskákat viselnek. Ezekből a virágfajtákból lesznek egyébként majd a későtavaszi és nyári virágarranzmánok is. Tehát vége az idei téli, káposztanagyságú rózsák és dália divatjának.

Különös
kalap
bélyegdíszsel

RÁDIÓMŰSOR (február 21—27-ig)
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

K. Halász Gyula 7.00 Kristóf Károly
(M. F. I. felv.)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd az Egyetemi templomból. A szentbeszédet mise után Tóth Tihamér dr mondja. Énekel a Központi Papnevelő Intézet énekkara Koudela Géza dr vezetésével. „Kezdődik az ének...” „Hogyha Hozzad járulunk...” „Győzhetetlen én köszálom...” Kodály: Stabat Mater; Szentbeszéd előtt: „A kereszt-fához megyek...” Szentbeszéd után: Himnusz.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a bécsikaputéri templomból. Prédikál dr Varsányi Mátyás budai vári lelkész. Énekszámok a Dunántúli énekeskönyvből: 28, 331, Himnusz és 290. Énekel a budai evangélikus egyházi énekkar Mikus-Csák István vezetésével. Orgonál: Várkonyi Endre.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Polgár Tibor.

1.45: Világhíradó. Máthé Elek dr előadása.

2.00: Hanglemezek.

1. Gounod: A baba gyászindulója (sanfranciscói szimfónikus zenekar, vezényel Alfred Hertz); 2. Martini: Plaisir d'amour (Marian Anderson); 3. Mascagni: Parasztbecsület — Turiddu búcsúja (Gigli); 4. Ries: La capriciosa (Kuhlenkampff); 5. Humperdinck: Jancsi és Juliska — esti ima (Elisabeth Schumann); 6. Puccini:

Tosca — képária (Gigli); 7. Chabrier: Bourrée fantasque (Joan Doyen); 8. Puccini: Bohém-9. Arrieta: Marina — bordal (Fleta és Sagi-Barba); 10. De Monasterio: Sierra Morena, anda luziai szerenád (Yehudi Menuhin); 11. Puccini: Tosca — levélárja (Fernand Anseau); 12. D'Albert: Hegyek alján — egyveleg (Anita Gura, Carla Spletter, Peter Anders, H. Nisson); 13. Serrano: Alma de Dios — magyar dal (Schipa); 14. Granados-Kreisler: Spanyol tánc (Fritz Kreisler).

3.00: „A pásztorkérdés országos rendezése.” Sulyok Tivadar dr gazdasági felügyelő előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata).

3.50: Zenélő doboz.

1. Id. Strauss János: Induló; 2. Planquette-Métra: A cornevillei harangok; 3. Strauss József: Füttydal a „Tavaszi lég” c. operettből; 4. Lehár: Részlet a „Vig özvegy” c. operettből; 5. Kálmán: Csókdal a „Tatárjárás” c. operettből; 6. Funiculi-funicula; 7. Boccaccio-induló.

4.00: Zenedélután közvetítés a Hubay-palotából.

1. Mozart: Esz-dur vonóshármas (Grand Trio), 19. mű. Előadja: Zathureczky Ede (hegedű), Nováki László (mélyhegedű) és Kerpely Jenő (gordonka); 2. a) Händel: Józsuá-oratorium; b) Gneecchi: I. „In segreto”; II. „Die kleine Mutter”; c) Musszorgszkij: I. Méfiszto dala; II. Bolhadal. Előadja Cronen-Kubiéck Antal, zongorán kíséri: Herz Ottó dr; 3. a) Gabriel Fauré: VI. Notturno; b) Ravel: Ondine; c) Debussy: I. Az égő katedrális; II. Kert az esőben. Előadja: Janina Weil.

4.45: Az argentiniai világhangverseny ismertetése.

5.00: A genfi Rádió Unió rendezésében második világhangverseny közvetítése Argentínából.

1. A buenos-airesi „Cabildo” történelmi harang hangja; 2. Bevezető szavak spanyol, angol, francia és német nyelven; 3. Gilardo Gilardi: Argentínai szvit népi témára. Előadja a szimfónikus zenekar, vezényel Manuel Almirall; 4. „El Lloron” (A panaszkodó) — eredeti argentinai tangó. Előadja Roberto Firpo négyese; 5. Roberto Firpo—José Fernandez: „Bravo Porteno” — tangó. Előadja tangózenekar, Roberto Firpo vezényletével, énekl: Carlos Varela; 6. „Así haí ser” — régi „cueca” tánc. Hárftán előadja Felix Perez D'Ardozo; 7. „El chupino” (Macskatánc). Hárftán előadja Felix Perez D'Ardozo; 8. „Nostalgia indígena” (Indián vágódás) — Manuel Gomez Carillo feldolgozása, szöveg: Coria Penaloza. Énekl: Patrocínio Diaz, a Gomes—Davis gitárhármas kíséretével; 9. Salvo Basirico: „A mi juego me llamas” (Kedvenc játék) — „ranchera” népi tánc. Előadja Felicia Brunelli zenekara; 10. „Oracion campera” (A mezők imádsága) — „zamba”-tánc. Előadja

Feliciano Brunelli zenekara; 11. „Marcha de San Lorenzo” — argentinai katonainduló. Előadja szimfonikus zenekar Manuel Almirall vezényletével; 12. Zárószavak spanyol, angol, francia és német nyelven.

5.35: Makkaí Sándor előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

6.05: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Moszkovszkij: E-dur keringő, zongorán előadja: Schwab Miklós; 2. Strauss János: Déli rózsák, keringő; 3. Rimszkij-Korszakov: Hindu dal; 4. Rubinstein: Melódia; 5. Kálmán Imre: Ördöglovas, egyveleg.

6.50: Sporteredmények.

7.00: „Sok zene semmiért.” K. Halász Gyula és Kristóf Károly vidám hanglemezevűje.

7.45: Népszínműelőadás a Studióban. „Az Ur keze.” Népszínmű dalokkal 3 felvonásban, egy változással. Irta: Lukács István. A dalok zenéjét szerelte Lukács György. Rendező: Barsi Ödön.

Szereplők: Bodonyi Vince — Varga Imre; Őrzse, a felesége — Pintér Rózsai; Imre — Palló Imre; Juliska — Vándory Margit; Ágoston, Vince apja — Tihanyi Béla; Terka, Vince édesanyja — Bera Paula; Veronka — Kőszeghy Teréz; Boriska — Hegedüs Mária; Drához András — Hosszu Zoltán; Bálint Gyurka — Hoykó Ferenc; Fecske Miska — Teleki Sándor; Ferke — Dévényi Laci; Józsi cigányprimás — Horti Sándor.

Utána kb.

9.35: Hírek, sporteredmények.

10.00: Setét György szalónötösének műsora.

1. Fucsik: Álomország — keringő; 2. Micheli: Olasz dalegyveleg; 3. Kéler Béla: Gyöngyök — egyveleg; 4. Leoncavallo: Tengeri szellő (gondnászoló: Tatzl Géza); 5. Csajkovszkij: Orosz tánc; 6. Nagypál Béla: Keleti hárem.

11.00: Pertis Jenő és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

3.00: „Mit üzen a rádió?”

3.20—3.50: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Kálmán Imre: Csárdáskirálynő, egyveleg; 2. Székely—Bertha: Magyar rapszódia; 3. Poldini: Farsangi lakodalom, asztali zene. (Viaszlemez-felvétel.)

4—4.45: Hanglemezek.

1. Bizet: Carmen — az I. és II. felvonás előjátéka (berlini állami opera zenekara, vezényel Meyrowitz); 2. Bizet: Carmen — a III. és IV. felvonás előjátéka (berlini állami opera zenekara, vezényel Meyrowitz); 3. Csajkovszkij: f-moll románc (Giorgio Amato zenekara); 4. Grieg: Trolldhaugeni nász (Marek Weber zenekara); 5. Kreisler: Paprikajancsi szerená (Fritz Kreisler); 6. Rubinstein: Szermos — Kasmiri menyasszonyok fáklyatánca (Giorgio Amato zenekara); 7. Albeniz: Spanyol szvitből: Granada és Cataluna (berlini fűharmonikusok, vezényel Viebig); 8. Drla: Kubelikszerená (Marcel Palotti); 9. Herbert: Balettária és Al fresco (Victor Concert-zenekar, vezényel Shilkret); 10. Jezsek: Opium — kínai intermezzo; 11. Eichheim: Japán norturne (filadelfiai szimfonikus zenekar, vezényel Stokowsky); 12. Kreisler: Szerelmi öröm — keringő (Fritz Kreisler); 13. Popy: Keleti óriárat (Beres Alfréd zenekara).

5.35—5.55: A rádió szalónzenekara. Vezényel: Bertha István. 1. Czibulka: Stefánia-gavott; 2. Lehár: Kék mazur, egyveleg.

6.30—6.55: „Pirandello.” Passuth László előadása.

7—7.25: „Királygyalog királygyalog ellen.” Réthy Pál sakk-előadása.

7.30—8.45: A Mária Terézia 1. honvédegyezred zenekara. Vezényel Fígedy Sándor.

8.50—9.10: Hírek, ügétőversenyeredmények.

9.20—10.00: Faragó Ibolya zongorázik.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 óraker: „Mit üzen a rádió?”

Utána: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. Műsort lásd Bp. II. d. u. 3.20-kor. (Viaszlemez-felvétel.)

Majd: Előadás.

1937 február 21—22-én, vasárnapról hétfőre virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 óraker: „Mit üzen a rádió?”

Utána: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István.

Majd: Előadás.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 43. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Lehár : Induló (1. honvédgyalozezred zenekara, vezényel Fricsay) ; 2. Siede : Tábortűznél (szalónzenekar) ; 3. Strauss József : Csapodárok, kerिंगő (Telefunken-zenekar) ; 4. Braune : Katica-polka (xilofónszóló, zenekarral) ; 5. Holzmann : Induló (Wilhelmshaveni tengerész-tűzér-zenekar).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Mária Antónia tragédiája az egykori magyar ujságokban.” (Felolvasás.)

10.45 : „Világhírű kalandorok.” Irta : Fazekas István. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Horváth Gyula és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Forrai Miklós kamarakórusa. „Magyar népdalok kórusfeldolgozásai.”

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfélőrája : „Horatius és a magyarság.” Trencsényi-Waldapfel Imre előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Medriczky Andor dr előadása.

5.35 : A rádió szalónzenekarából alakult szalónötös.

1. D'Ambrosio: Két novelett; 2. Dohnányi: Gavotte és Musette; 3. Saint-Saens: A hattyú (gordonkaszóló: Friss Antal); 4. Sárkány Sándor: Gavotte all'antica; 5. Kreisler: Syncopation; 6. Fehérvári Miklós: Keringő; 7. Mahr: Elégia (celestával); 8. Nevin: Mighty lak a'rose; 9. Farkas Ferenc: Két jazz-tanulmány; 10. Dining room; II. Tempo di Blues; 11. Schumann: a) Álmodozás; b) Altatódal; 12. Schubert: Moment musical.

6.35 : „Páncélozott harci kocsik.” Vas-ka István előadása.

7.05 : Hanglemezek.

1. Santa Lucia (Gigli); 2. Massenet: Elégia (Horst Hans Sieber); 3. Tosti: L'ultima canzone (Armand Tokatyan); 4. Taubert: Erdei madár (Erna Sack); 5. Godard: Jocelyn — altatódal (Caslas); 6. Di Capua: O sole mio (Gigli); 7. Grouya: Mais si tu pars (Lucienne Boyer); 8. Penelli: Ninna-Nanna — velencei dal (Tito Schipa); 9. Bizet—Kreisler: Intermezzo az arleszi szvitből (Fritz Kreisler, Hugo Kresler és Rauchenstein); 10. Strauss—Grünfeld: Bécsi esték (Karol Szreter); 11. Denza: Se... (Gigli); 12. Friml: Indián szerelmi dal (Fritz Kreisler); 13. Arona: La campana di San Giusto (Schipa); 14. Romberg: Szerelmesem, jöjj vissza (thereminszóló: Lennington Shewell); 15. Ruccione—Micheli: Facetta nera (Aldo Masegla); 16. Pörschmann: Harmonika-polka (Pörschmann); 17. Hill: Lights out — slowfox (Greta Keller); 18. Heyman—Carmichael: Foxtrott (Bing Crosby); 19. Adamson—Donaldson: You — slowfox (Ruth Et-

1.30 Forrai Miklós (Párisi felv.)

ting); 20. Igelhoff: Abgesehn davon — dal (Peter Igelhoff); 21. Fields—Kern: The way you look to-night — jazz-kettős (Bing Crosby és Dixie Lee Crosby); 22. Tomlin—Hatch: What's the reason (Mills fivérek); 23. Roy: Zongora-őrület — quickstep (Harry Roy).

Közben kb.

8.00 : „Az amerikai árvíz és Roosevelt elnök reformtervei”. (Felolvasás.)

8.40 : Berlioz: „Fantasztikus szimfónia.” (Symphonie fantastique.) Előadja az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel: Dohnányi Ernő.

9.40 : Hírek, időjárásjelentés.

10.00 : Lakatos Vince és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel.

Dalok: Hervad a falevél (népdal); Nádor József: Hogyha írni mernék (Kaszás István szövege); Sándor Jenő: Mért hittem a szavának (Kellér szövege); Hej Kati (népdal); Kis kutya, nagy kutya (népdal); Gergelyffy Gábor: Nyiló kis ibolyák; Ha meguntál kisangyalom szeretni (népdal); Kádas György: Irt a bábam; Görgő Tibor: Zúg az erdő; Zách István: Édesanyám (A. Hegyi István szövege); Csak azt mondd meg rózsám (népdal).

11.00 : Hírek német nyelven.

11.05 : Bohrandt Lajos—Weidinger Ede szalózenekarának műsora.

Uray Margit
7.50-kor Bp. II-ről

(Labori felv.)

1. Foulds: Schubert-ábránd; 2. Vecsey Ferenc: Északi éj; 3. Czibulka: Hozzád — szerenádj; 4. Robrecht: Bécsi operettrevű; 5. Heinrich Feigel: Az első szerelem — tangódal; 6. Yescew: Why must I dream — slowfox; 7. Abraham Pál: Van egy zongorám — foxtrott.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

6.50—7.15 : Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.)

7.20—7.45 : „Elfelejtett versek.” Előadja Harsányi Gizi.

7.50—8.20 : Uray Margit magyar nótákat zongorázik.

8.25—8.40 : Hírek.

8.45—10.00 : Hanglemezek.

1. Suppé: Reggel, délben, este Bécsben — nyitány (bécsi filharmónikusok, vezényel Heger); 2. Conrad—Magidson: Midnight in Paris (Nino Martini); 3. Herbert: Naughty Marietta — dal (Eddy Nelson); 4. Melichar (Chopin után): In mir kling ein Lied (Tatjana Birkig); 5. De Curtis: Non ti scordar di me (Gigli); 6. Kreuder: Mutterlied (Karl Schmitt-Walter); 7. Kreuder: Blüdekuh — dal és foxtrott (Greta Keller); 8. La Pera—Gardel: Questa abaja — tangó (Carlos Gardel); 9. Wimperis—Spoliansky: Néger bölcsődal (Paul Robeson); 10. Scotto: Tchi-tchi — dalkeringő (Tino Rossi); 11. Foster: Swanee river (Bing Crosby); 12. Lecuona—Orefiche: Rumba musulmana (Lecuona kubai zenekara); 13. Gay: The fleet's in port again — foxtrott (Jack Hylton zenekara); 14. Bullock—Whiting: When did you leave heaven — slowfox (Elliott and his sweet Music Makers); 15. Kennedy—Carr: There's a new world — onestep (Joe Loss zenekar, énekel); 16. Fields—Kera: A fine romance — jazz-kettős (Bing Crosby—Dixie Lee Crosby); 17. Burke—Leslie: Robins and roses — foxtrott (Original Teddies, énekel); 18. Grenet: Esclave soy (Lecuona kubai zenekar); 19. Anderson: On a coconut island — foxtrott (Guy Lombardo zenekar, énekel); 20. Fields—Kern: The way you look to-night (jazz-kettős: Bing Crosby és Dixie Lee Crosby); 21. Lecuona: Cante caribe — rumba (Lecuona kubai zenekar, énekszóló és kar).

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Lehár : Lyuk, lyuk, induló (2. honvédgyalogezred zenekara, vezényel Szeghő Sándor); 2. Rhode : A rózsakirálynő bevonulása (fúvószenekar, vezényel Woitschach); 3. Erichsen : Tengerészkerülő (Queen harmonikanégyes); 4. Grothe : Amikor tizenkettőt... foxintermezzo (Robert Renard zenekara); 5. Fürst : Induló (müncheni 19. gyalogezred fúvószenekara).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Amíg a facsemetéből bútor lesz.” Irta : Hádl Imre. (Felolvasás.)

10.45 : „Az átmeneti kabát.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Hanglemezek. 1. Mozart : Così fan tutte, ária (Pataky Kálmán); 2. Donizetti : Lammermoori Lucia, kettős (Gigli és Pinza); 3. Delibes : Lakmé, csengetyűária (Lili Pons); 4. Giordano : Andrea Chenier, ária (Titta Ruffo); 5. Bizet : Carmen, kettős (Fanny Heldy és Anseau); 6. Saint-Saens : Sámson és Delila, ária (Emmy Leisner); 7. Wagner : Walkür, kettős a II. felvonásból (Florence Austral és Walter Widopp); 8. Massenet : Werther, ária (Georges Thill); 9. Delibes : Coppélia, keringő (Galli-Curci); 10. Massenet : Thais, kettős (Roger Bourdin és Emma Luart); 11. Wagner : Lohengrin — Grál elbeszélés (Rogacssevszkij); 12. Puccini : Bohémélet, kettős (Angerer Margit és Piccaver).
Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényel Rubányi Vilmos. 1. Flotow : Márta, nyitány; 2. Ponchielli : Gioconda, balettzene; 3. Rubányi Vilmos : Rózsadal; 4. Kis-Angyal Ernő : Cigánygróf, részletek; 5. Nagypál Béla : a) Szerelmes levelek; b) Medvevadászaton; 6. Kálmán : Marica grófnő, egyveleg.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : „Asszonyok tanácsadója.” (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Rettenetes hely.” Szalay László elbeszélése. (Felolvasás.)

5.25 : Kiss Béla és cigányzenekara.

6.30 : Csiszár Béla előadása.

7.00 : Winifred Christie kétmanuális zongorán játszik. 1. Brahms : Változatok és fuga Händel-témára; 2. Brahms : h-moll capriccio.

7.40 : Kis Színpad. „A nagy riport.” Hangjáték három részben. Irta : Gellért Lajos és Szántó Dénes. Rendező : Gyarmathy Sándor. A főszerepeket játsszák : Sólyom Ferenc, szerkesztő — Gellért Lajos; Almády Bálint, jószágkormányzó — Harsányi Re-

5.00

Szalay László

(M. F. I.)

zsó; Zsóka, a felesége — Báthory Giza; Vica, a leányuk — Tóth Erzsí; Női utas, szobaasszony — Gárdos Kornélia; Etelka néni, Öreg néni — Komlóssy Ilona; Baby, Liftboy, Gyerek — Vajda René; a többi szerepekben: Bazsaj Lajos, Galantai Zoltán, Kabók Győző, Kézdy Antal, Pethó Pál, Réthey Lajos, Stella Gedeon, Veress Gyula.

Utána kb.

8.40: Hírek.

9.00: Len Baker jazz-zenekara játszik, Horváth Ernő énekel.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Hajós Magda hegedül (zongorkísérettel). 1. Bach: E-dur hegedűverseny; 2. Wieniawsky: a) Souvenir de Moscou; b) Scherzo tarantella.

10.40: Ottlik György dr németnyelvű előadása.

11.00: A rádió szalózenekara. 1. Kéler Béla: Nyitány; 2. Leopold: Ábránd régi amerikai dalokra; 3. Zakál Dénes: Bécsi dal; 4. Godard: a) Canzonetta; b) Firenzei szerenád; 5. Dvorzsák: Humoreszk; 6. Leurance: A minnetonkai vizeknél; 7. Losonczy Dezső: Verbunkos; 8. Kondor Leó: A lélek hangja.

12.05: Hírek.

Hajós Magda

(Foto Fayer)

10.05

DÉCIBAB

BUDAPEST II.

6—6.25: A földművelésügyi miniszterium mezőgazdasági féléőrája.

6.30—7.00: Hanglemezek. 1. Benedict: A cigány és a madár (Galli-Curci); 2. Respighi: Nebbie (Fleta); 3. Wilson: Carmena (Dusolina Gianini); 4. Taylor—Fisher: Öreg hegedű (Reginald Foort); 5. Emer: Beaucoup (Lucienne Boyer); 6. Hoehne: Ach, wie ists möglich (Herbert Ernst Groh); 7. Burleigh: Heav'n, heav'n, néger dal (Marion Anderson); 8. Blangy—Andréány: O Carina (Andréány); 9. Pryor: A fűttyös és kutyája (Hans Bund zenekara).

7.05—7.30: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

7.45—8.05: Winifred Christie kétmanuálos zongorán játszik. Bach: Chaconne (Moór Emánuel átdolgozása kétmanuálos zongorára).

8.10—8.25: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, FEBRUÁR 21:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, FEBRUÁR 22:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, FEBRUÁR 23:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 5.55-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.00—6.25-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, FEBRUÁR 24:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, FEBRUÁR 25:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, FEBRUÁR 26:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, FEBRUÁR 27:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 5.25-ig azonos Budapest I. műsorával.

5.30—5.55-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

Erdős Vera

(Poly foto)

7.50

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Lehár: Induló (1. honvédgyalozezred zenekara, vezényel Fígedy Sándor); 2. Ketelbey: Perzsa vásár (berlini filharmónikusok, vezényel Schleger); 3. Strauss József: „Dinamiden”, keringő (Telefunken-zenekar); 4. Conor—Desgranges: Pistonette-polka (pisztonszólo: Foveau); 5. Fucsik: Gladiátorok bevonulása, induló (katonazenekar, vezényel Hackenberg).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Angol tenorista, aki Budán született.” Irta: Sebestyén Ede. (Felolvasás.)

10.45: „A családás versei.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A rádió szalózenekara. 1. Juel Frederiksen: Grönland, szvit; 2. Roland Reiny: Tovaszállt napok; 3. Mya Tamás: Románc; 4. Keszler Lőrinc: Táncintermezzo; 5. Lehár: Víg özvegy, egyveleg; 6. Gabriel-Marie: Bacchus-tánc; 7. Majláth József gróf: Pastorale (hedűszólo: B. Fehér Miklós); 8. Csajkovszkij: Virágkeringő.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.50: Az Operaház előadásának ismertetése.

4.00: Az Operaház előadásának közvetítése. „Farsangi lakodalom.” Víg-opera 3 felvonásban. Szövegét írta: Vajda E. Zenéjét szerezte Poldini. Az előadást vezényli Berg Ottó. Rendező: Márkus László.

Személyek: Péter, nemzetes úr — Maleczky Oszkár; A nemzetes asszony — Sebök Sári; Zsuzsika — Nagy Margit; Kálmán diák — Laurisán Lajos; A grófnő — Tutsek Piroška; Zoltán, gardatiszt — Szende Ferenc; Stancj — Halász Gitta; Domokos — Mezey Zsigmond; Domokosné — Nagy Irén; Bükkyne — Barsony Dóra; Andris, belső cseléd — Vitéz Tibor; Egy cifra grófi huszár — Toronyi Gyula; Zalogos úrfi — Szügyi Kálmán; 1. kisasszony — Szabó Ilonka; 2. kisasszony — Ladányi Ilona.

Az I. felvonás után kb.

5.00: Hírek.

A II. felvonás után kb.

6.20: A rádió külügyi negyedórája. Az előadás után kb.

7.00: Hanglemezek. 1. Bartók: Régi magyar táncok (Bartók Béla); 2. Kodály: Dal (Báthy Anna); 3. Dohnányi: a) Valaki jár udvaromon; b) Tanuld asszony (Szedő Miklós dr); 4. Bartók: Dal; Csörgőtánc; Szól a duda (Bartók Béla); 5. Kálmán Imre: Csárdáskirálynő, részletek (Rauta Waara, Peter Anders és a berlini filharmónikusok); 6. Robrecht: Lehár-keringők (Hans Bund és zenekara).

7.30: „Észtek és magyarok.” Vitéz Nagy Iván előadása, esztnyelvű bevezetővel.

7.50: Erdős Vera tárogatózik (zongorakisérettel).

8.20: „Ősi formák.” Tizenkét exotikus vers (hanglemezekkel). Összeállította és fordította Habán Mihály. Előadja Baló Elemér.

9.00: Hírek.

9.20: Sárai Elemér cigányzenekara muzsikál, Cselényi József énekel. Dalok. Szávozd Richárd: Messze, messze járok (Koós szövege); Bazzsa Mária libája (népdal); Thegze-Gerber: Sárgul már (Kunéry szövege); Népdalok: Esztendőben egyszer esik Vízkereszt; Hallod rózsám Katika; Nem ütök a jogászt agyon.

Ezt a műsort az olasz rádióállomások is átveszik.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Wagner: Rienzi, nyitány; 2. Sibelius: Karelia, szvit; 3. Kaun Hugó: Idyll; 4. Weiner: f-moll szerenád; 5. Dvorzsák: Karnevál, nyitány.

11.15: Hírek francia és olasz nyelven.

11.25: Heinemann Ede jazz-zenekara.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.45—4.55: Hírek.

5—6: Kalmár Rezső szalonötösének műsora. 1. Ziehrer: Bécsi lányok, keringő; 2. Siede: Padisah, török zenekép; 3. Rubinstein: Melódia; 4. Grosz Alfréd: Mit szeretek rajtad, dalkeringő; 5. Mascagni: Intermezzo a „Parasztbecsület”-ből; 6. Polgár Tibor: Gondoladal; 7. Woodforde-Finden: Négy, hindu szerelmi dal; 8. Ábrahám Pál: Haváj rózsája, operettegyveleg.

6.05—6.30: Olasz nyelvoktatás. (Gallerani Bonaventura.)

8.10: Közvetítés a Vigadó kisterméből. A Günther Ramin hármass hangversenye. Tagjai: Prof. Günther Ramin, Prof. Reinhard Wolff és Prof. Paul Grümmer.

1. Couperin: Versenymű (Concert Royal) clavicembalóra, viola d'amore-ra és viola da gamba-ra; 2. Ariesta: A-dur szonáta viola d'amore-ra és cembalóra; 3. Händel: G-dur chaconne cembalóra; b) Bach: Kromatikus ábránd és Fuga cembalóra; 4. Milandre: Kettős (viola d'amore és viola da gamba); 5. Purcell: Angol szvit (viola da gamba és cembalo); 6. Buxtehude: A-dur hármass (viola d'amore, viola da gamba és cembalo).

10.05

Rajter Lajos (M. F. I. fejb.)

FARSANGI LAKODALOM

—Közvetítés az Operaházból ma d. u. 4 órakor —

I. felvonás. Az előkelő vidéki udvarház jószívű, de erélyes nagyszonya ráveszi leányát, Zsuzsikát, hogy kezét a szomszéd Bükkyné fiának ígérje oda. Farsang hetében készülnek lázasan a lakodalomra, mindenki jókedvű, csak Zsuzsika jár-kel szomorúan. Néhány óra múlva meg kell már érkezni az esküvői vendégeknek. Ekkor odakint hatalmas hóvihar keletkezik. A várt vendégek természetesen nem érkeznek meg. Helyettük a hóvihar elől menekülő váratlan vendégekkel telik meg a ház. A nagyszony mindenkit nagy vendégszeretettel fogad, csak Kálmán diákot nem látja szívesen, annál is inkább, mert a diák egyre jobban udvarol Zsuzsikának.

II. felvonás. Egy hete esik már szakadatlanul a hó és a váratlan vendégek így nem tudnak elutazni. Ez alatt a hét nap alatt a nagyszony rosszsejtelmé valóra vált, Kálmán diák és Zsuzsika halálosan megszerették egymást. A fiatalok boldogságának két nagy akadályja van: a diák szegénysége és a nagyszony.

III. felvonás. A hó elállt. Mindenki útra készülődik. Mindenki a párjával. Csak a diák egyedül. Ekkor megérkezik Bükkyné, aki elmondja, hogy az elmúlt hét alatt a hó őket is máshol zárta be. Fia közben egy másik lányba lett szerelmes és kéri, hogy Zsuzsika adja vissza a szavát. Zsuzsika készséggel tesz eleget Bükkyné kérésének, hiszen ő Kálmán diákot szereti. Miután a nagyszony most már beleegyezik a diák és Zsuzsika házasságába teljes a boldogság.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Induló (1. honvédgyalozezred zenekara, vezényel Fricsay Richárd); 2. A szeszélyes zenélődoboz (zenekar); 3. Strauss János: Bécsi bonbonok, keringő (Odeon művészzeneke); 4. Kauler: Csillaghullás, foxintermezzo (Karkzeneke); 5. Fleutebein: Kölni rádiós csapatok indulója (Woitschach-fűvöszenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Egészségrontó rossz szokások.” Irta: Zemplényi Imre dr. (Felolvasás.)

10.45: „Az Árpád-kori jáki templom falai között.” Irta: Főnyad Ernő. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Dánielné Magyar Ilona énekel, zongorakísérettel, R. Molnár Anna hárfázik. 1. a) Chopin: Litván dal; b) Liszt: Ha álmod mély (Dánielné); 2. a) Nadermann: c-moll szonatina I. és II. tétel; b) Hasselmans: Álmodozás (Molnár); 3. a) Strauss János: Denevér, ária; b) Leoncavallo: Mattinata (Dánielné); 4. Liszt: Consolation (Révész); 5. a) Gounod: Faust, ékszerária; b) Schubert: Szerenád; c) Puccini: Tosca imája (Dánielné); 6. a) Redeschi: Marionette; b) Posse: Török induló (Révész).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Állástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla. 1. Zeitz: A boisi boszorkány, nyitány; 2. Fígedy Sándor: Fantasia Hungarica; 3. Lehár: A szőke Duna, keringő; 4. Braga: Szerenád; 5.

Lincke: Lótuszvirág, intermezzo; 6. Strauss János: Matuzsálem hercege, operettegyveleg.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: Vizváry Mariska háztartási előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Borászati tanfolyam VIII. (bevezető) rész. Az új bortörvény ismeretése.” Zombory Bertalan dr. miniszteri osztálytanácsos előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadássorozata.)

5.30: Brahms: f-moll szonáta. Zongorán előadja Dohnányi Ernő dr.

6.05: „A lakóházak és a család légköltalma. Az önvédelem.” Vitéz Molnár Endre őrnagy előadása.

6.25: Öreg cigányprímások zenekara. Vezető primások: 36. Rácz Laci, Dénes József, Vörös Misi, Rigó Gábor és Parádi József.

7.20: Az Operaház előadásának ismeretése.

7.30: A Magyar Operabarátok Egyesülete ünnepi estjének közvetítése az Operaházból. „Szerelmes levél.” Dalmű 1 felvonásban, 2 képben. Szövegét írta: Főthy János. Zenéjét

Dánielné Magyar Ilonka
(Nova foto)

12.05

szerezte: Esterházy Ferenc gróf. Vezényel: Fleischer Antal. Rendező: Rékay András.

Személyek: Anina — Réthy Eszter; Léló — Halmos János; 1. szolgálólány — Thury Gizi; 2. szolgálólány — Szilvássy Margit; Kocsmásrósné — Budanovits Mária; Gyászruháshölgy — Basilides Mária; Háziasszony — Bársony Dóra; Borbélyinas — Szabó Ilonka; Podesta — Koréh Endre; Egy kalmár — Komáromy Pál; Podesta szolgálója — Sárdy János; Énekes — Somló József.

Szünetben kb.

9.00: Hírek.

Az előadás után kb.

10.30: Időjárásjelentés.

10.35: Vidám hanglemezek.

1. Silly Symphonies — Walt Disney trükkfilm zenéjéből, I., II. rész (Jay Wilbur zenekar); 2. Igelhoff—Meder: Ich hab's — foxtrott (Peter Igelhoff); 3. Williams: I ain't gonna give nobody none — slowfox (Emmett Miller); 4. Caesar—Lerner—Marks: Is it true what they say about Dixie — foxtrott (The Original Hoosier Hot Shots énekkel); 5. Hudson—Mills: You're not the kind — humoros slowfox („Fats" Waller zenekara); 6. Noble: The touch of your lips (Bing Crosby); 7. Moisel: Dort tanz't Lulu — humoros keringő (James Kok zenekara, énekkel); 8. McCoy: Wah! Wah lament — humoros slowfox (pisztonszólo: Clyde McCoy); 9. Arden—Royce—Kennedy—Saville: Boris on the bass — foxtrott (Harry

Roy zenekar, énekkel); 10. Parish—Carmichael: Stardust (Boswell nővérek); 11. Cahn—Chaplin: Yes, yes — foxtrott (Louis Armstrong zenekar, énekkel); 12. Shand-de Lange—Bernard: Since we fell out of love (Mills fivérek); 13. Cahn—Chaplin—Freeman: Until the real thing comes along — humoros slowfox („Fats" Waller zenekara, énekkel); 14. Kahn—Erdman—Myers—Schoebel: Nobody's sweetheart — foxtrott (The Original Hoosier Hot Shots); 15. Crawley: Old broken up shoes — klarinét-szólo (Wilton Crawley); 16. Harry Roy: The scat singers — foxtrott (Harry Roy zenekara, énekkel); 17. Orefiche: Punchungita — kubai dal (Lecuona zenekar); 18. Igelhoff: Wenn ein junger Mann gut pfeifen kann — foxtrott (Peter Igelhoff); 19. Jerome—Schwartz: Chinatown (Mills fivérek); 20. Caesar—Cartes—Henderson: I heard a song in a taxi — foxtrott (Harry Roy zenekara); 21. Dubin—Warren: Lulu's back in town — foxtrott (Mills fivérek); 22. Berlin: I'm putting all my eggs in one basket — foxtrott (Armstrong zenekar, énekkel); 23. Williams—Fletcher: Sugar blues — humoros fox (pisztonszólo: Clyde McCoy); 24. Miki egér a Lunaparkban; 25. Miki egér, a jazzkirály.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.30: Révész László hegedül (zongorakísérettel). 1. Bach: d-moll szvit (szólóhegedűre); 2. Bartók—Székely: Tánccok; 3. Milhaud: A tavasz; Liszt—Hubay: Elfelejtett keringő.

6.50—7.20: Angol nyelvoktatás. (J. Thompson.)

7.30—7.50: „Magyar táncok." Madarassy Erzsébet előadása.

8—9.05: A rádió szalonzenekara.
1. Suppé: Költő és paraszt — nyitány; 2. Strauss János: Művészet — keringő; 3. Rajter Lajos: Verbunkos szvit; 4. Lehár: Pikantériák — keringő; 5. Haász Richard: Az élet visszhangjai; 6. Jacobi: Sybill — egyveleg; 7. Szirmai Albert: Teljes gözzel — galopp.

9.10—9.25: Hírek, ügétőversenyeredmények.

9.30—10.30: Lakatos Flóris és cigányzenekara muzsikál.

R. Molnár Anna (Rozgonyi felv.)

12.05

DÉCIBÁB

9.40 A Budapesti Női Kamarazenekar
(Schäffer felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Fricsay: Piros, induló (1. honvédegyezred zenekara, vezényel Fricsay Richárd); 2. Aletter: Találka, intermezzo (Ferdy Kaufmann zenekara); 3. Strauss János: Átölelek, emberiség, keringő (berlini filharmónikusok, vezényel Grosz); 4. Dittrich: A szemfényvesztő, galopp (xilofón: Franz Krüger); 5. Dostal: Repülő induló (Woitschach fúvós zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „Apróságok Deák Ferencről.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A József nádor 2. honvédegyezred zenekara. Vezényel Seregi Artur. 1. Nagypál Béla: Hungária, nyitány; 2. Seregi: Nap-sugár-keringő; 3. Dostal: Egyveleg; 4. Nedbal: Részletek a „Lengyelvér” c. operettből; 5. Ketelbey: Haváji kék vizeknél, zenei vázlat.

Közben kb. 12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Gounod: Faust — Valentin imája (De Luca);
2. Massenet: Werther — ária (Tomasso Alcaide);
3. Donizetti: Don Pasquale — kettős a III. felvonásból (Toti dal Monte és Tito

Schipa); 4. Gossec—Burmester: Gavott (Vasa Prihoda); 5. Delibes: A cadixi lányok (Luella Paikin); 6. Leoncavallo: Bajazzók — ária (Oehmann); 7. Puccini: Bohémélet — kettős (Pataky Kálmán és Heinrich Sehlusnus); 8. Schubert: A pacsirta (Ignaz Friedmann); 9. Mascagni: Parasztszünet — Siciliana (Clemens Andrijenko); 10. Kreisler: Pásztor-madrigál (Fritz Kreisler); 11. Humperdinck: Jancsi és Juliska — egyveleg (Annie Frind, Else Ruziczka-Schmidt és Eugen Fuchs); 12. Puccini: Tosca — kettős (Fleta és Florenco Austral); 13. Ravel: Tzigana — rapszódia (Francescatti).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diáklélorája: „Az ősember kiáltásától a rádióig.” Csűrös Zoltán előadása. (Felolvasás.)

4.30: „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Munkásfélóra. (Felolvasás.)

5.30: A rádió szalónzenekara. 1. Friml—Stothart: Rose-Marie, egyveleg; 2. Nagy Frigyes: Tiroli tánc; 3. Scassola: Karaván, intermezzo; 4. Schack Manka: Csárdában; 5. Stephanides Károly: Valse amoroso; 6. Ganne: A cárnó, orosz mazurka; 7. Kálmán Imre: Dal és csárdás a „Marica grófnő” c. operettből.

Szünetben kb.

5.50: Sportközlemények.

6.25: „A barokk.” (Harmadik stílustörténeti előadás.) Előadók: Sik Sándor dr (irodalom), Szabolcsi Bence dr (zene) és Hoffmann Edit dr (képzőművészet) Hanglemezekkel.

7.15: Slavko Popov bolgár gordonkaművész műsora. Zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Saint-Saens: a-moll koncert; 2. Rachmaninov: Elégia; 3. Paderewski: Menüett; 4. Popper: Dal.

7.45: Kis színpad. Két egyfelvonásos. Rendező: Kiszely Gyula. 1. „Sarki fény.” Színmű 1 felvonásban. Irta: vitéz Somogyváry Gyula. Személyek: Johanssen Sigurd — Rajnay Gábor; Inge — Aknay Vilma; Arne — Lázár Tihamér; Krisztián — Laczkó József; A kis Ole — Vajda René. 2. „Alpesi vihar.” Dráma. Irta: Rudolf Kreutz. Fordította és rádió-

színpadra alkalmazta: Barsi Ödön. Személyek: A vezető — Rajnay Gábor; Anna — Ákos Erzsi; Fiatalember — Lázár Tihamér; Első férfi — Laczkó József; Második férfi — Horti Lajos.

Utána kb.

8.45: Hírek.

9.05: Farkas Béla és cigányzenekara muzsikál, Szántó Gyula énekel. Dalok: Sándor Jenő: Nem lehet azt; Kárpáthy Zoltán: Cserfaerdő; Murgács Kálmán: Minden nagy öröme nek (Domokos szövege); Kiss-Angyal Ernő: Cudar ez a világ; Kádás György: Kék a búzavirág; Nem jó, nem jó (népdal).

9.40: Budapesti Női Kamarazenekar. Vezényel Fraknói Károly. 1. Bach: III. Brandenburgi versenymű, G-dur; 2. Vivaldi: Concerto grosso, h-moll; 3. Mändel: g-moll versenymű (Concerto grosso). Hegedűszóló: Thomán Mária és Lányi Margit, gordonkaszóló: H. Kötsky Jolán. 4. Mozart: Serenata, notturna, D-dur. Hegedűszóló: Thomán Mária és Lányi Margit, mélyhegedűszóló: Nagy Ilonka, gordonkaszóló: H. Kötsky Jolán, gordonkaszóló: Bacszinsky Judit.

11.00: Hírek angol nyelven.

11.05: Virány László jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.

9.45—10.55: Csak a londoni rádióállomás részére: Közvetítés a M. kir. Operaházból.

BUDAPEST II.

6—6.25: Gyorsírótanfolyam (Szlabey Géza).

7.15—7.40: „A fogpótlás.” Major Emil dr előadása. (Felolvasás.)

7.45—8.30: Szmirnov Szergej bala-lajkazenekara.

8.35—9.15: Hanglemezek. 1. Mendelssohn: Hebridák, nyitány (berlini filharmónikusok, vezényel Leo Blech); 2. Csajkovszkij: Hegedűverseny (Bronislaw Huberman és a berlini állami Opera zenekara, vezényel Steinberg).

9.20—9.40: Hírek.

(Nova foto)

Dr Major Emil mondja Bp. II-ről ma este 7.15-kor elhangzó felolvasásáról.

— A foghiányt kóros állapotnak kell tekinteni, amelynek gyógyszerkeze a fogpótlás. A műfog tehát nem pusztán technikai gép, hanem az élő szervezettel szorosan összefüggő és együttműködő segédeszköz, amelynek a szervezet anatómiai és élettani körülményeihez kell alkalmazkodnia. Ennek az alkatrészeiben igen változatos gyógytényezőnek alkalmazása bizonyos javallatok alapján történik, amelyek csak a meglévő körkép beható tanulmányozása után, pontos kórisme alapján állíthatók fel. A fogpótlás tehát nem technikai feladat, hanem élettani probléma és erre kell elsősorban az orvosnak tekintettel lennie.

— A régi jó idők fogpótlási eljárása, amikor a fogorvos egyszerű lenyomatvétél és próba után készítette el a foghiányos halandó részére a primitív rágási alkalmatosságot, letűnőben van. Mint minden emberi mű, ez is halad, fejlődik és az orvosi megismerés, amely a laikus empiriát, a közvetlen tapasztalatot tudománnyá, a felesleges foglalkozását pedig sebészetté léptette elő, a fogpótlás terén is éreztetni felemelő hatását és azt orvosi működéssé avatta.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Bachó: Induló (1. honvédgyalozezred zenekara, vezényel Fricsey Richárd); 2. Lincke: Jánosbogarika, idill (berlini állami opera zenekara, vezényel Lincke); 3. Bayer: Babatündér, keringő (Paul Godwin zenekara); 4. Robrecht: Niagara (Karl Robrecht); 5. Allouche: Tripolis, induló (Poste Parisienne jazz-zenekara).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Somlay Károly elbeszéléseiből (Felolvasás.)

10.45: „Mit nézzünk meg?” A Szépművészeti Múzeum 18. századbeli németalföldi festők műveinek gyűjteményét ismerteti Balás-Piri László dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek. 1. Beethoven: Esz-dur zongora-hegedű szonáta (Guido Agosti és Vecsey Ferenc); 2. Stradella: Pieta Signore (Gigli); 3. Verdi: Rigoletto, hármas a II. felvonásból (Pinza, Pagliughi, Baracchi); 4. Donizetti: Lammermoori Lucia — örülési jelenet (Toti dal Monte); 5. Gounod: Faust — Mefistó szerenádja (Saljapin); 6. Meyerbeer: Az afrikai nő, ária (Roswaenge); 7. Schubert—Liszt: Bécsi esték (Arthur de Greef); 8. Massenet: Heródiás, ária (Jeritza); 9. Massenet: Manon, ária (Fleta); 10. Schumann: Zavaros álmok (Vladimir Horovitz).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara. 1. Schubert: Katonainduló; 2. Patat Leó: Keringő; 3. Huszka Jenő: Gárdainduló; 4. Vladigerov: Románc; 5. Bortkiewicz: Gavotte caprice; 6. Sinding: Tavaszi zsongás; 7. Kigyósi Árpád: Mazurka; 8. Kárpát: Emléklap; 9. Langer: Nagymamácska — Ländler; 10. Lehár: Részletek az „Éva” c. operettből.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: Altay Margit meséi: 1. „A legszebb hercegnő”; 2. „A királykisasszony két mamája”.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Próba a Nemzeti Színházban.” Beszélő Németh Károly. (Lemezfelvétel.)

5.30: Ada Sári énekel, zongorán kíséri Herz Ottó dr. 1. Chopin: Vágyódás; b) Chopin—Niewidomski: Varja; c) Rozycki: Casanova, keringő; 2. a) Charpentier: Louise, ária; b) Delibes: Lakmé, ária; 3.

4.15

Altay Margit

(Halmi felv.)

- a) Buzzi—Peccia: Mal d'amore; b) Sivella: Girometta; c) Strauss János: Kék Duna keringő.
- 6.00:** „A kézművesipar nemzeti jelentősége.” Hegedüs Márton előadása.
- 6.30:** A Kalevala ünnep előestjén Onni Talas finn követ rádióüdvözlete, majd finn dalok Onni Talas finn követ felesége előadásában. Zongorán kísér Polgár Tibor.
- 7.05:** „A falu télen.” Szirmay Sándorné (Mouche) csevegése.
- 7.35:** Palló Imre dr magyar nótákat énekel, kíséri Magyar Imre és cigányzenekara. Dalok: Beleznay Antal: Két gyöngye a falunak; Piros alma; Dankó: Volt nekem hat ökröm; Palotássy Gyula: Ablakomon besütött az esti fény; Megkértem egy piros rózságot; Kurta farka van a récemaárnak; Dankó: Eltört a hegedűm; Kérges a tenyerem; Elmegyek a templom mellett; Fellegborult az erdőre; Már minálunk babám; Rác Pál: Lehullott a rezgőnyárfa.

5.30

Ada Sari

(Ernini foto)

8.45: Hírek.

9.00: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel: Polgár Tibor. Operett-részletek. 1. Szirmai Albert: Mágus Miska, egyveleg (összeállította: Békéssy Ferenc); 2. Kálmán Imre: Farsang tündére; 3. Lehár: Hercegkisasszony; Buttkay Ákos: Ezüst sirály.

10.10: Időjárásjelentés.**10.15:** Bodrics Béla és cigányzenekara muzsikál.**11.10:** Benny Peyton néger jazzzenekara játszik.**12.05:** Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.30—5.55:** A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági főlórája.
- 6.35—7.30:** Hanglemezek. 1. Bach—Stokowski: Siciliano a c-moll hegedűszonátából (filadelfiai zenekar, vezényel Stokowski); 2. Gluck: O del mio dolce ardor (Basilides Mária); 3. Mozart: Szóktetés a szerályból, ária (Peter Anders); 4. Mozart: Figaro lakodalma, Cherubin áriája (Alpár Gitta); 5. Vivaldi—Bach: a-moll versenymű négy zongorára és vonószekarra (Bertram, Eisner, Kreutzer, Osborne); 6. Rossini: A szevillai borbély — a) Cavatina (Salvatore Salvati); b) Bartolo áriája (Schützendorf); 7. Mozart: D-dur menüett (Hugo Kolberg); 8. Bellini: A puritánok, ária (Lauri Volpi); 10. Bellini: Az alvajáró, ária (Guglielmetti); 10. Verdi: Aida, sextett (Seinemeyer, Jung, Hirtzel, Burg, Bader, Andresen).

8—8.25: „Apponyi Sándor, a könyvbarát.” Hubay Ilonka előadása.

5

KÜLFÖLDI MŰSOR

FEBRUÁR 21—27-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

KW. Méter		KW. Méter		KW. Méter	
RADIO PARIS ..	75 1796	KIEV	100 416	SKÓT ADÓ	60 286
KÖNIGSWH.	60 1571	MÜNCHEN	100 405	BARI	20 283
DAVENTRY	35 1500	KATOWICE	12 396	KASSA	3 270
MOTALA	30 1354	LEIPZIG	120 382	HÖRBY	10 265
WARSAWA	120 1304	LWOW	22 377	TORINO	7 263
LUXEMBOURG ..	150 1191	SKÓT ADÓ	60 373	LONDON NAT. ..	50 261
OSLO	60 1186	MILANO	50 369	M. OSTRAVA ..	11 259
BUDAPEST II. ..	3 834	BERLIN	100 357	MONTE GENERI..	15 257
LJUBLJANA	5 569	STRASBOURG ..	60 349	FRANKFURT ...	17 251
BUDAPEST I.	120 550	LONDON REG. ...	50 342	TRIEST	10 246
STUTTGART	100 523	GRAZ	7 339	GLEIWITZ	5 244
MADONA	20 515	HAMBURG	100 332	RIGA	15 239
WIEN	120 507	BRNO	36 325	MAGYARÓVÁR. .	6 227
FIRENZE	20 492	BRESLAU	60 316	BUCURESTI	12 213
PRAHA	120 470	POSTE PARISIEN	60 313	MISKOLC	1 208
LANGENBERG ...	60 456	GRENOBLE	20 310	PÉCS	1 205
NORTH REG.	50 450	HUIZEN	20 302	BOURDEAUX	3 201
SV. ROMAND	50 443	POZSONY	14 299	MONTPELLIER ..	5 200
STOCKHOLM	55 426	NORTH NAT.	50 296	FÉCAMP	8 200
RÓMA	75 421	HELSBERG	75 291		

Február 21

Vasárnap

BEOGRAD

18.50 Lemezek.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Tarkaest.
20.20 Lemezek.
23—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

18.00 Változatok zongorára.
19.00 Andante és változatok.
20.00 München.
22.30 Dobrindt-zenekar.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

15.00 Pozsony.
17.00 Praha.
17.30 Pozsony.
19.00 Praha.
19.05 Brno.
19.40 Kassa.
20.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.40 Praha.

BRESLAU

18.30 Dalos est Pilsendorfból.
19.30 Nagy mise.
21.00 Hangjáték.
22.30 Dobrindt-zenekar.

BRNO

15.15 Puskinról.
17.30 Német műsor.
18.50 Praha.

19.05 A 10. gy. e. katonái
énekelnek és zenélnek.
19.40—23.30 Praha.

BUCURESTI

17.00 Nemzetközi hgv.
17.35 Táncczene.
19.05 A nemzet órája.
19.25 Románia-énekkar.
20.00 Hangjáték.
21.05 Rádiózenekar.
21.55 Rádiózenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

19.00 Vonósnégyes.
19.00 München.
20.00 Nagy rádiózenekar.
21.00 Hangjáték.
23.00 Dobrindt-zenekar.

DROITWICH

18.20 Vonósötös.
19.15 Hogyan látnak mások
bennünket?
19.30 Szalónnyolcas.
20.15 Katonazene.
22.05 Keresey Ega hegedül.
22.30 Hangjáték.

FRANKFURT

18.00 Versenynyitány.
19.40 Az időjós.
22.45 Dobrindt-zenekar.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

17.45 Vonósnégyes.
19.00 Nürnbergi orgona-
művész.
20.00 Dráma.
22.45 Kieji zenekar.

KASSA-KOSICE

17.00 Praha.
17.30 Pozsony.
18.30 Festők.
19.00 Praha.
19.05 Brno.
19.40 Du Garde Peach: Sze-
relem vagy önzés.
20.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.40 Praha.

KÖLN

18.30 Lemezek.
18.45 Grape zongoraművész.
19.40 München.
20.00 Vonósnégyes.
21.00 Drámai költemény.
22.30 Dobrindt-zenekar.

KÖNIGSBERG

19.50 Weber: Euryanthe,
opera.
22.20 München.
22.40 Dobrindt-zenekar.

LEIPZIG

18.45 Hangképek.
19.40 München.
20.00 Hangjáték.
21.30 A Dahnen-vonósnégyes.
22.30 Dobrindt-zenekar.

LUXEMBURG

19.00 Angol táncczene.
20.00 Vegyes angol zene.
20.30 Keringők.
20.45 Vegyes zene.
22.00 Könnyű és táncczene.
22.45 Vegyes angol zene.
23.30 Angol dalok.
23.45 Táncczene.
24.00 Kivánságlemezek.

MILANO

- 17.30 Színmű.
18.30 Vegyes zene.
20.40 Operett. Utána tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 15.15 Praha.
17.50 Brno.
18.50 Praha.
19.05 Brno.
19.40—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Tarka est zenével.
20.00 Rádiózenekar.
22.30 Dobrindt-zenekar.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Hangjáték.
16.35 Táncdalok.
17.00 Praha.
17.30 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Sport.
18.50 Praha.
19.05 Brno.
19.40 Kassa.
20.00 Praha.
22.25 Külföldi negyedóra — magyarul.

PRAHA

- 17.00 Nemzetközi hangverseny Argentínából.
17.30 Lemez.
17.35 Német műsor.
19.05 Brno.
19.40 Averssenko: Tréfa.
20.00 Hangversenyismertetés.
20.05 A filharmonikusok hangversenye Cortot zongoraművésszel.

REGIONAL

- 19.00 Könnyű zene.
19.30 Wagner-est.
22.05 Szórakoztató zene.
23.00 Egyházi ének.

RÓMA

- 17.00 Szímf. hangverseny.
19.30 Vegyes zene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Wolf-Ferrari: Il Campiello, opera. Utána: Tánczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Hangjáték.
21.10 Lehar-hangverseny.
22.00 Rádiózenekar.

STRASBOURG

- 20.15 Lemezek.
21.15 Bizet: Carmen, opera.

STUTTGART

- 18.00 Zongoraszonáta.
19.40 Beethoven: Fidelio, opera.
22.30 Dobrindt-zenekar.
24—2.00 Szímfónia.

WARSAWA

- 17.30 Vilnai szímfónikusok.
19.20 Nápolyról és Velencéről szóló lemezek.
21.00 Vidám félóra.
21.30 Nocturno és három etűd, két poema és ábránd, zongorán.
22.00 Szalónhármas.
23.00 Tánclemezek.

WIEN

- 11.50 Kamarazenekar.
13—14.20 Kívánsághgv.
15.40 Zongoraverseny.
16.55 Nemzetközi hgv. Argentínából.
18.00 Rádiózenekar.
19.10 Vidám dalos-zenés est.
20.15 Stadelmann L. csempalózik.
20.45 Ballada.
20.55 Ma ezt hallják.
21.10 Hangjáték.
22.30 Mihalik Ödön: Miért nevezhető Ausztria ideális téli sportországának? (magyarul).
22.40 Tánczene.

Február 22

Hétfő

BEOGRAD

- 18.30 Francia lecke.
19.20 A nemzet órája.
20.00 Operett.

BERLIN

- 18.00 Lemezek.
19.15 Beltz zongoraművész. játéka.
20.10 Szórakoztató zene.
21.00 Vidám népdalok.
22.30 Köln.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Pozsony.
17.10 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Brno.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23—23.10 Praha.

BRESLAU

- 17.10 Szórakoztató zene.
20.10 Vidám zene.
22.30 Tánczene.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.10 Praha.
17.40 Német műsor.
18.30 Lemez.
18.45 Praha.
19.25 Tarka dalos-zenés est.
20.45 Országút a forróégyővi erdőkön át.
21.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
18.00 Felolvasás.
18.20 Rádiózenekar.
19.20 A zene folytatása.
20.05 Felolvasás.
20.20 Vasiliu Maxim román dalokat énekel.
20.55 Fúvósötös.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Tarka zenés-dalos est.
20.10 Labdarúgás hangjegyekkel. A Kermbach-és Woitschach-zenekarok mérkőzése.
23.00 Tarka zenés-dalos est.

DROITWICH

- 18.15 Könnyű zene.
19.50 Mozizene.
20.20 Mayerl Billy zongorázik.
20.45 Hunter Alberta amerikai énekes és a rádiózenekar.
21.30 Zongoraszonáta.
22.35 Tánczene dalokkal.
23.00 Szórakoztató zene.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Vonósnégyes.
19.50 Lipcse.
20.10 Ének- és zenekar.
22.45 Tánczene.
24—2 Daljáték.

HAMBURG

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Vidám lemezek.
20.10 Zenés egybeállítás.
22.45 Köln.

KASSA-KOSICE

- 16.20 Pozsony.
17.25 Oláh Kálmán cigányzenekara.
17.10 Magyar műsor.
18.30 Lemez.
19.00 Praha.
19.25 Brno.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23.00 Praha.

KÖLN

- 18.00 Kjs rádiózenekar.
19.00 Tánczene.
21.00 Ritka lemezek.
22.30 Nagy rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Szórakoztató lemezek.
19.10 Az ifjúság szava.
20.10 Rádiózenekar.
21.00 Osztrák vidám est.
22.40 Köln.

LEIPZIG

- 17.30 Közzene.
19.15 Híres énekesek lemezei.
20.10 Nagy Strauss János-est.
22.30 Köln.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánság lemezek.
- 19.15 Angol lemezek.
- 21.15 Reklámzenék.
- 22.15 Montmartrei est.
- 23.20 Nyitányok.
- 24.00 Jazz.

MILANO

- 20.40 Színmű.
- 21.15 Csendőrzenekar.
- 22.45 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.10 Praha.
- 17.25 Felolvasás.
- 17.35 Francia balladák.
- 18.10 Német műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.10 Brno.
- 20.45—23.10 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Hangverseny.
- 18.55 Rádiózenekar.
- 20.10 Hangjáték zenével.
- 22.20 Uz-Ansbach költő verse.
- 23—24 Tarka est.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Riport a laktanyából.
Utána
- 16.35 A 39. gyalogezred zenekara.
- 17.10 Kassa.
- 17.25 Ostrovsky F. hegedűl.
- 18.00 Magyar műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.10 Brno.
- 21.00 Rádiózenekar.
- 22.00 Praha.
- 22.20 Magyar hírek.
- 22.35 Lemezek.
- 23.00 Praha.

PRAHA

- 17.10 Gyermekdalok.
- 17.35 Keleti ábránd zongorára.
- 18.10 Német műsor dalokkal.
- 19.10 Brno.
- 21.00 Dalok Puskin-szövegekre.
- 21.25 Vonósnygyes.
- 22.20 Lemezek.
- 23.00 Előjáték és fuga orgonán.

REGIONAL

- 19.15 Szalónótós tenördalokkal.
- 20.45 Rádiózenekar.
- 21.30 Zenés hangjáték.
- 22.30 Heller amerikai énekes.
- 22.40 Csevegés.
- 23.25 Táncczene.
- 12.40—1 Beethoven- és Schubert-lemezek.

RÓMA

- 17.15 Vegyes zene.
- 20.40 Szímf. hangverseny.
- 22.00 Cetra-zenekar. Utána: Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.10 Hanglemezek.
- 22.00 Wagner: Walkür, I. felvonás.

STRASBOURG

- 19.15 Lemezek.
- 20.15 Cortot Chopin-keringőket játszik.
- 21.30 Nagy zeneest.

STUTTGART

- 18.00 Rádiózenekar.
- 20.10 Tarka képek szóban és dalban.
- 21.30 Arrau zongoraművész.
- 22.40 Vonósnygyes.
- 23.00 Köln.
- 24.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 17.05 Martusiewicz zongora- és Weissenberg hegedűművész.
- 19.30 Bárd-énekkar.
- 20.20 Ormuz-hangverseny.
- 22.00 Táncczene.

WIEN

- 12.20 Népzenelemezek.
- 13.10 Szórakoztató lemezek.
- 14.00 Feinhals bariton és Burián Károly lemezei.
- 15.40 Eszperantó.
- 16.00 H. Filmlemezek.
- 16.40 A Lachner-muzsikusi család.
- 17.00 Kromatikus ábránd és fuga.
- 17.50 Stuart Máriáról.
- 20.00 Közvetítés Franciaországából.
- 21.00 Szímf. hangverseny.
- 22.30 A 4. gy. e. zenekara.

Február 23

Kedd

BEOGRAD

- 19.30 A nemzet órája.
- 19.50 A Mihajlovics nővérek hegedű- és zongoraver-senye.
- 20.40 Népdalok.
- 21.10 Hangjáték.
- 21.40 Lemezek.
- 22.20—23 Táncclemezek.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
- 19.15 Műkedvelők zenéje.
- 20.10 Deutschlandsender.
- 21.00 Szórakoztató zene.
- 22.45 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.00 Praha.
- 17.10 Pozsony.
- 17.40 Kassa.
- 18.00 Pozsony.
- 19.00 Praha.
- 19.10 Pozsony.

- 19.30 Mor. Ostrava.
- 20.20 Pozsony.
- 21.00 Praha.
- 22.20 Pozsony.
- 22.50 Brno.

BRESLAU

- 18.00 Königsberg.
- 19.00 Osztrák népdalok.
- 20.00 Deutschlandsender.
- 21.00 Bányászzenekar és mandolinokar.
- 22.30 Táncczene.

BRNO

- 17.30 Az örök mozgó.
- 17.40 Német műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.30 Mor. Ostrava.
- 20.20 Japán játék.
- 21.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
- 18.20 Lemezek.
- 19.00 Felolvasás.
- 19.20 Dinicu-zenekar.
- 20.15 Felolvasás.
- 20.30 Szímf. hangverseny.
- 22.10 Lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Mandolinegyüttes.
- 21.00 Indulók és dalok.
- 21.30 München.
- 23.00 Lemezek.

DROITWICH

- 18.15 Orpheus-hármas, közben altdalok.
- 19.25 Dalkettősök.
- 20.00 Különböző nemzetek táncai.
- 20.30 Ár és haszon.
- 21.00 Zenés játék.
- 23.05 Zongorahármas.
- 0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
- 19.50 Lipese.
- 20.10 Rádiózene- és énekkar.
- 21.30 München.
- 22.30 Hamburg.
- 24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.20 Dallemezek.
- 19.00 Hangjáték.
- 20.10 Himnusz.
- 21.00 Lemezek.
- 21.30 München.
- 22.30 Nordmark-zenekar.

KASSA-KOSICE

- 17.30 Lemezek.
- 17.40 Magyar műsor.
- 19.00 Praha.
- 19.10 Pozsony.
- 19.30 Mor. Ostrava.
- 20.20 Pozsony.
- 21.00 Praha.
- 22.20 Pozsony.
- 22.50 Brno.

KÖLN

- 18.40 Vonósnégyes.
20.10 Deutschlandsender.
21.00 Rádiózenekar Reinecke tenórral.
22.45 Hamburg.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Nagy rádiózenekar.
20.10 Hangképek Schumann-ról.
21.00 Horst Wessel-émlékest.
21.30 München.
22.40 Hamburg.

LEIPZIG

- 18.30 Szimfonikusok a rádió énekkarával.
20.00 Deutschlandsender.
21.00 Katonazene.
22.30 Pászthory Gizella zongorázik, Pászthory Kázmér csellózik.
23.00 Hamburg.

LUXEMBURG

- 18.30 Kivánságlemezek.
19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Hangversenyek.
22.15 Rameau: Castor és Pollux, opera. Majd: Táncclemezek.

MILANO

- 20.40 Vegyes zene.
21.00 Giordano: Andrea Chénier, opera. A címszerepben Gigli.

MOR. OSTRAVA

- 15.00 Kassa.
17.30 Rotter zongoraművész.
17.50 Hírek. Lemez.
18.45 Praha.
19.30 Tarka dalos-zenés est.
20.20 Brno.
21.00 Praha.
22.50—23 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Rádiózenekar.
19.00 Német dalok.
19.25 Grossmann Hilda csellózik.
19.45 Ifjúsági zene.
20.10 Filmtrükkök.
21.30 Strauss R.: Halál és megdicsőítés, szimfón. költemény.
23—24 Táncczene.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

- 17.10 Jelenetek.
17.40 Hegedű- és zongoraszonáta.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Hoza István népdalokat énekel.
19.30 Mor. Ostrava.
20.45 Gál I. népdalokat ad elő.
21.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.50 Brno.

PRAHA

- 16.10 Fok-zenekar.
17.30 Lemezek.
18.10 Német műsor.
19.30 Mor. Ostrava.
20.20 Eszt-ünnep.
21.00 Rádiózenekar.
22.20 Sztravinszkij: Mavra. A zeneművészeti iskola növendékeinek előadása
22.50 Brno.

REGIONAL

- 19.00 Taylor zongoraművész játéka.
19.45 Mantovani-zenekar.
20.30 Rawitz és Landauer kétzongorás játéka.
21.00 Nyitány.
21.10 Ipari szimfónia.
21.55 Dvorzsák: Szimf. változatok.
22.40 Orgonajáték.
23.25 Táncczene.
12.40 Hegedűverseny.

RÓMA

- 17.15 Táncczene.
20.40 Egyfelvonásos.
21.10 Olasz vonósnégyes.
22.10 A római bazilikák énekara.
22.40 Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.05 Kolesza Lubka zongorázik.
21.25 Kabaré.
22.00 Rádiózenekar Brandel énekesnővel.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánságlemezek.
21.15 Közvetítés a prágai Vigoperából.

STUTTGART

- 18.00 Königsberg.
19.00 A londoni filharmonikusok.
20.00 Deutschlandsender.
21.00 Bruckner: IX. szimfónia.
22.40 Hamburg.
24.00 Zongoraszonáta.

WARSAWA

- 17.15 Kamaralemezek.
19.20 Tarka zenés-dalos est.
20.15 Szimf. hangverseny.
22.45 Táncczene.

WIEN

- 12.00 Rádiózenekar.
14.00 Operakettősök lemezen.
15.15 Gyermekkar.
16.00 Hírek. Lemezek.
17.25 Paumgarten Lotti hegedül.
17.45 Beethoven: Holdvilág-szonáta.
18.15 Rotary-émléknep.
20.10 Kivánsághegy.
21.10 Schwarz Vera szoprán énekel.
22.35 Giordano: Andrea Chénier, opera.

Február 24**Szerda****BEOGRAD**

- 19.30 A nemzet órája.
19.50 Humor.
20.50 Bécs.
21.50 Lemezek.
22.20—23 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.00 Strassburg.
19.15 Szórakoztató zene.
20.15 München.
20.45 Wolf-dalok.
21.00 A filharmonikusok vonósnégyese.
22.30 Könnyű zene.

**BESZTERCEBÁNYA—
BANSKA-BYSTRICA**

- 16.35 Praha.
17.15 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.20 Pozsony.
20.20 Brno.
21.05 Kassa.
22.00 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Katonazene.
20.15 München.
20.45 Hangképek.
22.40 Berlin.

BRNO

- 16.10 Kassa.
16.35 Praha.
17.15 Riport.
17.40 Német műsor.
20.20 Rádiózenekar.
21.05 Praha.
21.35 Tamitónók dalegylete.
22—23.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Francia zongoraművészek lemezei.
18.10 Az olasz opera.
20.00 Felolvasás.
20.20 Serbescu Sylvia zongorázik.
20.50 Felolvasás.
21.10 Basilescu-Dejana Margit énekel.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Tarka zenés-dalos est.
20.10 Stech Vilmos zongorázik.
21.15 Lovasindulók.
23.00 Glahé-zenekar.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Kardalok.
20.15 Issac zongoraművész.
20.45 Van Phillips és két zenekara.

- 21.15 Szimf. hangverseny Ansermeth vezényletével és Terbis mélyhegedű művésszel.
23.10 Szalónótós.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Tarka zenés est operák-ból.
20.15 München.
20.45 Vidám dalos-zenés est.
22.30 Fuvola- és zongorasztvit.
23.00 Glahé-táncczenekar.
24—2 Operarészletek lemezeiken.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Egy stettini gyalogezred zene- és ének-kara.
20.15 München.
20.45 Nagy rádiózenekar.
22.40 Könnyű zene.

KASSA-KOSICE

- 16.35 Praha.
17.15 Közvetítés.
17.40 Magyar műsor.
18.15 Lemezek.
19.20 Pozsony.
20.20 Brno.
21.05 Dráma.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.25 Zongorahármas.
19.00 Férfikar gitár- és hegedűszóval.
20.15 München.
20.45 Frankfurt.
22.30 Gyermekzene.
23.10 Kávéházi zene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
19.10 Vegyes lemezek.
19.30 Danzigi férfi dalegylet.
20.15 München.
21.00 Tengerészhangjáték.
22.40 Berlin.

LEIPZIG

- 18.00 Frankfurt.
19.10 Vidám est.
20.15 München.
21.00 Bohózat.
22.45 Könnyű zene.

LUXEMBURG

- 18.30 Kívánságlemezek.
19.15 Angol tánc- és dallemezek.
21.00 Különféle hgvék.
22.15 Francia szórakoztató zene.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Táncclemezek.
20.40 Poltronieri négyes.
21.20 Sára Elemér és cigányzenekara játéka Budapestről.
22.00 Könnyű zene.
22.45 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Kassa.
16.35 Praha.
17.15 Brno.
18.00 Lemezek.
18.30 Lemezek.
18.45 Praha.
19.20 Pozsony.
20.10 A diák Srámek műveiben.
20.20 Brno.
21.05 Praha.
21.35 Brno.
22.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Tarka zene dalokkal.
19.00 Vonósnégyes.
20.15 A küzdelem emlékművei.
20.45 Tarka est.
22.40 Hermann Hugó zongorajátéka.
23.10 Szórakoztató zene.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Kassa.
16.35 Praha.
17.15 Kassa.
17.40 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.20 Egyváltéban, dalos-zenés est.
20.10 Brazovský festőnő.
20.20 Brno.
21.05 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23.00 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
16.30 Eszt-kardalok.
16.55 Lemezek.
17.15 Brno.
18.10 Német műsor.
19.20 Pozsony.
20.20 Brno.
21.05 Thoman Károly 60-ik születésnapján.
21.35 Szonátácska hegedű-, mélyhegedű- és zongorára.
22.20 Lemezek.

REGIONAL

- 19.00 Rádiózenekar.
20.30 Skót táncczene.
20.45 Híres személyiségek a mikrofon előtt.
21.15 Tarka óra zenével.
22.00 Bécsi zene.
23.25 Táncczene.
12.40—I Chopin- és Liszt-művek zongorán.

RÓMA

- 17.15 Táncclemezek.
20.40 Jorio: A fantasztikus bolt, operett. Utána táncczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságlemezek.
21.30 Szimf. hangverseny.

STUTTGART

- 20.45 Tarka zenés-dalos est tréfákkal Roswaenge tenórral.
22.30 Könnyű és táncczene.
23.00 Táncczene.
24.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 17.15 Ének- és hegedűverseny.
19.20 Squir: Nyolcas.
20.00 Eszt-est.
21.00 Frey Emil Chopin-műveket zongorázik.
21.30 Hangjáték zenével.
22.15 Rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 Lemezek.
14.00 Operalemezek.
16.00 H. Divatos lemezek.
17.15 Hedmont alt Marx-dalokat ébnekel.
17.35 Schilp Hilda zongorázik.
19.10 Karinthiai népszokás közvetítése.
19.35 Szimf. hangverseny.
21.45 Bár-zene.
22.30 Táncczene.

Február 25

Csütörtök

BEOGRAD

- 19.30 A nemzet órája.
20.00 A királyi gárda zenekara.
22.20—23 Reger: Trió.

BERLIN

- 18.00 Könnyű lemezek.
19.15 Zongorahármas.
20.10 Öt táncczenekar Berlin különböző szórakozóhelyeiről.
22.45 Könnyű- és táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.45 Praha.
17.35 Kassn.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Köln.
19.00 Szoprán-, bariton- és kétzongorás verseny táncczenével.
20.10 Köln.
22.45 Könnyűzene.

BRNO

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.45 Praha.

- 17.15 Lévay Gyula cimbalmozik.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
20.00 Mor. Ostrava.
20.40—23 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Kis rádiózenekar.
19.00 Felolvasás.
19.20 Híres énekesek lemezei.
19.55 Hangverseny ism.
20.15 Filharmónikusok. Hgv. Utána lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Vidám lemezek.
20.10 Dobay Franciska énekel. Strauss R.- és Schillings-dalok.
20.30 Nagy rádiózenekar
Hoehn Alfréd zongoraművészsel.
23.00 Kedvelt tánczenekarok.

DROITWICH

- 20.15 Hangjáték.
21.05 Táncczene.
21.25 Shakespeare a rádióban és a moziban.
22.20 Felolvasás.
20.40 Beethoven: Változatok és fuga zongorán.
23.00 Istentisztelet.
23.20 Szórakoztató zene tenor dalokkal.
0.15 Táncczene.
0.30—1 Táncclemezek.

FRANKFURT

- 19.45 Hamburg.
20.10 Szonáta két zongorára.
22.30 A freiburgi színjátszóegyesület bohózata.
23.00 Táncczene.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Lemezek.
19.00 Vígjáték.
20.10 Táncczene.
22.45 Könnyű zene.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.45 Praha.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
19.25 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Praha.

KÖLN

- 18.00 Indulók, keringők.
19.00 Új táncclemezek.
19.45 Hamburg.
20.10 Mozart: Così fan tutte, vígopera.
22.40—24.00 Könnyű- és táncczene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Köln.
20.10 Volt keletporosz ezredek diszindulói.
22.40 Könnyű és táncczene.

LEIPZIG

- 18.00 Köln.
19.00 Hangképek.
19.30 Gewandhaus-hgv.
22.40 Táncczene.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Reklámzenék.
22.15 A Tosca II. és III. felvonásának közvetítése a városi színházból.

MILANO

- 17.15 Attisani szoprán és Benardi tenór áriaelőadása.
20.40 Színmű.
Utána zongoraverseny.
Majd táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
16.45 Praha.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Praha.
20.00 Tarka est.
20.40—23 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene. — Tengerészdalok.
19.30 Puccini: Pillangókisasszony, opera, Roswaenge tenórral. Csoscsosán: Berger Erna.
22.45 Stuttgart.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.45 Praha.
17.35 A kalmükökről, lemezekkel.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Vladigerov: Kaloján cár, opera.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23 Praha.

PRAHA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.45 Közvetítés.
17.15 Hegedű- és zongoraszonáta.
17.45 Német műsor.
19.25 Muzsik szalónnégyes.
20.00 Jelenetek.
20.30 Muzsik szalónnégyes.
21.00 Rádiózenekar.
22.20—23.00 Táncczene.

REGIONAL

- 19.00 Az üdvhadsereg zenekara.
20.30 Orgona.
21.00 Reid-zenekar.
22.00 Dalos-zenés est.
22.40 Riport.
23.25 Táncczene.
12.40 Brahms-dalok.

RÓMA

- 17.15 Angelis-zenekar.
20.45 Vegyes zene.
21.00 Cilca: Arlesiana, opera.

STOCKHOLM

- 19.30 Rádióének- és zenekar.
Stephen-Foster-egyveleg.
20.15 Hangjáték.
22.00 Katonazene.

STRASBOURG

- 21.00 Bach-hangverseny.
23.10 Vidám lemezek.

STUTTGART

- 18.00 Hausmann badeni zeneszerző műveiből.
19.00 Híres írók és zeneszerzők találkozója.
20.10 Hangképek szerelmi dalokból.
21.15 Rádiózenekar.
22.30 Könnyű és táncczene.
24—2.00 Nocturno zongorahármasra.

WARSAWA

- 17.15 Vonósnegyes.
19.00 Csaplicki J. énekel, Roesner Z. hegedül.
19.45 Operett.
21.00 Nawrocki Szaniszló zeneszerző estje.
21.45 Vilnai rádiózenekar a Haslo-énekkarral.
23.00 Táncclemezek.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.10 Könnyű zene.
13.45 Picaver tenor lemezei.
16.00 Hírek. Utána A szevillai borbély (lemezek).
17.40 Janeckl Mercedes zongorázik.
18.00 Haydn: Andante az oboa-versenyből.
19.35 Altmann Viktor zeneszerző divatos dalai (tenor).
20.00 Híres hangok.
20.15 Schönherr: Föld, játék a nép életéből.
22.20 Táncczene.

Február 26

Péntek

BEOGRAD

- 18.00 Rádiózenekar.
19.30 A nemzet órája.
20.00 Borodin: Igor herceg, opera.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
19.20 Híres keringők lemezek.
20.10 Népdalok a rádió énekarának előadásában.

20.30 Nagy rádiózenekar.
22.30 Könnyű zene.

BESZTERCEBÁNYA — BANSKA-BYSTRICA

16.10 Kassa.
17.05 Pozsony.
17.10 Praha.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Kassa.
19.25 Mor. Ostrava.
20.15 Pozsony.
21.30 Praha.
22.20 Pozsony.
22.50—23 Brno.

BRESLAU

17.10 Rádiózenekar.
20.10 Zenei stafétafutás.
22.30 Táncczene.

BRNO

16.10 Kassa.
17.10 Praha.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.10 Ríport.
19.35 Mor. Ostrava.
20.15 Praha.
22.45 Morse-lecke.

BUCURESTI

17.00 Motzou-zenekar. Szü-
netben
19.00 Felolvasás.
19.20 Felolvasás.
19.35 Operaközvetítés.

DEUTSCHLANDSEND.

19.00 Vidám est lemezekkel.
20.10 Táncczene. Énekhatos-
sal.
22.30 Szórakoztató zene.

DROITWICH

18.15 Szalónhetes.
19.25 Taylor zongoraművész.
20.20 Népdalok és hegedű-
szólók.
21.00 Dalos, zenés, tarkaest.
22.40 Tarka zenés, dalos est.
23.00 Hegedű- és mélyhegedű-
kettős.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

18.00 Lipese.
19.00 Koblenzi mandolin-
zenekar.
20.10 Hauk-zenekar.
21.00 Hangjáték.
22.30 Dobrindt-zenekar.
24.00 Zongoraverseny.

HAMBURG

18.10 Weissmann: Séta va-
lamennyi hangnemenen
át.
19.00 Szórakoztató zenekar.
19.45 Lipese.
20.10 Auber: Fra Diavolo,
opera.
22.25 Tarka est.
22.50 Szimfónikus zenekar.

KASSA-KOSICE

16.10 Rádiózenekar.
17.10 Praha.
17.40 Magyar műsor.
19.25 Mor. Ostrava.
20.15 Pozsony.
21.30 Praha.
22.30 Pozsony.
22.51 Brno.

KÖLN

18.30 Két etűd.
19.00 Szórakoztató zene.
20.10 Katonazene.
22.30 Dobrindt-zenekar.

KÖNIGSBERG

18.00 Lipese.
20.10 Nagy rádiózenekar.
22.40 Dobrindt-zenekar.

LEIPZIG

18.00 Putsche-zenekar.
22.30 Szoprán-, alt- és zongoraverseny.
23.00 Szimfónia.

LUXEMBURG

19.15 Angol könnyű és tánc-
lemezek.
21.00 Hangverseny.
22.00 Rádiózenekar. Szór.
zene.
22.45 Ríport.
23.20 A zeneiskola vegyes-
kara.
24—2.00 Angol könnyű és
táncczene.

MILANO

16.00 Mainardi esellóművész
játéka.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Színihangverseny.
Majd táncczene.

MOR. OSTRAVA

16.10 Kassa.
17.05 Praha.
17.40 Lemez. Hírek.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Rádiózenekar.
20.15 Praha.
22.45—23 Brno.

MÜNCHEN

18.00 Schirmer fúvószenekar.
19.00 Kívánsághangverseny.
20.10 Tarka zenés-dalos est.
21.00 Hangképek.
23.30 Dobrindt-zenekar.

POZSONY- BRATISLAVA

16.10 Kassa.
17.10 Praha.
17.55 Lemez.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Kassa.
19.25 Mor. Ostrava.
20.15 Hangjáték.
21.10 Blaha—Bartos opera-
énekesnő áriaestje.

21.30 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.50—23.00 Brno.

PRAHA

16.10 Kassa.
17.05 Versek.
17.10 Vonósnégyes.
18.10 Német műsor.
19.00 Hírek, Lemez.
19.25 Mor. Ostrava.
20.15 Csapek — játék.
21.30 A Római-vonósnégyes.
22.25 Vonósnégyes.
22.50 Brno.

REGIONAL

19.00 Táncczene.
20.45 Zongoraszóló.
20.50 Hangjáték.
21.45 Közvetítés Budapestről
a M. Kir. Operaházból.
23.25 Táncczene.
12.40—1 Schumann: Gyer-
mekjelenetek.

RÓMA

17.15 Táncczene.
20.40 Színmű.
22.00 Könnyű zene.
23.15 Táncczene.

STOCKHOLM

20.15 Rádiózenekar Hagbo-
Petersen énekesnővel.
22.00 Szórakoztató zene.

STRASBOURG

20.15 Tauber-lemezek.
21.15 Bemondás szerint.
21.30 Ötfelvonásos verses
játék.
0.15 Radio Paris.

STUTTGART

18.00 Lemezek.
18.25 Niemann Walter zongoraműveiből játszik.
19.30 Xilofonlemezek.
20.18 Boroszló.
21.00 Hangjáték.
22.30 Dobrindt-zenekar.
24—2.00 Frankfurt.

WARSZAWA

17.15 Ének- és oboaszóló.
19.20 Lengyel dalok.
20.15 Filharmonikusok.
22.30 Jelenet.
22.45 Szalónzene.

WIEN

12.00 Könnyű zene.
13.10 Német operák lemezei.
14.00 Haydn: G-dur esellő-
verseny.
15.50 Vidám ifjúági óra fiú-
karral.
16.00 Hírek. Híres Wagner-
énekesek lemezei.
19.35 Kívánsághv.
20.50 Tarka tízperc.
21.00 Szimfónikusok.
22.20 Eszperanto.
22.30 Bécsi zene.

Február 27

Szombat

BEOGRAD

- 18.00 A Nemzeti Színház tagjainak hgve.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Nép dalok.
20.40 Rádiózenekar xilofón-szóolóval.
22.20 Vendéglői zene.
23—23.30 Táncezene.

BERLIN

- 18.15 Hegedű- és zongorasztvit.
19.00 Caruso-lemezek.
20.10 Tarka zenés-dalos est.
22.45 München.
24.00 Táncezene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.05 Mor. Ostrava.
16.45 Pozsony.
17.35 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.15 Brno.
19.55 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Praha.

BRESLAU

- 18.15 Vidám korszemlélet.
19.00 Hétvégi hangképek.
20.10 München.
22.45 München.

BRNO

- 17.40 Japán dráma.
18.45 Praha.
19.15 Népzenekar, énekegyüttes.
19.55 Kassa.
20.30 Északi országok.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Katonazene.
18.10 Szórakoztató zene.
19.20 Bernárd Marica csellózik.
21.05 Jazz Anghel Viorica énekével.
21.45 Zene a Splendid-Parkból.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Harminc év kabaréjából.
20.10 Két tarka óra.
23.00 Nagy táncest.

DROITWICH

- 18.15 Fox-táncezenekar.
19.45 Rádiózenekar.
1.00 Tarka zenés, dalos est.
23.00 Könnyű zene bariton-dalokkal.
20.10 Táncezene.

DÉCIBÁB

FRANKFURT

- 18.00 Indulók. Katonadalok.
20.10 Künnecke: Operett.
22.45 München.
24—2 Stutgart.

HAMBURG

- 18.15 Kilenecs, vonósokra és fúvósokra.
19.00 Plattdeutsch-dalok.
20.10 Berlin.
22.45 Könnyű zene dalokkal.

KASSA-KOSICE

- 16.45 Pozsony.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
19.55 Rádiózenekar.
20.45 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.30 Praha.

KÖLN

- 18.05 Szalónötös.
19.00 Lányok tavaszi dalai.
19.45 München.
20.10 Vidám szombateste.
22.45 München.

LEIPZIG

- 18.30 Közzene.
19.00 Kantáté.
19.45 München.
20.10 Hangverseny.
22.45 München.

LUXEMBURG

- 19.15 Angol könnyű és tánclemez.
19.45 Tarka zene.
20.15 Angol dalok.
21.00 Új lemezek.
22.00 Hangverseny.
22.15 Schumann: II. szimfónia.
22.50 Rádiózenekar Sourti-
nat kürtművészrel.
24.00 Tánclemez.

MILANO

- 17.15 Táncezene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Giordano: Fedora,
opera. Utána táncezene

MOR. OSTRAVA

- 16.45 Praha.
17.35 Lemez.
18.00 Dalegylet hgve.
18.35 Lemezek.
18.45 Praha.
19.15 Brno.
19.55 Kassa.
20.30 Praha.
20.45 Pozsony.
22—23.30 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Bayreuthi rádiónégyes.
19.20 Hangkép.
20.10 Nagy táncest.
22.30 Táncezene. Balalajka-
négyes.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.45 Hangjáték Catilináról.
17.35 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.15 Brno.
19.55 Kassa.
20.45 Zenés játék.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Praha.

PRAHA

- 16.45 Hangjáték.
17.55 Német műsor.
19.15 Brno.
19.55 Kassa.
20.45 Pozsony.
22.20 Lemezek.
22.35—23.30 Táncezene.

REGIONAL

- 19.00 Katonazene.
20.30 Szalónhármas.
22.00 Hangjáték.
23.25 Hall-táncezenekar.

RÓMA

- 18.00 Aquinói Szent Tamás-
ról szóló karénekek.
20.40 Cetra-zenekar. Dal-
egyveleg.
21.25 Quintavalle zongora-
művész játéka. Utána
táncezene.

STRASBOURG

- 20.15 Szájharmonikalemezek.
21.30 Elzászi tarka-est.
0.15 Táncezene.

STUTTGART

- 18.20 Kívánságlemez.
19.00 Könnyű zene.
19.45 München.
20.10 Zenés kabaré.
21.00 Táncezene.
22.45 München.
24.00 Lemezek.

WARSAWA

- 17.00 Csellószonáta.
19.00 Hangjáték.
19.30 Rádiózenekar vegyes-
karral.
21.00 Szimf. hangverseny.
22.30 Rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 Lemezek.
13.15 Szimf. lemezek.
14.00 Seimemeier szoprán le-
mezei.
15.35 Kirchel Adolf zene-
szerző órája.
16.50 Kívánságlemez.
18.20 Nép dalok.
19.10 Lehár: A háromfele-
sleges ember, operett.
Utána tánclemez.
21.50 Filmekről.
22.20 Szimfónikusok.

Pesti énekesnő a párizsi rádióban

Évekkel ezelőtt gyakran szerepelt a pesti rádióban Somogyi Olga. A szép és kulturált hangú, tehetséges énekesnőnek sikere volt nemcsak a mi publikumunk előtt, hanem külföldön is. Döntő bizonyítéka ennek az a meghívás, amit a magyar énekesnő a párizsi rádiótól kapott.

Somogyi Olga most Pestre érkezett a következőkben számol be a Délibábnak külföldi szerepléséről.

— Magyar és francia dalokkal szerepeltem a párizsi rádióban — mondotta Somogyi Olga. — Persze francia nyelven, de két dalt magyarul is elénekelhettem. Mintegy háromnegyed óráig tartott a műsorom. Kedves epizód történt az első fellépésemkor: A bemondó sehogysem tudta kimondani a nevemet, nekem kellett süggni. De persze a sügás után sem tudta rendesen kimondani a nevem.

— Nos és mik a tapasztalatai a párizsi rádióval kapcsolatban.

— Elsősorban is nincs ott olyan szigorúság, mint nálunk. A bemondó nem előírt, illetve nemcsak előírt szöveget mond, hanem állandóan rögtönző is. Néha jó vicceket is mond vagy kedves megjegyzéseket tesz az elhangzott előadásra vonatkozólag. Engem is meglepett a bemondó, mert amikor másodszor szerepeltem a rádióban, az előadás után egyszerre csak ezeket mondotta a mikrofonba.

— Most pedig a kedves magyar énekesnő pár szóval el szeretne búcsúzni a francia rádióhallgatóktól.

— Érthetően nagyon megijedtem, mert igazán nem tudok francia nyelven rögtönözni, de a bemondó végül is, látva zavaromat, sugással segített a helyzeten.

— Mit tapasztalt még?!

— Azt, hogy a publikumot például beengedik még oda is, ahol az előadás folyik. És hogy a honoráriumok nagyon magasak.

— Csupán a párizsi rádióban szerepelt?

— Nem. Mert aminthogy a pesti rádió meghozta a párizsi szereplést, úgy a párizsi rádió hozott egy sereg más rádiófellépést is.

— ?!

Somogyi Olga
(Isabey,
Párizs felv.)

— Meghívást kaptam Londonba, Brüsszelbe, Genfbe, Lausanne-ba. És igen sok hangversenyt adtam különösen Belgiumban és Svájcban. Szerepeltem a Rivierán is. A sanszonokon kívül mindenütt magyar dalokat is adtam elő, magyar ruhában. Ha szabad szerénytelennek lennem, mindenütt sikerem volt.

— Aztán?!

— A mintegy háromnegyed évig tartó vendégszerepléseim után elmentem egy kicsit szórakozni és pedig — Afrikába.

— Nos és mit fedezett fel Afrikában a Délibáb számára?!

— Sokáig voltam Tuniszban, ahol persze — európai életet találtam. Az összes szórakozóhelyek között Tuniszban a varieté dominál. A varieté ott népszerűbb, mint például nálunk a mozi is. Viszont alkalmam volt megtekinteni egy hamisítatlan háremet is. Csupa kővér, festett hölgyek a hárem lakói, európai szemmel nézve bizony nem valami szépek.

— Meddig marad itthon?

— Egy-két hétig. Most már bedolgoztam magam külföldre is. Legközelebb eleget teszek hangversenyszerződés kötelezettségeimnek. **Bérezl Barna Jenő**

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

BALAKLAVA

„A krimi gárda”, Tennyson világhírű hősköltevényének alakjai elevenednek meg Kertész Mihály „Balaklava” című legújabb filmjében. Az eszményi szerelem, a hősi kötelességtudás és az önfeláldozó engedelmesség megrázó éposza ez a film, amelynek minden jelenetén egy elmélyedő mesterrendező nagyvonalúsága érzik. Mert ha világsiker lett ez a film, úgy ez legelsősorban a rendező, Kertész Mihály érdeme, aki a legapróbb részletet, a legfinomabb nüanszokat is olyan művészi gondnal, olyan ihletett szívvel állította a néző elé, hogy az első képkockától az utolsóig döbbenetes erővel ragadta magával azt. Szögezzük le, hogy a siker magva nem a történet drámaiságában, hanem a rendező robbanó erejében van. Láttunk már ennél mélyebb és emberibb drámát is, láttunk már nagyobb tömegmegmozdulást is, láttunk már véresebb csataképet is, de ennél hűségesebbet, lélekebe markolóbbat, csiszoltabbat soha. Errol Flynn és Olivia de Havilland szerelme adja a film lírai hátterét. Kertész Mihály büszke lehet erre a filmjére, amely egyik jelentős állomása lett az egyre fejlődő filmművészetnek.

Perczell Zita és Mály Gerő a „Hetekint egyszer” című most elkészült új magyar filmben

(Foto Faludi)

Másodkéz

a filmen

„Kibédy János festőművész 1906-ban született Derecskén. Debrecenben érettségizett s megnyerte az iskola rajzversenyét. Ez döntötte el indulását. Festő lett, a kitűnő Tarsay mester tanítványa.”

Ez az életrajz egy új magyar filmben Svéd Sándorra vonatkozik, aki Kibédy János festőművész figuráját eleveníti meg. A film meséjének fejlődése során Svéd Sándor mint festőművész megfesti partnere, Szörényi Éva portréját. A film számára ezt a portrét Gaál Ferenc festőművész készítette el. Ugyancsak Gaál Ferenc keze szerepel azokon a premier-

Gaál Ferenc festőművész Camilla Horn-t rajzolja
(Fotó Manning)

plánokon is, amelyeken Svéd Sándor, azaz Kibédy János „dolgozik”. Ugyancsak Gaál Ferenc készítette el a német verzió hősnőjének, Camilla Hornnak portréját is. Camilla Hornnak annyira megtetszett Gaál Ferenc munkája, hogy külön olajportrét

is rendelt a művésztől. A film számára készült két portré olyan szép és művészi, hogy nem csodáljuk, ha Kibédy János festőművész „világdíjakat” nyert műveivel. Állapítsuk meg, hogy Gaál Ferenc mint „másodkéz” gyönyörű munkát végzett.

Camilla Horn

Szörényi Éva
(Gaál Ferenc rajza)

Eddig háromszor dolgozták
át filmre Dumas híres drá-
máját a „Kaméllás hölgy”-
et. Fern Andra, Norma Tal-
madge és Ivonne Printemps
után a Metro most negyed-
ikben viszi filmre a „Kamé-
llás hölgy”-et, Gauthier
Margit szerepében Greta
Garboval

(Ez a Metro)

Búcsú a télről
(Fotó Warner)

A plasztikus film állandóan foglalkoztatja a szakköröket. Megvalósítása még távol van, a kísérletek azonban több-kevesebb eredménnyel egyre folynak. Most a szakkörök az amerikai Gordon új eljárásáról beszélnek, amelynek az volna az előnye, hogy a nézőnek semmiféle segédeszközre (kétszínű szemüveg stb.) nincsen szüksége. A vetítésnél nincs szükség különösebb vetítőberendezésre. Az egész módszer abból áll, hogy a főlveendő dologról egymásután közvetlenül egy közelebbi és egy távolabbi főlvételt készítenek, tehát az egymást követő képkockákon mindig egy nagyobb és egy kisebb kép következik. Az így elkészített film, az egymásután következő távolabbi és közelebbi képek minden külső segédeszköz nélkül a térszerűség benyomását keltik.

Ezzel az eljárással készült próbafilmeket már be is mutattak Amerikában. Szakkörökben azonban egyelőre még meglehetősen tartózkodással fogadták. Azok miatt a nehézségek miatt, amelyek abból adódnak, hogy ugyanarról a tárgyról a főlvevőgéppel egyszer egy közelebbi, majd rögtön egy távolabbi képet kell készíteni. Ezt a mai főlvevőgépberendezések mellett tökéletesen elérni rendkívül nehéz dolog.

A „Filmkultúra“ most megjelent száma néhány adatot közöl a külföldi mozik statisztikájából. Eszerint: Angliában az elmúlt évben a kultúrfilmek száma 38%-kal emelkedett. A játékfilmek száma 222 volt. A külföldi filmek száma 530. Londonban British Institute of Cinematography címen filmakadémia létesült. Svédországban egy év alatt összesen 293 film jelent meg a piacon. Ebből 192 amerikai film; Németországból és Franciaországból 23—23 filmet vittek be Svédországba. A svéd filmek száma 22, az angoloké 14, az osztrákoké 6, a magyaroké 3 volt. Ezenkívül 70 svéd kultúrfilmeket mutattak be. Lengyelországban ezidőszerint 628 mozgóképszínház játszik. Ezek közül 94 néma és 65 vándormozi. Varsóban 65 filmszínház működik. Ausztriában az elmúlt évben 839 mozi működött. Ebből 31 még néma mozi. Az ezer embernél nagyobb befogadóképességű mozik száma 7. Bécsben 185 filmszínház működik.

Még jól emlékszünk arra az időre, amikor a „filmoperatőr“ a főlvevőgépet „kurblizta,, vagyis kézzel hajtotta. A filmoperatőr szerepe mindig elsőrangú fontosságú volt. Elvégre is a beállítástól és a fényképezés módjától függött nagyrészt a film sorsa. Úgyes, ötletes operatőr sokat segíthetett az unalmas cselekményen, viszont a rossz főlvételek a legszebb elgondolásokot is elronthatták. Az operatőr ma is egyik legfontosabb szereplője a filmfőlvételeknek. A modern operatőr azonban már nem „kurblizik“, hanem elektromos gombmegnyomással indítja meg a főlvevőgépet.

— Az operatőr szerepe az utóbbi időben erősen átalakult — mondotta az egyik ismert európai filmoperatőr legutóbbi nyilatkozatában. — Elsősorban a megvilágítással kell törődnünk. Valamikor a fénnel aláfestettük a cselekményt, ma a fénnel — alakítunk. Külön megvilágítás alá kerül a dekoráció, külön fényt kapnak a szereplő személyek. Mindezt természetesen úgy, hogy a főlvevőgép a legtökéletesebb és a legmegfelelőbb hatású képet hozza ki belőle.

— A modern világítástechnika sok mindent lehetővé tesz. Ha szükséges, megcsináljuk, hogy a jobb szembe fényt helyezünk és a bal arcot enyhén beárnyékoljuk. A főszereplő hosszú orrát megfelelő fényelosztással megrövidítjük, ha kell, akkor a rövid orrot megnyújtjuk. Megfelelő fényelhelyezéssel az emberi arcból azt a kifejezést hozzuk ki, amit akarunk.

— Természetesen mindez a rendezővel való előzetes megbeszélés

alapján történik. Alig van filmszínész, aki tudná, hogy mit csinál arcából a megfelelő fényhatás. A legtöbb azt hiszi, hogy — jó filmarca van.

A modern főlvevőgép, a technika csodája, még a filmszínészek idegeire is tekintettel van. Most már teljesen zajtalanul működik. Minden megvan már — csak éppen a jó filmek hiányzanak...

*

Az amerikai filmtechnikusok folyóirata, az „S. M. P. E. Journal” részletesen ismerteti azokat a kísérleteket, amelyek már az amerikai laboratóriumokban hosszabb idő óta folynak az éghetetlen film előállítására. Tulajdonképpen az „éghetetlen” jelző nem fedi teljesen a lényeget, helyesebben biztonsági filmnek lehetne az újfajta filmet nevezni. A biztonsági film nem éghetetlen, de sokszorosan tűzbiztosabb az eddigi normál nitrocellulóz-filmnél. A tűzbiztos film gyulladási hőfoka ugyanis 370—420 Celsiusfok között van, szemben az eddigi film 150 Celsiusfokos gyulladási hőfokával. A meggyulladt biztonsági film csak akkor ég tovább, ha különösen kedvező a levegőhozzávetetés. Égési sebessége is jóval kisebb, mint a papíré vagy a fapé, vagyis nem ég el olyan gyorsan, mint az eddig használatos nitrocellulóze-film.

*

Az amerikai filmgyárak azzal fenyegetődznek, hogy már a legközelebbi napokban beszüntetik az amerikai filmek kivitelét Ausztriába, úgyhogy az osztrák mozik nem játszhatnak többé amerikai darabokat. Az osztrák kormány ugyanis február 7-i érvénnyel 25%-kal felemelte az amerikai filmek behozatali illetékét és az amerikai filmgyárak most ellenrendszabályhoz akarnak nyúlni. A legújabb Paramount-híradókat már nem is szállítják Ausztriába és hír szerint rövidesen felmondanak a bécsi amerikai filmképviselőnek, ha csak az utolsó pillanatban valami megegyezés nem történik. A napokban ugyanis Bécsbe várják az amerikai filmvállalatok egyik megbízottját, aki az osztrák kereskedelmi minisztériummal a 25%-os pótilleték leszállítása ügyében tárgyal.

*

Az amerikai nagy filmgyárak az utóbbi időben kölcsönadják egymásnak sztárjaikat. Ezt a szerződésükben is kikötik. Lényegében egyrészt arra spekulálnak, hogy így könnyebb sztárfilmeket készíteni, másrészt azonban arra is számítanak, hogy a sztár ezáltal új rendező kezébe kerül, új partnert kap, új propagandahadjárat indul meg nevével és ezáltal „értéke” emelkedik.

Az utóbbi időben azonban az is előfordult, hogy a kölcsönvevő cég olyan rossz szöveggel eljátszására akarta kényszeríteni őket, ami ellen maguk a sztárok tiltakoztak. Előbb Cary Grant, majd Robert Montgomery tiltakozott az ellen, hogy őt olyan film eljátszására adják kölcsön, amelyet előzőleg nem beszéltek meg velük. Kijelentették, hogy nem hajlandók népszerűségüket ezekkel a rossz filmekkel lerontani.

Különösen Robert Montgomery tiltakozott. Ő az, aki mindig bátran kiáll a kifizetésű filmkulik mellé. Legutóbb ő szervezte meg azt a mozgalmat, amely csaknem odavezetett, hogy a sztárok, köztük Greta Garbo és a többiek is, majdnem sztrájkba léptek, mert a gyárak nem akarták a kifizetésű kollégáik kérését teljesíteni.

— Nem vagyunk rabszolgák! — mondotta most is Montgomery és úgylátszik, hogy ezt újabban már mindszűrűbben hangoztatják a filmkulik éppen úgy, mint a filmsztárok.

Idők jele, hogy a filmgyárak belátták, hogy Montgomerynek igaza van és megígérték, hogy a jövőben, ha kölcsönadják, előre megkérdezik, hogy el akarja-e játszani a tervbevett darabot.

„Mefisztó
az operában“
a címe a Charlie Chan
detektív-filmnek, amelyben
Warner Oland partnere
Boris Karloff

lesz

(20th Century Fox fotó)

Örök titok, hogy a szerelemben melyik fél védtelen, a nő vagy a férfi. Carole Lombard és William Powell „A VÉDTELEN FÉRFI” című filmjében a szerző azt akarja bebizonyítani, hogy a férfi a védtelenebb. Döntse el a kérdést a közönség. „A VÉDTELEN FÉRFI”-t a ROYAL APOLLO mutatja be. (Fotó Universal)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body... where—for a... in hour, perhaps... or three... Everybody... Well, where... Everybody... jump... never... cried... "Can you... Griffith... man in the room... with... package in hand... Griffith... over the assortment... and I... wanted. Then there... hurry with... watches. It was a great... to have Griffith... your cigarette.

think that... a perfect picture of... his... artist... come alive (Lord... and emotion upon the screen... also let his love for vulgarity... and how... play run rampant... son... Griffith... best.

On... other stage Dorothy Gish (she... black wig then—remember?) made... They called this "the pep cor... Elmer Clifton, who was later to direct... to the Sea in Ships," directed her, and... Barthelmess, who was, so my...

Erwin Piscator

Losangelesi jelentés szerint Walt Disney filmgyárában nagy háborúskodás tört ki, amelynek az lett az eredménye, hogy Disney legfontosabb rajzoló munkatársainak többsége kivált az üzemből. Ezek most önállóként magukat és a jövőben saját üzembükben gyártanak rajzos és színes trükkfilmeket, konkurenciául a Micky-egérnek.

Tilden után Fred Perry, az egykori angol teniszvilágbajnok is profi lett és a mozibásonhoz pártolt. A Metro készíti munkájáról tenniszoktató rövidfilmeket.

A Bethlentéri Színház helyén filmszínház nyílik. Már nevet is adtak neki: Hollywood Film-szalón. Az átalakító munkálatok folynak. A mozi és színház között lényeges különbség van látási igények szempont-

jából. Ezért kell a nézőteret megfelelően átalakítani.

Losangelesi jelentés szerint a Warner-gyárban érdekes filmen dolgoznak, amely egy demokratikus hajlandóságú uralkodó és egy amerikai nő szerelmi viszonyával és házasságával foglalkozik. A szerelem egy kitalált birodalomban játszódik le, amelynek uralkodója otthagyja a trónt az amerikai asszonyért... Nem nehéz kitalálni, hogy a film kiről szól. Az uralkodót Fernand Granet, az amerikai nőt Joan Blondell alakítja.

Erwin Piscator, a világhírű rendező ezidő szerint Párizsban tartózkodik és egy filmvállalat létrehozásán járadozik

Gail Patrick a legszebb szemű sztár

(Fotó Universal)

néző-
átala-

Kay Francis nagyon szorgalmas. Még a felvétel szünetében is dolgozik
(Foto Warner)

Hírek szerint a vállalatnak nem volna politikai színezele.

Lily Pons, a newyorki Metropolitan opera művésznője Hollywoodban, az R. K. O. filmstudio 30.000 férőhelyes szabadtéri operájában nagy sikerrel énekelt és az R. K. O. rádió- és filmstudioja rögtön két film énekszerepére szerződtette. Első filmje már Pestre érkezett. A film címe: „A primadonna férje”, amelyben Lily Pons „Carmen”, „Lakmé” és „Rigoletto” nagy áriáit énekli.

Popeye, a hős spenót-evő tengerész, akit a mozikközönség a rajzfilmekről ismer, nemcsak a gyermekek, hanem a felnőttek körében is népszerű. Max Fleischer, a Popeye-figura kreálója most elkészítette Popeye első nagy színes filmjét, amelynek címe: „Popeye és Szindbád kalandja”.

Erich Maria Remarque, a „Nyugaton a helyzet változatlan” című világhírű regény és film írója Hollywoodban él és „A három pajtás” címmel filmet írt, amelynek fővételeit legközelebb már megkezdik.

A British Movietone filmvállalat kizárólagos

jogot szerzett arra, hogy az angol koronázásról színes filmet készíthessen. Negyven géppel mintegy 60.000 méternyi film fővételére készülnek.

Az elmúlt héten nyílt meg az Eötvös ucca 25b. szám alatt az új magyar Film Otthon, a magyar filmszakma tagjainak klubja. A klub helyiségeiben szombat este szép és nagyszerű hangverseny zajlott le, amelynek keretében felléptek: Bulla Elma, Ágay Irén, dr Szedő

Miklós, Dénes Oszkár, Szalay Karola és Bordy Bella. Konferált Vádnay László.

Zilahy Irén, a kiváló magyar primadonna, akitnek Paprika és Tovarisk című Párizsban készült filmjei az egész világon óriási sikert arattak, márciusban Brüsszelbe utazik, ahol egy új francia film főszerepét fogja eljátszani. Egyik pesti filmvállalat most abban az irányban tárgyal Zilahy Irénnel, hogy májusban játssza el egy magyar film főszerepét is.

Cukor György, a világhírű amerikai filmrendező néhány napot Budapesten töltött, mely alkalommal sajtótéka keretében tájékoztatta a meghívottakat a Metro óriási munkaprogramjáról.

A képen szemben ül Cukor György, jobbra Erb Benito, a Metro budapesti sajtófőnöke

(Forrai—Karossa felv.)

Az óriási világirodalmi sikert is felülmulja a magyar kiadás páratlanul gyors elterjedése. Megjelenése óta sok-sok ezer példányban kelt el

Axel Munthe csodálatos műve **San Michele regénye I-II.**

„A szerző — amint ezt önmaga írja, — azért fanyalodott rá e könyv írására, mert nem tudott aludni; művének hatása az lett, hogy sokszázezer olvasónak rabolta el az álmát, mert ez az a könyv, amelyiket nem lehet letenni mindaddig, amíg az ember végig figyelmesen el nem olvasta.“ Így ír egyik angol folyóirat kritikusa e könyvről, amelyhez hasonló siker kevés volt a világirodalomban. Huszonhat nyelven megjelent fordítás ismertette meg az egész világ olvasóközönségével a ritka tehetségű, csodálatos lelkületű svéd orvos önéletrajzát és a páratlan érdeklődésre jellemző, hogy a könyv magában Angliában eddig 56 kiadást ért el.

A mű a világhírű regények sorozatában jelent meg.

A Világhírű Regények egy-egy díszes félbőrkötésű kötetének ára **96** fillér.

Megrendelhető: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat rt.-nál, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

A díszkötésű külön kiadás minden könyvkereskedésben kapható. Két kötet ára P 2.50

oly alkalmjáról.
őke
sa felv.)

arat-
yban

l.

önyv
hogy
nyv,
égig
kusa
ban.
világ
svéd
önyv

llér.
-nál,
mató.

BÁB

Gusti Huber, az Ufa új
sztárja egyik érdekes
szerepében
(Ufa foto)

Korda Sándor érdekes nyilatkozata a London film „válság” híreiről

A *London Film Ltd.* utolsó mérlege háromszázötvenezer font veszteséggel zárult, ugyanakkor három kisebb angol filmvállalat kényszeregyességbe került, így bejárta a világsajtót az a hír, mintha az egész angol filmgyártás válságba került volna. Az angol lapok eléggé higgadtan és tárgyilagosan mutattak rá a hibákra és természetesen az objektív bírálatot a *London Film* vállalat sem kerülhette el, amelynek, mint ismertes, *Korda Sándor* az elnöke. Ezzel szemben egyes külföldi és hazai lapok mint a *Korda-filmvállalkozás* csődjéről kezdtek írni és cikkezni.

Korda Sándor több külföldi lapban is nyilatkozott és ebben teljes mértékben sikerült a kételkedőket megnyugtatnia és a *London Film*mel szemben pesszimista aggodókat meggyőzni arról, hogy egyáltalán nem lehet és nem kell a *London Film* bukásától tartani.

— *A London Film olyan szilárd —* mondotta *Korda*, — *mint a gibraltári szikla!* Éppen most egy új szervezetet kapcsolunk bele a munkába. A *Denham Film Ltd.-t*, mely a *London Film* testvérvállalataként tizenhat nagyszabású filmet fog készíteni a Denhamben levő filmgyárakban. Ezzel a *London Film* munkaprogramja az 1937-es esztendőben harminc filmre bővült!

Arra a kérdésre, hogy a kisebb

angol filmvállalatok bukása közelebből érinti-e a *London Film*et, *Korda* így felelt:

— A zavarok közé került filmvállalatok nem dolgoztak Denhamben. Ezek a kis és bizonytalan alapozású vállalatok, melyek egyre-másra elkezdtek az aranyláz bűvöletében, annyira jelentéktelennek a mi szempontunkból, hogy nem is adtunk nekik helyet műtermeinkben. Az angol filmgyártásban bekövetkezett válság egy tisztulási folyamat, amely a *London Film* számára csak kedvező lehet.

Ezután elmagyarázta a nála járt újságírónak *Korda Sándor*, hogy egyáltalán nem igaz az, hogy a *Prudential* biztosító vállalat bármilyen téren is megvonta volna a *London Film*nek nyújtott hiteleket és hogy, visszakövetelné az eddig nyújtott kölcsönöket is, vagyis, hogy el akarná ejteni a legnagyobb angol biztosító társaság és pénzcsoport a *London Film*et.

— Mi és akik velünk együtt működtek, el voltak készülve arra — folytatta *Korda*, — hogy a filmvállalkozás az első hónapokban nem fog számunkra nyereséget biztosítani. A mérlegben feltüntetett háromszázötvenezer font a *London Film* anyagi bázisához képest nem jelentős összeg! Angliában új iparágat jelentett a filmgyártás és el lehetünk készülve arra, hogy egy iparág kiépítésénél nem lehet mingyárt nyerséggel számolni. Vállalatunk úgyszólván a semmiből

épült fel és ma a világ filmtermelésének élén áll. *Vállalatunk egyik tagjává lett az United Artists-nak* és már csak ehhez az óriás vállalathoz való hozzátartozás legalább négyszer akkora összeget jelent, mint a válság hírekre alapul szolgáló „veszteség.”

Ezután elmondotta Korda, hogy még igen sok filmjük nem került egyáltalán piacra. A London Film nagy konkurenciát jelent az amerikai filmgyáraknak és írásos bizonyítékokkal mutatta ki Korda, hogy van a London Filmnek olyan produkciója, amely nyolc-tízezer amerikai moziban került előadásra.

Mint vetélytárs ellen, természetesen az amerikai filmgyárak nagy küzdelmet folytatnak, ez azonban a mi ambíciókat nem veszi el, hanem további kitartásra és áldozatokra készít bennünket. A Wells-film anyagiilag nem fizetődött ki, azonban ez nem mond semmit. A *Rembrandt-film* Charles *Laughton* mesteri alakításával, ahol bemutatásra került, mindennél óriási sikert aratott és ez a filmünk még eddig a legtöbb országban el sem került és Amerikában is csak most kezdi meg hódító útját.

— Nem szabad csüggedni — fejezte be érdekes nyilatkozatát Korda, — mert csak akkor foglalhatjuk el azt a helyet, mely az angol filmgyártást a világpiacon megilleti, ha nagyszabású, újszerű, hatalmas befektetéssel készülő művekkel bizonyítjuk be egyenrangúságunkat. Nincs ok bennünket sajnálni vagy rajtunk gúnyolódni, mert építőmunkánk közepén vagyunk. Meg fogják látni, akiket érdekel a London Film produkció, hogy nincsen semmi zavar, semmi fennakadás, nincs válság és olyan filmeket fo-

gunk rövidesen produkálni és piacra vinni, amelyek méltó reprezentánsai lesznek az egyetemes filmkultúrának.

Fenti nyilatkozathoz mi azt fűzzük hozzá, hogy az angol filmgyártás, mint már többször megírtuk, csakugyan átmeneti válságon esett át, amely válságnak valóban a naponkint felbukkanó új gyáralapítók voltak előidézői. Ezek az alkalmi vállalkozók, alkalmi filmjeikkel elárasztották az angol filmgyártást, amelynek — elsősorban ezektől a sallangoktól kellett megszabadulnia, ha boldogulni akart.

A tisztogatás munkáját már elvégezték, mely után kezdődhet a komoly munka. Korda Sándor fenti nyilatkozatában csak általános programot adott, de határozott körvonalazás nélkül is reméljük, hogy az új gyártási évad olyan művészi anyagot hoz majd, mint a VIII-ik Henrik magánélete volt.

Korda Sándor

LELEPLEZZÜK ...!

Nem valutacsempészést, nem valami titkos randevut és nem egy rejtélyes büntettet leplezünk itt le, hanem mind ennél valami érdekesebbet: a hangulatot. Azt, hogy miként készül a film egy jelenete. Akik az itt között néhány képet alaposan megnézik, könnyen megérthetik, mi a különbség a film és a színpad között és beláthatják, mennyivel nehezebb és nagyobb idegmunkát végez a filmsztár, mint a színpad művésze. A színpadon pontosan megalkotott jelenetek, megszakítás nélkül egymásba fonódó szituációk készítik elő a hősből és a hősnőből a nagy jelenet hangulatát, amikor majd kettesben maradnak és megtalálják egymást. A filmen — mint a képen is láthatjuk — egész

Ilyen álló nyugszéken plihen felvételi szünetben a filmsztár, hogy ruháját össze ne gyűrje. Fárasztó plihenés

DÉTBÁB

sereg
rül a
gépel
mek
mozdu
majdn
teszik
hatásá
élést
néha
isméte
lenete
kíván
szer
kor m
oldalr
ugyar
A fil
hasen
a ma
nem
pad
dísze
szor é
nak
oldal
világ
nyan
jelen
maga
tehat
padi
külön
nak,
a kis

DÉ

sereg ember veszi körül a „szerelmeket”, gépek és kíváncsi szemek ellenőrzik minden mozdulatukat, tehát majdnem lehetetlenné teszik a jelenet őszinte hatásához szükséges átélést és négyezer-öttször néha többször is el kell ismételnük egy-egy jelenetet, mert a rendező kívánsága szerint egyszer közelebről, máskor messzebről, majd oldalról fényképezik le ugyanazt a szituációt. A film művészeiben sohasem alapozódhat meg a magányosság érzése, nem úgy, mint a színpad színészeiben, aki a díszletek között sokszor érezheti magányosnak magát. A 77-ik oldalon levő két kép világosan mutatja, hányan készítenek elő egy jelenetet és milyen lett maga a felvétel. Akik tehát egyszer a színpadi és a filmmunka különbségén vitatkoznak, gondoljanak erre a kis leleplezésre.

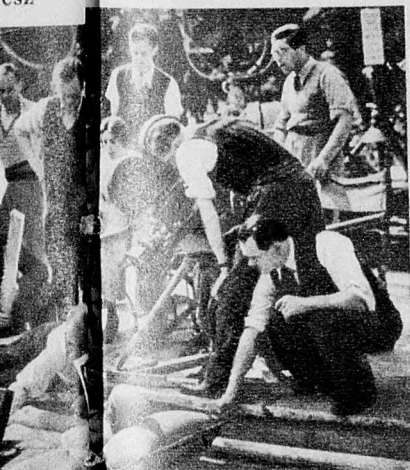

Ebből a zsúfolt csoportból csak a fehér vonallal körülrájzolt kis koekát fogjuk viszontlátni a moziban

Pontosan kímérik milyen távolságra mehet a színész a géptől...

...és itt a kész felvétel

Judith Allen, az amerikai Fox-filmgyár egyik fiatal és tehetséges színésznője, mint az amerikai lapok írják, hivatása áldozata lett. Judith Allen egy harmincöttagú társasággal a délkaliforniai Keraville közelében filmezett és a kaliforniai árvízkatasztrófa ál-

dozata lett. Az éjszakát egy sátorban töltötte, amikor az árvíz rátört és amely elől már nem tudott menekülni.

Judith Allent a budapesti közönség is jól ismerte a filmről. Legutóbb Shirley Temple „Kacagó szemek” című filmjének egyik főszerepét játszotta el.

— No
ber! —
is meg
— Cs
let! Ha
hogy te
Az éde
rom na
házassá
ezzel a
Dusi
Mi les
Diniek
— N
kell ez
te is t
keserve
cse né
lány, a
igazi,
feleség
kuzinon
— M
Stefi é
Mérnö
vagy
nem r
gessen
átmegy
öket.
Dusi
Ilyen
názta
Stefi
adta a
nak ö
is fels
nagyo
Hala
mérnö
most,
Stefit
be ne
iránt
terem
ték a
Dus
nesse

kozni
felesé
jélevé
mond
pár k
rizsb
azt a
kélek
pár s
nátha

(III. folytatás)

— No úgy-e, hogy ezt nem teszi az ember! — méltatlankodott Dusi. — Ha már te is megbotránkoszol!

— Csak tudom, hogy mi a zsványbecsület! Hanem te, Dusi — hiszen azt hittem, hogy te halálosan szerelmes vagy Dénesbe? Az édesanyja úgy rémülködik, mintha ti három nap mulva minden külön értesítés nélkül házasságot kötnétek? Akkor meg mit akarsz ezzel az új emberrel kezdeni?

Dusi megijedt. Hogy ő erre nem gondolt! Mi lesz, ha Stefi elmondja ezt az esetet Dininek...

— Nézd Stefi, drága, hiszen nekem nem kell ez az ember! Én imádom Dinit — de te is tudod, milyen kiszámíthatatlan, milyen keserves a mai leányélet és milyen szerencse néha egy ilyen tartalékember. A legtöbb lány, aki mostanában férjhez ment: nem az igazi, hanem a tartalékudvarlójának lett a felesége. És nem korrektek, amit Emmi kuzinom velem szemben elkövetett...

— Miért, ki, mi ez a Vadas? — kérdezte Stefi és erre Dusi még jobban megijedt. — Mérnök? Milyen? Kultúr, építész, gépész vagy vegyész? Az államvasútnál van? Az nem rossz... Egyelőre csak hadd beszélgessem Emmivel — később majd a fiúkkal átmegyünk hozzájuk és szétugrasztiuk őket...

Dusi megrémült. Hogy ő ilyen buta volt! Ilyen kétségbejöttön buta! Valaki megbabonázta... Valaki megverte a szemével...

Stefi „add tovább!” jelszóval rögtön leadta a fiúknak Dusi felsülését. Ők meg annak örültek, hogy a nagyképű Fodor Dénes is felsült. Nem is „imádhathja” őt Dusi olyan nagyon, ha azt a mérnököt siratja...

Halász Pubit nagyon érdekelte „Vadas mérnök.” Hallott már róla. Jó protekció volna most, hogy ő elkészült a műegyetemen. Hívta Stefit, hogy vezesse oda Vadashoz, mutassa be neki — de Stefi a külföldiek csoportja iránt érdeklődött, akik most jöttek fel az étteremből a földélzetre. Stefit nagyon érdekelték a külföldiek.

Dusi ezalatt „komolyan” beszélt Fodor Dénessel.

— Nézze, Dini, magának most már nyilatkozni kell, hogy elvesz, vagy nem vesz el feleségül. Feláldozom magának a legszebb jélelveimet és egyszerre majd csak azt mondja az édesanyja: „nesze, kisfiam, egy-pár hamúba sült dollár, menj ki szépen Párizsba pszichoanalízist tanulni és felejtse el azt a lányt.” Addigra én már jól bent evic-kélek a huszas években, kikoszaraztam egy-pár szenzációs kérdőmet, és a filmnél sem csinálhatok szerencsét. Azért mondom, Dini,

beszéljen az anyuskájával erősebben, én is beszéltem az enyémmel, aki eddig szintén ellenozte a dolgot. Tudja, ha pedig nem lehet sehogyse eljegyzési gyűrű a dologból, akkor menjünk ki jövő szerdán a Hűvösvölgybe, igrunk búcsújegeskávét, mindenki maga fizeti és azután: pont.

Fodor Dini megrökönnyözve bámult szerelmére, akiből ő is hol kiábrándult; hol meg újra beleszeretett.

— Dusi! Először is hányszor mondtam már magának, hogy pszichoanalízist Bécsben tanul az ember és én ideggyógyászatot tanulnék Párizsban. Másodszer, megmondtam magának legalább százszor, hogy nem veszem el feleségül, ámbár végtelenül szeretem és nem türom, hogy két éven belül férjhez menjem, mert megölöm az illetőt. Nézze, aranyos, gyönyörű leánykám, maga sem veszi semmit se, ha megvárja, amíg ledoktorálok és cselédkönyvezek. Komoly kéréje úgysem jelentkezik, hiszen látja, hogy az a mérnök is mingyárt elpártolt magától.

— Ki mondta? — kérdezte a villogó szemű Dusi, nagyon haragosan.

— Stefi és a fiúk. Látja, Dusi, kedves, hogy maga nem ügyes, nem olyan, mint a tapasztalt idősebb lányok; maga egy tisztalelkű gyerek, aki rászorul az én tanításomra, szeretetemre. Tartson ki mellettem...

— Akkor vegyen el feleségül...

— Majd meglássuk, talán egyszer el is veszem, mire egyetemi tanár leszek, maga pedig valamelyik bankvezér özvegye. Mert ambícióknak az van. A maga vágyai keletre bankvezérig, nyugatra filmrendezőig, északra és délre hozzám fűződnek — igaz?

— Maga milyen ötletes, Dini! Nem ismerek szellemesebb fiút magánál — mondta Dusi szelíden és lelke mélyén egyre fenyegette Fodor Dénest: „mégis el fogsz venni, juszt is el fogsz venni!”

A híu fiú szerelmesen nézett a tiziános színekbe, ebbe a sport, éhezés és céltudatosság által divatosan soványra stilizált, pedig kövérnek indult édes fiatalságba, amelyet napozás, rúzs, a sok evezés és úszás sem tudott teljesen átalakítani.

Azok ketten pedig odaát a gondterhelt, hivataluk szolgálatában utazó szegényemberek között: nagyokat hallgattak, de nagyon összetartoztak.

— Meghívjam? Ne hívjam? — gondolkozott Emmi. — Pedig szeretném meghívni. Olyan jó vele lenni. De elvettem Dusitól és ez nem való. Nem tudom visszaadni. Nem akarom.

Mintha a férfi kitalálta volna mindezt. Mosolygott. A Margitsziget után értük jöttek a többiek. Stefi Vadással szemezett, Halász Pubi a nagybátyjáról mesélt, „úgy-e, mélt-

tóztatik ismerni?" Dusi pedig megkérdezte, hogy az ő kedvenc Galsworthy-regényeit Forszít, vagy Forszájt Szágának mondják-e... Vadas Károly, a népszerű, mosolyogva válaszolgotott → és egész idő alatt Emmi fiáncoló kezét fogta jó erősen. Olyan szűken voltak, hogy a nagy tolongásban ezt nem vette észre senkisé.

5.

Dózsa mama, a drága, zongoraleckéi előtt és azok után finom receptek szerint aprósüteményt sütött jó sok vajjal, sok tojássárgájával. Így akart segíteni az ő Emmijének.

Tetszett neki Vadas Károly, aki nem volt művész és nem készült Amerikába; hanem „szerenese” volt, amilyet az ő édes, szerény, bár nagyon akaratos lánya megérdemel...

Nem tudta, hogy ennek a kettőnek még mennyi gátlást kell leküzdenie: régi romantikus gátlásokat modern lelki gyógyítással...

Akkor, a weekend-kirándulásról Vadas Károly hazakisérte Emmi. A kapuban megkérdezte:

— Feljöhethék holnap este magukhoz?

— Igen — felelte Emmi.

— Jó, akkor jövök. Kézcsókom az édesanyjának. Jó éjszakát, Emmi.

És Emma odafönt azt mondta:

— Kezicsókolom! Nagyon jó volt. Fáradt vagyok, anyu, édes, nem mesélek semmit. Megismerkedtem egy Vadas Károly nevű fiatalemberrel; szeretne holnap este feljönni, mondtam, anyu szívesen látja. Majd csak teát adunk és valami sós süteményt. Jaj, de álmos vagyok...

És Csönd. Műalvás. Félóra mulva Dózsáné megszólalt:

— Emmikém, nem mondanád meg csak azt, hogy mi a foglalkozása annak az Izé — Vadas úrnak?

— Mérnök — szolt Emmi és belenevetett a paplanába. Drága anyu, most majd ábrán-

LELKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglalkozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egynéhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvosolni, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhivatalunkkal, ha a legesekélyebb panasa is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

dozik. Igaz, hogy ő sem alszik el egyhamar...

Mánap csakugyan feljött hozzájuk Vadas Károly, aztán feljött háromszor hetenként, aztán minden este érte ment az irodába.

— És ha nincs is „tovább,” ez is jól esik; ezekből a beszélgetésekből is meg lehet érzelmiileg élni később, amikor megint magányos az ember — gondolta Emmi, nem egészen őszintén... Néha a nő magának is hazudik — annyira rabja jólneveltségének, annyira kötelességének hiszi vágyai elfojtását...

És vasárnaponként kirándultak együtt és néha színházba mentek...

Dózsáné félt, remélt és szágelyta magát. A budai kioszkban pedig rátámadt a nénik gyülekezete. Miért csábította el Emma annak a bájos, gyönyörű kis Dusinak az udvarlóját? Dusi édesanyja egyszerűen úgy nevezte Emmi: „a kígyó.” Mert Dusi igazán nincs rászorulva arra a Vadasra, hiszen öreg is hozzá képest. De „nem való,” hogy egy harmincesztendő, sokat tapasztalt, mindenre elszánt leány ennyire visszaéljen a „jöhízemű, naiv, tisztalelkű kis teremtes” jószágával...

Dózsáné rémülten tiltakozott. Az ő Emmije korrekt, finom lélek. Azt mondja róla az a fiatalember, a Vadas Károly, hogy az egész világban kivésőben vannak az olyan rendes lények, mint Emmi. Egyenlő az ízlésük mindenben, őket az Isten is egymásnak teremtetten.

— Ügysem veszi el az a mérnök a lányodat. Igaz, hogy Dusit sem vette volna el. Manapság már nem nősülnek a férfiak — mondta az egyik szkeptikus néni. Mire a budai kioszk fái alatt végre valahára napirendre tértek az Emmi—Dusi—Vadas-ügy fölött. A napirenden más lányok, elvált asszonyok és színházi pletykák is szerepeltek; öttől nyolcig nincs sok idő, be kell osztani.

De Dusi még mindig nem tért napirendre kudarca fölött. Egyebekben is üldözte a balsors. Egyik kolléganője, valami erős lugos szappant ajánlott neki szeplők ellen és pattanásos lett tőle az arca. Emiatt egyik vasárnap nem is mehetett a strandra. Persze, hogy Kléber Stefi felhasználta az alkalmat és Fodor Dinit bemutatta valami új barátnőjének, csinos, kicsit nagyképű, de teljesen ártalmatlan elsőéves medikának, akinek az ötödéves Dénes nagyon imponált tudásával, helyi ismereteivel klinikákon, kórházakban... Ezek ketten megbarátkoztak; Dusi dult-fult mérgében. Tudta, hogy az egyetemi könyvtárakba és a bonctani intézetbe nem mehet utánuk. Igaz, hogy a következő vasárnapon — elseje volt közben — Dusinak gyönyörű új úszóruhája és pizsamája volt. Csinos volt és mulatságos, állandóan őt ismert sportbajnok uszkált körülötte. Dini bűnbánóan közeledett. De nem akart vezekegni; és amikor Dusi rákezdett a régi dalra: „beszéljen a mamájával, Déneske, mert különben...” — az ideges fiú fogta magát és visszatelepedett a medikához.

Most aztán jó lett volna előreráncigálni „a tartalékembert,” Vadas Károlyt és megmu-

atni Dininek: ha te úgy, én is úgy... Azonban az a megálgkodott bolond csak nem távozott Emmi mellől. Hiába telefonált neki reggel, délután: végül már nem is jött a telefonhoz — pedig bizonyára ott volt az íróasztalán. — hanem előbb női hanggal kérdezte meg: ki keresi. Amelyik férfi ezt így renkezi el, azt valahol már lestopolták és ő szabadulni akar régi barátnőitől...

Dusi nagyon szomorúan járt-kelt hivatalában, kollégái tréfáira rá sem hederített, haját már csak egyszer hetenként ondoláltatta, állandóan régi nyersselyem ruháját viselte, olyan finom és mélabús volt, hogy ezzel feltűnt osztályfőnökének.

Hiszen feltűnt Kormos úrnak a fehérbőrű Dusi már azelőtt is, de komoly férfi és özvegyember léteire elhessegette magától vágyait... Elsőízben „jól” nősült, finom, művelt felesége, gyönyörű lakása volt — a lakás megmaradt, az asszony súlyos operáció közben meghalt... Kormos úr most már teljesen a kedve szerint, szerelemből akart nőszülni.

Rendeteg ifjú nő volt a hivatalában. De neki nem tetszettek azok a kis ördögök, fess, merséz úrilányok, akik a gyakornokokkal hancuroztak... A megkomolyodott szomorú Dusi valósággal elbájoalta.

Egyik nap együtt mentek haza autóbusszon — a cégvezető úr persze külön ült, — és akkor látta, hogy Dusi unottan és elkeseredetten felelget kollégái kérdéseire. Ebből Kormos úr arra következtetett, hogy Dusinak bizonyára mások a szellemi igényei és hogy ő kielégíthetné őket.

Másnap, amikor Dusi néhány gyönyörűen gépelt levelet vitt be hozzá, hogy aláírja — Kormos úr megkérdezte tőle: mostanában miért oly szomorú?

— Szomorú? — gondolta Dusi. — Azt hittem, hogy csak dühös vagyok.

De azért felsóhajtott és megmondta Kormos úrnak, hogy azért szomorú, mert megunta az életét.

— Aki ilyen szép, mint maga? — csodálkozott Kormos úr.

— Ja úgy? Így vagyunk? — gondolta Dusi és a következő percekben már visszanyerte régi jó kedvét. De azért tovább szimulálta a szomorúságot és megmondta főnökének, hogy azért szomorú, mert a mai ifjúság olyan léha, a fiatalemberek is, a lányok is... Ő már unja ezt a mai életet, a strandot, a week-endeket — ő mást szeretne, más életet...

— Maga szeretni szeretne, kislány, mély érzellemmel, úgy-e? — kérdezte Kormos úr, aki előszeretettel járt a Nemzeti Színházba. De azért megkérdezte Dusikától, hogy melyik uszodába jár.

És a következő vasárnap megjelent a Margitszigeti strandon, ahol Dusi, a vizitünder, tíz udvarlóját felelődozva, híven követte őt hidegbe, melegbe.

Kisült, hogy Kormos úr egészen jól úszott. A fiúk nevettek, mulattak Dusi új udvarlóján; de azért valamennyiöknek imponált a hódítása: a szigorú osztályfőnök úr, aki olyan

A bűvészet titkait

lehető el a

BŰVÉS Z E T

című könyvből, mely több mint 100 bűvészmutatvány leírását tartalmazza. Bárki utánacsínálhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő mutatványait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini, utmutatásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivataltól Budapest VII, Dohány ucca 12. szám, az összeg előzetes beküldése mellett.

jól érezte magát társaságban... Fodor Dénest is nyugtalanította a dolog; megunta már a cigányos medikát, aki ugyanaz a típus volt, mint ő — az aranyhajú, fehérbőrű, korlátolt eszű Dusi százszor jobban tetszett neki...

Kormos úrnak is. Finom a Nemzeti, a nemmes érzelmek — de egyszer már ő is boldogságra vágyott, saját titkos izlése szerint. Fiatal korában a szülei körül gondoskodott, józan fejű, érdeklődő nősült; most, negyven esztendősen korában szeretni akart...

Észrevette, hogy Dusi „kedveli.” De néha haragos, szeszélyes volt a kislány. Az a Fodor Dénes nevű, igen jó családból való fiatal orvos valósággal üldözte szegénykét szerelmével; már házasságról beszélt, hogy végkép lekösse magának... De egy tapasztalt, beérkezett férfi mégis csak más... Ehhez képest a kislány őt már szüleinek is bemutatta: nem gazdag, de igen jó család. Mai napság a régi családok nem igen gazdagok. És mire Kormos úr észrevette volna, milyen kopott az a szalóngarnitúra a Dusi szobájában — addigra Dusi már megengedte, hogy megsókolja, — a homlokát. Azontúl Kormos úr csak az édes gyönyörű aranyhaját, gyermekszemét és tiszta fehér homlokát látta. A szeplőket nem...

Szóval, hamarosan minden rendben lett volna és a megkívánt happy enddel szolgálhattam volna mind a két vonalon. Dusi és Emmi esetében is — ha hatodik fejezetünk érdekében az újságokban meg nem jelenik egy kis színházi hírecske.

6.

A napilapok a következő pár soros szenzációs hírt közölték színházi rovatukban:

Amerikai filmrendezők Budapestben. Hírnéves hazánkfi, Gyáli János festőművész, akinek amerikai sikereiről már több ízben volt alkalmunk beszámolni, néhány heti tartózkodásra Budapestre érkezett. Társaságában jött Mr Fred Highland, a világhíres producer, aki legközelebbi magyar tárgyú filmje számára a helyszínen szedi össze az anyagot. A festőművész és a rendező beutazzák autójukkal az

81

egész országot, közben azonban gyakran térnek vissza Budapestre, ahol megbízásuk értelmében filmezésre alkalmas fiatal nőket és férfiakat keresnek.

Ez a színházi hír felvillanyozta a város fiatalságát.

Film! Dollárok! Késpénz! Ismeretlen meszszeség! El a gondoktól, letört, szomorú családi körtől, látszat-előkelőségtől, tényleges éhezéstől és reménytelenségtől — el: a korlátlan lehetőségek, a hírnév és nagyszerű szerelmek világába! Már csak a film útján ismerheti meg az ember az olesó szépirodalomban feltalált jómódot! Ki hallott még olyat, hogy a munka útja vezet a jómódba? Még a közelébe se! A munka másfelé vezet és kevés embernek jelent örömforrást!... A film: az más!

A leányok esténként a tükör előtt megálapították, hogy ők legalább olyan szépek, mint a napilapok vasárnapi mellékletén bemutatott filmsztárok. És a szerkesztői üzenetek egyre-másra tudták a kérdezősködő olvasókkal, hogy Gyáli János és Fred Highland a Ritz-szállóban lakik.

Dusi gondolkozott. Azon gondolkozott, hogyha ő kijuthatna Berlinbe, vagy Hollywoodba, az még Kormos úrral kötetlen házasságánál is többet érne. Az legalább őszinte, megalkuvás nélküli élet volna. És egész nap és egész éjszaka azon törte az eszét: hogyan juthatna az amerikai szemé elé... Miért is nem járt télen arra az olesó angol tanfolyamra, ahová úgy hívták a fiúk! Biztos volna a diadala — a hangos film szempontjából, — ha most „perfektül” csevegne az urakkal angolul!

Ó, az a lelketlen, gonosz Emmi most szépen jóvátehetné bűnét, ha beajánlaná őt Gyálinak! Találkoznak ők ketten? Talán... Hátha... Jó lenne, ha szólna Emminek. Miért ne? Neki jó a leikiismerete!

És Dusi elment iroda után Dózsáékhoz. Emmi vasait, anyja sonkát vagdalt apróra. Meglepődve néztek a vendégre.

— Ha tudnád, miért jöttem — szolt Dusi és szégyenlősen, szelíden nézett „az álnok kgyóra.” — Nagy szívességre akarok megkérni, Emmi... Jöba vagy még, vagy már megint Gyáli Jánossal?

— Itt volt nálunk látogatóba. Nagyon megváltozott, de még mindig nagyon helyes, közvetlen, jó fú. Ma este ide hozza az amerikaiit...

— Ó, Emmi...

— Tán csak nem akarsz filmszínésznő lenni?

— Csakis az... Sztár akarok lenni... Emmi, nem is tudod, milyen boldoggá tennél, ha összehoznád velük...

— Szívesen boldogítlak... Ma este Vadas Károlyal tárgyalnak, aki fényképeket hoz nekik; vele beszélnek meg az új túsújukat. De majd megkérdezem tőlük, mikor ismerkednének meg veled; tudod, hogy naponta legalább százán lesik őket a szállodában. Holnap telefonálok neked az irodába...

— Hálásan köszönöm, Emmikém, előre is; van egy halványzöld szorzsettem, azt veszem fel; biztos siker! Mindig mondtam anyusnak, hogy én azért hiszek benned, te nem lehetsz olyan jellemtelen, mint más! Hogy vagy Vadással? Megkérte már a kezedet?

— Nem! Mit szolysz... Úgy-e, furcsa eset — nevetett Emmi.

— Nahát! De mennyire furcsa! És te ezt tűröd? Én bizony kiprovokálnám a nyilatkozatát, az embert ne kompromittálják hiába! Vagy — te talán nem akard? Tartaléknak tartogatod? Meghiszem azt: Gyáli Jani ma már szüdületesen nagy szerencse volna...

Emmi mosolygott.

— Nem, Dusi fiam, én nem tartogatom Vadas Károlyt tartaléknak — szeretem Vadas Károlyt. Neked megmondom, — még ő sem tudja...

— Nahát! Hogy ez milyen szép és romantikus! Most már csöppet sem haragszom rád; jelzem, akkor is csak azért voltam dühös, mert Fodor Dinivel szemben kellett volna nekem az udvarlása. De ma már Dini sem érdekel. Van egy komoly kérés, az osztályfőnököm, aligazgató-jelölt — tudod, ő imád engem és ami a fő: komoly, legkomolyabb a szándéka. Igaz, hogy a filmet azért még jobban szeretném és mindent, mindent megbocsátanék neked, ha...

— No Dusi, most aztán tisztázzuk ezt a „megbocsátást” is... Én akkor a hajón kérve-kértem Vadas Károlyt, hogy menjen vissza hozzád, mert nem akartam inkorrekt lenni veled szemben. De ő még Újpest előtt kijelentette, hogy nem megy feléd... Azt mondta, hogy ő — ne haragudj! — nem bírja a modorodat. Te szimuláltál az irodában, amikor megismert. De a kiránduláson pofonütöttél tréfából egy fiút — és különben is mindig azt mondog, hogy „jelzem,” mint az Anita Loos hösnői. Ó azelőtt nem látott téged társaságban és kicsit — régimódi az izlése... Ne haragudj, Dusi.

— Dehogyan haragszom! Ha ilyen szeszélyes és ínomkodó, akkor úgysem reflektálok a társaságára. Száz mai fiatalember közül kilencvenkilencnek én tetszem, még ha pofonvágom, akkor is. És nagyot nézne Vadas Károly úr, ha meghallaná, hogy az osztályfőnököm milyen szépen beszél főnök lelkemről, disztngvált modoromról. Az ember nem tetszhet mindenkinek, nem igaz?

Dózsáné süteménnyel kínálta a vendéget, aki megbékéltan távozott, mert bizott Emmi telefonüzenetében.

7.

Vadas Károly kinagyított felvételeit mutatta be Gyáli Jánosnak és elragadtatót amerikai barátjának — közben pedig Emmit figyelt: hogyan viselkedik régi szerelmese jelenlétében... És Emmi tudta, hogy Vadas Károly figyel; most már megértette, őt, — ő, megértette...

(Vége következik)

Vica kikerül az életbe...

Egyfelvonásos tréfa.

Írta: VÉCSEY LEÓ

Színpadokkal szemben kézirat.

Személyek: Kern Mica, 12 éves iskolásleány — Stern Vica, 12 éves. cukorkaárus. (Városligeti parkrészt. Kora délelőtt Mica egy padon ül, iskolakönyvvel a kezében.)

Mica (olvas): Ante, apud, ad, adverzusz. Cirkum, cirka... cirka beleőrülök ebbe... citra, cisz... A frász törné ki, aki kitalálta.

Vica (az úton jön, kosárral kezében, éneklő hangon): Friss a sütemény! Tessék! Csokoládé, savanyú bonbon, erőscukor, ná-á-polyi! (Megtorpan a pad előtt, el akar szaladni.)

Mica (feléz, kegyetlenül): Nápolyit!

Vica (visszakullog): Tessék! Négy fillér darabja.

Mica (orrát fintorítva, válogat): Friss ez? Nem valami guszta!

Vica: Friss. Még meleg. Ma sütötték.

Mica (mintha csak most ismerné meg): Stern! Te vagy az?

Vica: Én.

Mica: Szervusz, Stern! Te árulsz?

Vica: Igen! Köszönöm, hogy megismersz.

Mica: Kérek, szót sem érdemel. (Válogat a sütemény közt.) Ez hogy?

Vica: Tíz fillér. Neked. Másnak huszonegy.

Mica (kiveszi a süteményt, óvatosan kibontja és odanyújtja Vicának): Törjél!

Vica (félénken letör egy csipetnyit): Köszönöm. Te jó vagy!

Mica (a többit mohón bekapja): Szót sem érdemel. Egyszóval te árulsz. Ezért maradtál ki az első héből?

Vica: Ezért. (Szomorúan.) Én kenyérkereső vagyok. Kenyeres. És cukros, a ligsiben. (Tükröt és puderpufnit vesz elő.) Az apám bélistára került. (Mosolyog.)

Mica: Mi az atyád?

Vica: Atyám kereskedő volt. Vándor kereskedő. Ószeres. (Mosolyog.)

Mica: Mondd csak, hogy handle. Aki ócska ruhát vesz.

Vica: De kinek van ma ócska ruhája? A végkimerülésig hordja mindenki. Ezért került atyám bélistára és nekem ki kellett maradni az iskolából. És most kinn vagyok az életben.

Mica (közelebb húzódik): Gyere, ülj le ide. Ez érdekes. Mesélj erről.

Vica: Mit meséliek? Előbb virágot árultam az uccán, de a rendőr (mosolyog)... Azután kenyeres lettem a Lohuvré-kávéházban. De most szabadságon vagyok, mert renoválunk. (Mosolyog.)

Mica: Te mit vigyorogsz folyton?

Vica: A főnök úr mondta, hogy mindig mosolyogni kell, ha vendéggel beszél az ember. (Majdnem sírva.) Furt mosolyogni. (Kínosan mosolyog.)

Mica: Ahá! Értem... De te most nem vendéggel beszélsz, hanem a volt osztálytársnőddel és (bátorítón) a barátnőddel! Mesélj rólok! Róluk!

Vica: Kikről?

Mica (izgatottan): A férfiakról.

Vica: Ja? A férfiakról. Hujaj! A férfiak... Miféle férfiak?

Mica: Ki a szvithartod?

Vica: Micsoda?

Mica: Szvithardt. (Kezével a szívére mutat.) Aki szvithardt.

Vica: Szidhat engem mindenki. A konyhalegénytől az ujságosig. Szidnak is.

Ne higgyen idegen ügynökök csaláflintáságának!

Négy ügynök járja a lakásokat és igyekeznek lebeszélni előfizetőinket, hogy saját maguknak szerezzenek hasznot más biztosítással. Még azzal is félrevezetik a Délibáb olvasóit, hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel, hogy az érvénytelenné vált és majd új kötvényt hoznak. Néhány nap mulva hoznak is egy új kötvényt és az előfizető csak akkor veszi észre, hogy ez nem is a Délibáb kiadóhivatalától van kiküldve.

Ne adjon hitelt nekik, mert nincs még egy vállalat, mondhatnók egész Európában, amely

napi egy fillérért

biztosítaná nemcsak elhalálozás esetére, de balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga nemében, amit a Délibáb nyújt, mert aki hetenként átveszi a Délibábot 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyt és évjárdékot kap

Mica: Nem, aki szidhat. Szvithardt! Az ide-
alod! Sokat flörtölsz?

Vica: Á, nem telik nekem arra. Haza kell
adni minden pénzt.

Mica: Micsoda? Nincs flörtöd?

Vica: Nincs. Soha semmi bajom nem volt.

Mica: Dehát csak van valakid, akit sze-
retsz? Aki mindennél drágább neked... aki
a kapuban les rád, már amikor hazamész.

Vica (felesillan a szeme): Van, a Lajcsi!

Mica (izgatottan): A Lajcsi? Mesélj róla!

Vica: A legszebb gyerek a Josefstadtban.

Mica: Erős?

Vica: A legerősebb fiú a Koszorú uccában,
a Magdolna ucca meg a Szűz ucca környékén.

Mica: Szereted?

Vica: Nagyon szeretem... Olyan édes!

Mica: Ő is szeret?

Vica: Nagyon. Engem szeret legjobban a
világon. Mikor meglát, mingyárt átölel és
csókol, csókol.

Mica (egyre izgatottabban): Csókolóztok?

Vica: Persze, mindig...

Mica: Jó az?

Vica (egyszerűen): Jó.

Mica: Együtt élsz vele?

Vica: Igen. Ők az albérlők nálunk. Sokszor
velem alszik... meg odajön hozzám reggel
és bebujik a paplan alá. Azt mondja, csak
ott érzi jól magát igazán.

Mica: Azt elhiszem!... No és mit szól
anyád?

Vica: Eleinte lármázott... szidott is, hogy
mit kényeztetem annyira, nem is olyan szép
fiú... de most már ő is megszerette. Neki
is bebujik az ágyába.

Mica (felugrik): Az anyáddal is? De hisz
borzasztó! Ez, ez... (lelkendezve.) Jaj, de
érdekes ez! És nem vagy féltékeny?

Vica (vállat von): Nem.

Mica: Szóval, te valóságos pajtásházasság-
ban élsz!... Ez modern, ez tetszik nekem.

Vica: Tudod... az embernek jól esik, hogy
van valaki mellette.

Mica: Igen, igen, értem! Egyszóval boldog
vagy.

Vica (egyszerűen): Igen.

Mica: Oh, hogy irigyellek ezért a szép sza-
bad életért... Olyan vagy, akár egy exfele-
ség, vagy az amerikai lányok a Szabad a
csókban... És mondd, ma is várni fog?

Vica: Igen. Ott áll a kapuban s amikor
messziről meglát, sikítt örömeiben...

Mica: Sikítt?

Vica: Igen. Olyan édes. Tapsol a kis ke-
zével és sikítt: Jön a Vica néni... Ma látnád!

Mica (gyanakodva): Néni? Te, hány éves
az a te Lajcsid?

Vica: Három lesz a jövő héten.

(Függöny)

Két műfordítás

ALRAUNE

Irta: KNUT HAMSUN

A bokor sűrűjében, nézd! arra tekint!
hol Simlas hócsúcsa világol...

a hold fehér fényében megkövülten,
hol nedves a lég, de lángol.

Gazdag a gyümülése, gyökere kincs...
feszül az esti csend.. halld-e?

Nézd! most virít az alraune.

Mindenkinek titkos gyönyört kínál.

kábul az agyad, rohan tova...

a vörös mámorfolyóban mélyre száll,
táncol, nevet mint pojáca..

megöl, ha téged úgy talál.

Világol a szeme... vágd le! vágd le!

Alraune! Alraune!

És néha szeszélyes kedvében,

megadja, ami fent van a mennyben s az égben,

amit máskor elvon tőlünk egészen,

gyönyört és mámort a szívünkben...

Rózsán és parázson a vándor elplihen...

Zúg a hajnali szél, halld-e?

Alraune!... Alraune!...

Magyarra átültette: Bársony Imre.

HAMAR?

Irta: HERMAN GILM

Száz hosszú óra éje.

Száz feltépett seb kéje.

Addig az erdő, az avar

színét veszti; s a bájos rét

ezer virágja veszti életét —

oh! mily hamar!...

Fordította: Liskay Zsuzsánna.

APRÓ TÖRTÉNETEK

1.

A művészkávéház mozgalmas világában az utóbbi időben ismét divatos a biliárdjáték. A derék törzsvendégek úgy gondolkoznak, hogy ha már milliárdosok nem lehetnek, legalább — biliárdosok legyenek... Délutánonkint izgalmas karambolesaták folynak a zöldposztós haremmezön; vannak, akik fogadásokat is kötnek egy-egy sokatigérő játszámra. A napokban Maklárly Zoltán mérte össze tudását egy kis, kezdő színésszel, aki — mi tagadás, — inkább a biliárdasztalnál látható, mint a színpadon. A két matador játékát látható érdeklődéssel figyelte egy öreg ezredes, aki a közelben itta kapucinerjét. Mikor Maklárly egy sikerült lökést csinált, az ezredes úr elővette cigarettatárcáját és mosolyogva megszólította a művészt:

— Kedves művész úr, engedje meg, hogy ezért a gyönyörű lökésért megkínáljam egy cigarettával.

— Köszönöm szépen... — szölt Maklárly és a füle mögé dugta a cigarettát.

Pár perc múlva Maklárly ismét remekelt. — Ezért még egy cigareta jár! — mondta a kedves öreg katona.

Maklárly most a másik füle mögé dugta a jutalmat.

A harmadik szép lökés után így szölt az ezredes:

— Kedves uram, nagyon sajnálom, hogy nincs még egy füle, mert most megérdemelte még egy cigarettát.

Mire a partner, a kezdő színész, saját fülére mutatva, megszölat:

DÉLIBÁB FARSANG

Molnár, mint napkirály

Bárdos, mint Columbus

Muráti Lili, mint Diana

Mály, mint strázsamaster

Karinthy, mint Diogenes (Szigeti rajzok)

— Bocsánat, méltóságos uram... nem hal-
lott még valamit — a barátfülléről?...

2.

Patális balszerencse, vagy hogy pestiesen
mondjuk: „pech“ üldözi az utóbbi időben
barátunkat, a szorgalmas fiatal piktor. A
tárlatokon egyetlen képet sem tud eladni,
az adóhivatal egyre-másra árveréseket tűz
ki ellene s minthogy a baj sohasem jár egye-
dül, legutóbb tűz ütött ki a műtermében.
Minden festménye a lángok martaléka lett.
Mindenesetre vigasztaló, hogy néhány nap-
pal előbb egy agresszív ügynök jóvoltából
tűzbiztosítást kötött s így a katasztrófa
után vérmes reményekkel bejelentette kár-
igényét a biztosítótársaságnál. Azóta jófor-
mán aludni sem tud a nagy kérdőjeltől:
vajon mekkora összegre számíthat? Egyik
délután Pólya Tibort is meginterpellálta:

— Képzeld, több mint ötven vásznam oda-
égett... Mit gondolsz, mennyi kártérítést
kaphatok?

Pólya számolni kezdett.

— Ötven darab vászon, darabonként tíz
pengőjével számítva... az éppen ötszáz
pengő.

— Micsoda? — Hiszen mindegyiken egy
befezezett, kitűnő képmen volt!

Mire Pólya mozdulatlan arccal így szólt:

— Vagy úgy? Kép is volt rajta? Akkor
csak két pengőt fogsz kapni...

3.

Ki ne ismerné színházaszerte a tűzröplát-
tant komika-színésznőt, aki híres arról, hogy
körömszakadtáig harcolt egy-egy új sze-
repért. Ügyszólván törzsvendége az igaz-
gatói irodának: ha a színház leköt egy új
darabot, ő értesül róla elsőnek s minden

diplomáciai erényét latbaveti hogy szerep-
hez jusson benne. A direktori előszobát a
művész jóvoltából újabban „a szerep-
halászó macska uccájának“ nevezték el a
kollégák, akik nem éppen hízelgő megjegy-
zésekkel illetik önagsága tevékenységét.
Nos, ez a kedves színész a napokban
ismét beállított direktorához és megkér-
dezte tőle:

— Mondja, igazgató úr, kapok szerepet
az új darabban?

— Hogyne — bölintott a direktor. —
Maga lesz a hősnő anyja.

A művész arca felragyogott.

— És mi lesz a teendőd?

— Ön meghal — három zévvvel a cselek-
mény kezdete előtt...

4.

Hát bizony, a tehetséges szobrásznak sem
megy valami kitűnően a sora: tengernyi az
adóssága, aztán meg a lakbér miatt is mind-
üntalan differenciái támadnak a lakásadó-
nőjével. A legutóbbi elsején a háziasszony
megint csak hasztalan jelentkezett az esedé-
kes bérért, no meg a nem éppen csekély
hátralékért. A szobrász, hogy a helyzetet
megmentse, megköszönte torkát és a kö-
vetkező szónoklatot vágta ki:

— Drága jó asszonyom, hát nem boldog,
hogy ilyen hírneves lakója van, mint én?
Meglátja, néhány év múlva megállanak majd
a ház előtt a járókelők és áhitattal ezt fog-
ják sutogni: „Ime, ebben a házban lakott
Pityi Pál, a híres szobrász...“

A háziasszony azonban minden meghatott-
ság nélkül így válaszolt:

— Drága művész úr, én boldog vagyok...
De ha ma délután öt óráig nem fizeti ki a
lakbért, a járókelők már hat órákor elkez-
dhetik az áhitatos sutogást...

Kálmán László.

VÁLTOZATOK A GÉ HURON

Két kisleány jön az uccán, a nagy játék
hevétől kipirultan. Mit tagadjuk, kissé pisz-
kosan is. Nyolc-kilenc év körüli leánykák, a
labdázástól maszatos kis kezükben olcsó
fagylaltot szorongatnak. A vékony kis ostyán
színes csikokban tapad meg a fagylalt. Az
egyik élvezettel kóstolgatja, nagy kék szeme
kítárgulva és irigyen tapad a másik fagylalt-
jára, aki takarékosági okokból még meg sem
kezdte.

— Iluska — mondja és egy pillanatra el-
tűnődik, — azután odajött a Pista, a szeme
villogott... És nagyon megvert. Én pofon-
ütöttem és elszaladtam... Ugy fájt...

*

Két leány jön az uccán. Fialatok, édesek,
tizenhét évesek. Ragyog róluk a tavasz. A
kezükben ostyában fagylalt, nagy élvezettel
kóstolgatják és folyton nevetnek. Egy fiú jön
szembe, jóvágású húszéves fiú, jól megnézi
a kisleányokat, azok egy pillanatra ellensé-
gesen lesnek egymásra. Kinek szólt a nézés?
Neked...? nekem...? Az egyik mosolygó
arcoeska egy pillanatra elkomorul.

— Tudod, Iluska — mondja halkan a sző-
kébbik, — aztán odajött a Pista. A szeme
úgy villogott, hogy megjijedtem tőle, hirtelen
megölelt és megcsókolt. Én pofonütöttem és
elszaladtam. Jaj, olyan boldog vagyok!

Markó Marica

Nőies nők és nőietlen foglalkozások

Milyen a „nőies” nő? Erre éppen olyan nehéz volna válaszolni, mint arra, hogy milyen a „férfias” férfi.

Mióta Amerikában már női rendőrök is vannak, egyes távoli államokban pedig női mozdonyvezetők vagy katonák s nálunk Magyarországon is feltűnt a női jogász, suszter és a női végrehajtó, azóta igazán zavarban vagyunk, hogy tulajdonképpen hol is kezdődik és hol végződik a „nőieség.”

Balga előítéletünkben azt hittük, hogy gyöngé virágszál a nő, aki a férfi oltalma nélkül elpusztulna az élet viharában. És íme, a nő céltudatosan és bátran forgatja a gumibotot, kalapálja a cipőtalpat, aprítja az ellen-séget és hidegvérrel száguld a lokomotívján a békés utasokkal.

Az utóbbi esztendőknél alatt egy egész sereg olyan életpályát szálltak meg a nők, ahol energia, biztos ítélőképesség, fizikai erő, tökéletes önuralom és lélekjelenlét, vagy teljes logikai felkészültség szükséges. Csupa olyan tulajdonság, amiről azt hittük, hogy csak a férfiak sajátja.

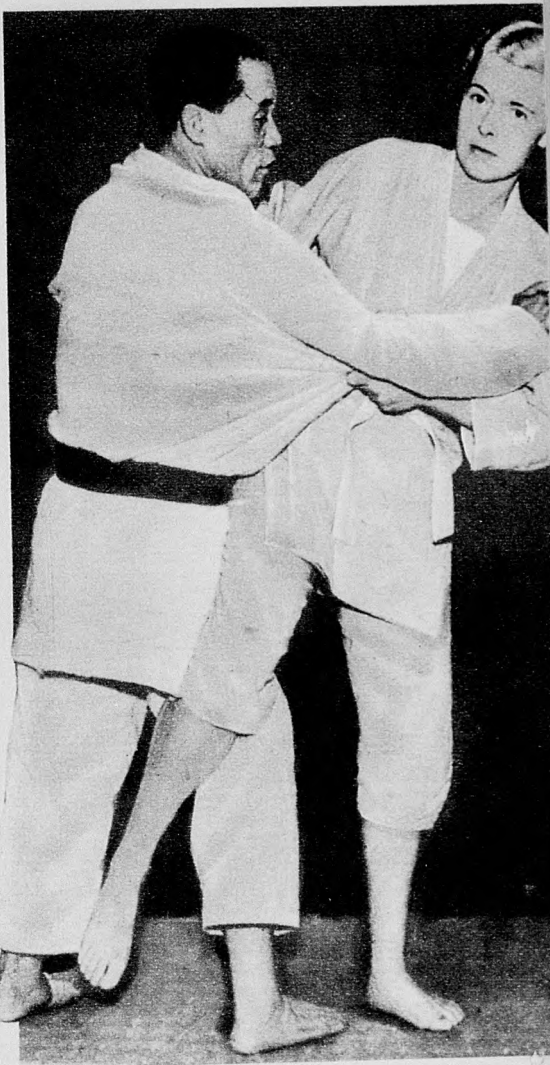
Külföldön pláne, de idehaza is napról-napra újabb foglalkozási ágak nyílnak meg a női nem előtt. Milyen nagy harcokba került annak idején, míg a nők meghódították az orvosi pályát. Nem hittünk bennük, nem akartuk rájuk bízni az életünket. És nőietlennek éreztük, hogy a nő diagnosztikáljon és gyógykezeljen. Pedig az ápolónőket elfogadtuk, megbecsültük és jól tudtuk, hogy az ápolás, gondozás, ősidők óta privilégiuma a nőknek. Aztán jött a női pszichoanalitikus, női szobrász, női védőügyvéd, női riporter, politikus, közigazdász, államtudós és női borbély. És ma már semmin sem csodálkozunk.

Ma azon csodálkozunk, hogy tulajdonképpen mért is nincs még női címfestő, női polgármester vagy tűzoltó. (Mert, legalább nálunk, még nincsen.) Mi az oka annak, hogy egyes pályákat valósággal elárasztják a nők, más foglalkozásokat meg elhanyagolnak. Vajon csak a férfiak ellenállása ennek az oka, vagy a mesterségek némelyikét, egyelőre még maguk a nők is nőietlennek érzik? Mert például a közéleti hölgyek, politikusok, csak úgy hemzsegnek az egész világon. Női ügyvéd viszont aránytalanul kevés van. Noha azt mondják, a nők jó beszélőképességgel vannak megáldva. Mért nem tudunk a nők például époly vehemenciával a mérnöki pályára, mint az orvosira? Vajon attól félnek, hogy nem mernék az általuk épített házakban álomra hajtani a fejüket? Mért nincsenek nálunk pl. erdész-nők is, vagy taxisofőrök?

A háború átmenetileg megteremtette a női

pincéreket, kalauzokat és uccaseprőket. A nő azóta is megmaradt kenyérszlánynak. Trafikoslány is akad, de ez a metier túlnyomóan férfikézen maradt Budapesten. Vajon miért? Kenyeret árulni talán nőesebb, cigarettát árulni férfiasabb?

Legújabb kreáció Pesten a szabályszerűen szappanozó és beretváló női borbély. A filmrendező nő vagy színházi rendező nő típusa most van kialakulóban. Időnkint kísért a hír, hogy lesz női színházigazgató is. (Rossznyelvek szerint, ilyenek már régóta vannak.) De pl. az újabban alakult budapesti női zenekar egyelőre vonós zenekari műveket játszik, mert nincsenek női fuvósok. Végre

A világ egyetlen női dzsju-dzsicu mesternője
Japánban tanul

Egy angol
kovácmesternő

egy foglalkozás, melyet nőietlennek, a maguk részére alkalmatlannak találnak maguk a nők is. Ép mint pl. a férfiruhaszabóságot.

De talán ez is csak előítélet. Ha a szakács, a nőiszabó, a fehéreneműhímző férfi nem tartja a maga foglalkozását nőiesnek, mért szégyelli magát a női trombitás vagy nagydobos a zenei pódiumon, pláne ha a jazzdobosnő a lokálban ezt nem szégyelli?

Egyáltalában van-e hát nőietlen foglalkozás? (Hiszen a nők még a hőhérságot is megpályázták.) De pl. női Chaplin, vagy női Stan és Pan még nincsen. A burleszk-hősnő típusa még nem született meg. A fintorok és bukfenek nevetésségétől egyelőre, úgylátszik, idegenkedik a „nőieség”.

De hát meg tudjuk-e mondani egyáltalán, hogy mi nőies és mi nem nőies? Tudományosan, művészileg és lélektanilag meg tudjuk határozni a tipikusan női jellemvonáso-

kat. De a női ideál a milói Vénusztól Ninon de Lenclos-ig és onnan a „modern” nő típusáig egyre változott, külsőleg is, belsőleg is. Hol ezt, hol azt tartottuk szépnek a női exteriőrön és minden korban mások voltak azok a belső értékek is, amiket kerestünk a nőben. Vajjon ki nőiesebb: a Monna Lisa, vagy Marlene Dietrich? A Nórák, Solvejgek, vagy Ziegfield-görllök? Gretchen, vagy X. Y. vegyészdoktorné, aki dolgozó asszony, feleség és családanya is egyszemélyben?

Bizonyos, hogy mióta nemcsak a mosónő és a falusi napszámosasszony dolgozik kint az életben, hanem a középosztály, sőt a felsőbb osztályok asszonya is kalapszalónt, tornaiskolát vagy műszaki irodát nyitott, ahelyett, hogy otthon ebédet főzne, sok romantikus elképzelést kellett feladnunk. Nemcsak a férfinak, hanem magának a nőnek is. Azóta azonban megvigasztalódtunk, mert egy esomó új értéket nyertünk cserébe. Amerika

pl. ha
tálm
lépés
nyebb
közösc
zés, g
És ne
szerve
nyitó

De
varga
zik m
akár
vagy

Neki
pályák
függet
követk
sokrol
lenleg
tudom
oktató
cipész
igazga
kovác
seprón
lesz a

pl hamar túltette magát minden szentimentalizmuson. Mi európaiak csak lépésről-lépésre engedjük át a férfipozitokot. Könnyebben a pepecselő házas jellegű foglalkozásokat, vagy amihez tényleg női megérzés, gondosság és aprólékosság szükséges. És nehezen azt, amihez voltaképp férfierőre, szervezőképességre volna szükség, az irányító és felelősségteljes hivatásokat.

De a gerelyvetőnök, titkárnők és cserzővargaasszonyok úgylátszik éppoly kevésbé érzik nőietlennek a maguk hivatását, mint akár a mannekenek, gépírókisasszonyok, vagy gyermekkertészek.

Nekünk persze jogunkban áll egyes női pályákat helyeselni, másokat elítélni. Ettől függetlenül azonban rendkívül mulatságos a következő statisztika az új női foglalkozásokról. Női karmester Magyarországon jelenleg kettő van. Koncertmester egy. Államtudományi doktor egy. Államvizsgás női síoktató kettő. Női fazekas egy. Orthoped cipésmester egy. Női szivarkahüvelygyári igazgató, kulisszatologató, szobafestő, kazánkovács, hivatásos párbajsegéd és kéményseprőmester még nincsen. De talán idővel lesz az is.

Pallós Ödön

Munkásnő a felhőkareoló tetején

A burleszk-színésznő

RÉGI KULISSZÁK VILÁGÁBÓL

Gróf Ráday Pál kritikája a színigazgatásról.

„A magyar Theatromra nézve nem lehet tagadni, hogy sok kedvetlenségnek magok részéről az Actorok, de főképpen az igazgatás az okai; — hosszas tapasztalás kell ahhoz és tökéletes eszmérése a Helynek, a közönségnek, 's annak a hajlandóságainak 's gondolkodása módjának, ha valaki haszonnal akarja kormányozni a Játzó Társaságot. A Játékok meg választása, helyes öltözés (costume), a rollék jó ki osztása egy szorosán ítélő Publicum előtt — mesterség. — Több játékjainkba hibás az úgy nevezett *conversations* tónus és ez fület szúr, a nézőt elijeszti, kedvetleníti.”

(Gróf Ráday Pál levele Kazinczy Ferenchez. Pest, 1808 február 6.)

Amikor a színészből bíró lesz.

Telepy Györggyöt, a Nemzeti Színház egykori művészt 1858 december havában Diósgyőrben bíróvá választották meg. „Oly ügyes emberből sok minden kitélik” — írják róla.

Egressy Gáborhoz.

„Üdv neked e' körben, művész! hova szellemerőddel
Rögzött szász alaku balhítet ölni jövé.
Nagy fát kezdettél gyökerestől irtni örökre,
Bár követendje siker ritka tökélyeidet!
Itt a művészetnek böcse gyöngült, csarnoka árvult,
S vándor sorsosidat mostoha kar fogadá,
Óh, ha ki-irtvák a' balhit burjányi 's ezentúl
Méltányosb figyelem kél a színészet iránt, —
Büszke öröm-hangon fogjuk harsogni utánad:
Győzött a jó ügy 's bajnok Egressy volt!”

(A nagy tragikus művész 1842 nya-

rán vendégszerepelt Veszprémben, — ekkor ezt a verset osztották a színházban.)

Blaha Lujza népszerűsége.

„Naptárakon, albumokon, virágtartókon, lámpaállványokon, sőt tányérokon is láttuk már Blaháné asszony arcképét lefestve, de most már lépten-nyomon fogunk a kedves művésznő arcával találkozni, hisz az a szivarosbolt, a Szervita téren, melynek kirakatában ott láttuk a Blaháné szípkáját, ma délelőtt valóságos osztronnak volt kitéve. A legtöbb arra menő vásárolt egy ilyen rövidszárú szípkát, melynek végén nem ugyan a legügyesebben, a művésznő arcvonásai vannak fába faragva. De úgy látszik: a faragó a „Vereshajú”-t vette mintául, mert a fő vörös színű; no, de bármilyen színű legyen is e „nouveauté”, — csak újabb jele Blaháné asszony népszerűségének.”

(Megjelent 1881 december 5-én.)

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIÚJSÁG

Amikor „kifütyülték“ az operát a Nemzeti Színházban

„Szombat este (február 19.) adták „Báljé“ jeles dalmű, Carl Henriette k. a. Amália grófnő szerepében vendégjátékával. Alig juték el a színterembe, máris a sokaság közt több oldalról hallám, mikép a felső osztályzaton club ül együtt, az operák kifütyölésére. — Itt hű rajzát óhajtanám adni az egész darab folyamának, de annak részleteit minden jelenetekkel és tüneményekkel elsorolni tilt az illedelem s e lapok becse; ennél fogva rövid vázlatban csak annyit jegyzek meg, hogy a játék alatti fütyöntések,

tapsolásokkal felváltva: „Éljen a dráma!“ „Éljen Lendvay!“ „Egressy!“ s. a. t. kiáltások, a dal közepette lárma, zaj, viszálykodások, gúnyoló nevetkezések s. a. t., mindezek az érintett felső ülőhelyek hősei által többszörösen megújítottak.

(Megjelent 1842-ben.)

Aki „eszkimó nyelven“ beszél.

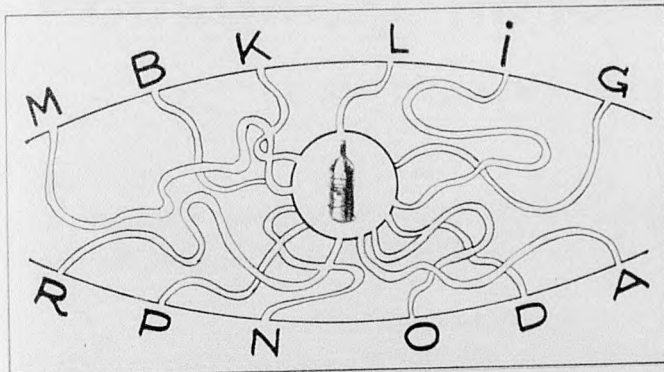
...„Reichmann elég nagy nyereség dalműtársulatunkra, hogy szívesen meghallgassuk énekét, — habár eszkimó nyelven mondja ki a szavakat.“

(Megjelent 1859-ben.)

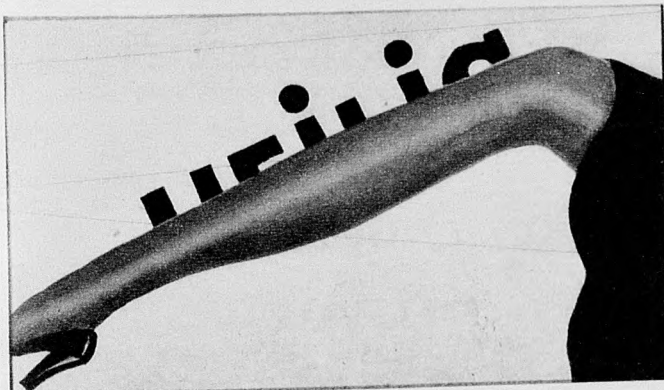
Közli: Erődi Jenő

Kép- és betűrejtvény

(Külön jutalmak)

Az ember lázasan kutat az egészségét szolgáló gyógyító erejű ásványvizek forrásai után. Olvasóinknak nem kell fáradozniuk, csak egy kis figyelemre van szükségük és a labirintus segítségével egy országos hírű keserűvíz nevét fejtik meg. (Induljunk ki a körből a labirintus-utakon és csak azokat a betűket olvassuk össze, amelyekhez kijutottunk.)

Egy közismert elegáns hölgy, még a szokottnál is szebb, feltűnően finomszálú, divatos színű selyemharisnyákat hord. Barátnői kérdéseire azonban nem volt hajlandó elárulni, hogy hol vásárolja ezeket a finom harisnyákat, csak a csomagoló papíronson lévő cím betűinek egy részét mutatta meg a kíváncsiskodóknak. A hölgyek a cég nevét egy kis fejtörés után — kitalálták! Mi a cég neve?

A helyes megfejtők között 100 pompás művet osztunk ki bérmentve, valamint 5 darab ötvösművészeti gyűrűt és 5 drb ötvösművészeti brost. Megfejtési határidő március 3. Azon túl beérkező megfejtések figyelembe nem vétetnek. Megfejtések a Délibáb kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

DÉLIBÁB

[REDACTED]

Muráti Lili

és

Somlay Artúr

vendéjátéka

Tarnai Ernő rendezésében a

Terézkörúti Színpadon

L Á S Z L Ó M I K L Ó S

Vén szamár!

című darabjában. — Főszereplők:
Gárdonyi, Peti, László, Mihályi, Fenyő

Ezt megelőzi a nagy kabaréműsor
Salamon, Rajna Alice, Herendi
Manci és a nagy társulat felléptével.

Rendező: Kőváry Gyula

Kezdetre 9 órakor!
TELEFÓNSZÁM: 1—265—54

[REDACTED]

[REDACTED]

7	A
11	o
14	de
16	t
19	h
23	i
26	h
30	a
	n
38	m
43	a

Vizsz
sikerü
Kaszás
Képző.
zavár'
izgatós
Szám
Odabe
Híres
rövidít
resked
gyes.
Lehajt
regény
Sportk
alkalm

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrűt és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.
Megfejtési határidő február 25. Minden borítékra rárandó: Rejtvénymegfejtés

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
h	n	l	l	o	f	a	l	e	r
11	o	r	i	o	n	12	b	e	g
14	d	i	h	15	a	r	e	t	e
16	t	e	n	17	v	a	s	i	18
19	h	m	20	21	d	h	l	22	g
23	i	b	l	a	24	a	h	25	r
26	h	e	27	e	28	a	d	29	h
30	a	r	a	32	h	a	l	33	g
n	34	l	35	36	d	o	b	m	37
38	39	y	i	r	a	40	r	a	42
43	a	n	g	o	l	m	a	g	y

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 43 és a függőleges 1, 6 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Zerkovitz Béla nagy-sikerű operettje. 11. Csillagkép, magyarosan Kaszás. 12. Magasabb török rang. 13. Képző. 14. Miklós — idegen nyelven. 15. „A zává”. 16. A teában levő alkaloida, gyenge izgatószer. 17. Nasi —, hazárdjáték. 18. Szám belseje. 19. Hamu mássalhangzói. 20. Odabe — ellentéte. 22. Felfuvalkodottság. 23. Híres építész volt. 24. Több a. 25. Okmány rövidítése. 26. A helium vegyjele. 27. A kereskedő igéje. 29. = 19. vízszintes. 30. Egyes. 32. Fegyvercsövek belső átmérője. 34. Lehajít. 37. Személyes névmás. 38. Ismert regényíró. 40. Kötözésre szolgáló háncs. 43. Sportkörökben sok-sok megbeszélésre adott alkalmat ez a válogatott futballmeccs.

Függőleges sorok: 1. A vízszintes egy primadonnája. 2. Gentleman. 3. Egy fiatal primadonna keresztnéve. 4. Bodorított hajfűrt. 5. Ezüstfém színű fém. 6. Gnosztikus ráolvasási szó, melyet háromszög alakban írtak amulettekre. 7. Lehullik. 8. Kezéből kiengedi. 9. Négy van egy esztendőben. 10. Kedvelt színésznőnk. 15. . . . Maria. 21. Ének. 22. Ruhára varrják. 28. Régi ürmérték. 29. Kisfaludy Sándor. 31. Csak éppen hogy. 33. Arab fejedelmi cím. 35. Leszek — latinul. 36. Elesik. 39. Kettős mássalhangzó fordítottja. 41. Az ezüst vegyjele. 42. Nagy növény.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett választóborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Kétségbeesett Erzsébet (32). Panaszodik, hogy 4–5 hónapi ismeretség után minden férfi hirtelen elhagyja és kerül a társaságát, pedig Ön úgy véli, hogy jömegjelenésű, csinos, intelligens hölgy, aki le tudná kötni egy férfi érdeklődését. Tanácsot nem adhatunk Önnek, mert hiszen azt kellene megtudnunk, hogy mi a baj oka. Az volna a legfontosabb, hogy Ön ezt megtudja, akkor biztosan saját maga is orvosolhatná a bajt. Kérje meg valamelyik jó barátját, hogy egyik vagy másik volt udvarlójával beszéljen hosszasan és faggassa ki, hogy miért kerül most az Ön társaságát. Ha megtudta, akkor biztosan könnyen legyőzheti ezt az esetleges kis hibát, amivel az udvarlói idővel elriasztja magától.

Sz. R. (614). Tanácsot kér tőlünk, hogyan juthatna ki Amerikába Ön és néhány társa, mert nehéznek találják az itteni megélhetést. Semmiesetre se gondoljon arra, hogy kivándoroljon, mert külföldön legalább is olyan nehéz gazdasági viszonyok vannak és ott egy idegennek munkát találni úgyszólván lehetetlenség. Örüljenek, hogy itthon vannak, ahol előbb-utóbb mégis csak mindenki talál munkát és megkeresi kenyerét.

Vitaeldöntés (148). A kérdéses személy: nő.

Üszóabajnoknő (16). Cs. F. címe: Általános egyetemi segítőegylet. VIII, Üllői út 22.

Szösz (6.) Legnagyobb sajnálatunkra nem ill módunkban rendelkezésre állni, mert már nem közlünk dalszövegeket. Valamelyik kottakereskedőnél tessék érdeklődni.

A. István, Pestszentlőrinc (614). Kérem, ne tessék ilyen gyorsan és szigorúan itélkezni D. F. úrról, mert talán még nem is volt alkalma az Ön levelét Berlinből megválaszolni, lehet, hogy e pillanatban nem is tartózkodik Berlinben. Figyeje el uram, hogy mi sokszor sokkal több türelemmel foglal-

kozzunk dolgokkal és a végén belátjuk, hogy érdemes volt, mert egy elhamarkodott ítélettel esetleg valakit megbántottunk volna, aki meg sem érdemelte. Örülünk, ha hamarosan Ön is ezen a véleményen volna.

Kárász M. Miskolc (68). Megfelelő hajszessel dörzsölje be másodnapoként fejébőrért és kénes szappannal mosdjon. A receptet csak bőrgyógyász kozmetikus szakorvos írhatja fel.

Minek is van szerelem (664). *Levelet kaptunk és azt teljes egészében leközzöljük, bár nem minden részletében értünk egyet vele.* Olvastam az e heti Délibáb szerkesztői üzenetében arról az elkéseredett leányról, akit völgegyényé hűtlensége villámcsapásként ért. Szeretném, ha segíthetnék vele elhitetni a valóságot és azt, hogy igen is el lehet és kell feledni az ilyen embert. Igenis kell az új kalap és törödni kell azzal, hogy jól álljon a ruha és törödni, hogy kivel megy moziba. Mert csak így tudja majd a feldúlt lelkiállapotát helyre állítani. Szeretném megfírní neki azt, amit én szenvedtem és akkor talán megvigasztalódik és hisz a jövőben. Huszonöt éves fiatal asszony vagyok, négy éve férjreml, kimondottan csinos, magas, jökevdü, elegáns, jó táncos. Férjem 32 éves fiatal orvos, jólmenő rendelő, nagy lakás, cseled, kutya, polgári kényelem és boldogság. Nagyon szerettük egymást. Két éves boldog felhőtlen házasság után a férjem megcsalt a barátommal. Nem vettem tudomásul, csak magamba sítam, sajnos, itt nem állt meg, hanem ment tovább és lefelé a lejőtn. Jött egy leány, aki most 22 éves és elvette az asszonytól az urát. Igen, elvette, egyedül maradtam a szenvedéseimmel. Az uram mindezt este elment, hazudott, hogy ide, meg oda megy. A barátai segítettek neki a kimaradásnál, nem jött haza, csak hajnalban. Jártak mulatni, vacsorázni, mindennap érte ment, a kocsinok, én meg kisszakacszon jártam. Goromba lett és ideges, nem adott háztartásra pénzt, elhagyta a feleséget egy lányért. Összetört a szívem, azt mondta, hogy menjek, utál engem. En ezt mind hagytam, nem is hallottam, csak sítam. Nem törődtem milyen a ruhaszín, milyen a kalap. Egyszer csak rájöttem, hogy miért, nem érdekes egy ilyen emberért sírni. Kezdtem máshol keresni vigaszt a sok keservemre. Mentem moziba, színházba, de mindig megnéztem, kivel. Kiálltam én is a pokol minden szenvedését és próbáltam visszasírni és mind hiába. 25 éves vagyok, nincs jogom még nekem is az élethez? Sírjam át az éjszakákat? Nem. Vettem új kalapot és szép ruhát, még akkor is nevettem, ha belül sítam és egyszer csak már nem is fáj. Most itt van mellettem és most már nem fáj, ha elmegy, nem fáj, ha nem jön haza. Semmi sem fáj, mert közben én is boldog lettem, megismertem egy fiút, akit nagyon megszerettem és ha soha nem is leszek a felesége, boldog vagyok vele. Most még jobban értékelem a boldogságot, mert tudom, mi az: szenvedni. Csak azt mondhatom, hogy milyen jó, hogy van sze-

relem a világon, mert az gyógyította meg a szenvedésemet. Remélem és kívánom, hogy minél előbb boldog legyen.

Dr F.-né.

Tata (606). Sajnos, nem tudjuk helyeselni az Ön eljárását. Mindnekelőtt nagyon nehéz egy ilyen berlini fénykép modelljének a nevéét és címét megtudni, mert hiszen ezek sok esetben szegény elárúsító leányok, akik pár márkáért fotografáltatják magukat a fényképpésszel és a fotóművész sem tudja a címüket. Mi megértjük, hogy Ön hirtelen fellobbanó vonzalmat érez az egyik ilyen széparú modell iránt, de meggyőződésünk, hogy ebből nem igen fejlődhet komolyabb barátság, ismeretség, hiszen olyan messze vannak egymástól! Mondjon le erről a tervről és nézzen körül, biztosan, ahol Ön él, akad olyan helyes, csinos, bájos fiatal hölgy, aki felveszi a versenyt a berlini modellel.

Film (8). Úgy tudjuk, hogy már nem működik.

Cs. Zsigmond (10). Elég tehetséges dolgok, de még fejlődnie kell ahhoz, hogy közölhető verseket írjon.

Ari Érs (12). A kérdéses kép két amerikai hölgyet (miss Betty Fulkersont és miss Doris Hoffmann) ábrázol, akik annakidején Spanyolországban jártak. Így tehát nem lehet egyik sem az ön elveszett húga.

Lili kisasszony (42). Örvendünk, hogy az ajánlott arckenőcs magának és barátnőjének is olyan jól bevált. 1-2 hónap múlva valamivel zsírosabb krémekre lesz szükség. Addig is nappalra könnyen felszívódó bőrtápláló krémet kell használni.

Számonkénti vásárló (20). Ön külföldre szeretne utazni és nem tudja, hogy hová menjen. Mi nem tudunk Önnek semmiféle családot ajánlani, tudomásunk szerint azonban a bádeni Exquisite Pensio (Baden bei Wien Weiburggasse, 4/c) finom családi jellegű és előnyös feltételek mellett nyújt teljes ellátást és lakást. Talán írjon oda.

F. I. (32). Az egy kivételes eset volt, mi semmi körülmények között nem juttathatjuk el levelét. A szerkesztői üzenetek kizárólag válaszokat ad, de nem posta és nem apróhirdetés rovat, tehát fizetett közleményt nem fogadunk el és leveleket nem továbbítunk.

Érdeklődő (26). Nem célszerű, hogy beküldje írásait, mert tudomásunk szerint öök hosszú időkre el vannak kizárva kéziratokkal és nem vásárolnak se novellát, se verset, se cikket. Nem ajánljuk, hogy az írói pályát kenyérkereseti pályának tekintse, mert komoly írótehetségek is kenyérgondokkal küzdenek.

Fehér virág (616). Szomorú levelét végigolvastuk, amelyben elpanaszolja, hogy jóvendőbelije megcsókolta Önt és most minden öök nélkül elmaradt. Levelében nem ez az elmaradás a szomorú, mert végeredményben Ön egy kedves, fiatal leány és biztosan akad majd más udvarlója is, inkább az a szomorú, hogy Ön mindent olyan rettenetes tragikusan fog fel. Nem szabad ilyen érzékenyen leélnie életét, legyen vidám, könnyed, meglátja, sokkal szívesebben lesznek társaságában és

Ön is hamarosan észreveszi, hogy nem mindenki rossz és önző, aki Ön körül él.

Zelenyák B. R. (236). Kérésének legnagyobb sajnálatunkra nem tehetünk eleget, mert a kért dolgok nem állnak rendelkezésünkre.

Groszmann M. Bp. (238). Fogadjon közvetlenül bármelyik fővárosi bélyegkereskedőhöz vagy bélyeggyűjtőklubhoz.

Jöhet-e május (618). Verseiben igen sok hangulat van, de bizony közlésre nem alkalmasak.

F. Csáky Margit (620). Köszönettel vettük a beküldött versfordításokat, valamint A. I. szerző engedélyét, sajnos azonban, ezek a versek annyira szomorúak és tragikus alaphangúak, hogy lapunkban nem közölhetjük. Mindenesetre köszönjük fáradozását és szívélyesen üdvözljük.

Igazuk van? (608). Nincs igazuk, mert egy 28 éves özvegy igenis járhat olyan társaságba, ahol férfiak vannak, különösen akkor, ha édesanyja elkíséri, vagy családos házaspárhoz van meghíva, tehát megengedett polgári keretek között. Ha egyik-másik komoly úriember ismerőse el akarja kísérni moziba, színházba, hangversenyre, mi ebben sem látunk semmi kivetni valót. Ilyen fiatal özvegyasszonynak joga van ahhoz, hogy hozzáillő társaságban élje életét.

Chopin mazurka (16). Mindent elhiszünk, amit mond. Csak azt szeretnénk tudni, hogy önmagával tisztában van-e? Ha igen, akkor cselekedjék nyugodtan szíve szerint. Jó utat és sikert kívánunk. Várjuk levelét.

Csitri (17). 1. Valószínűleg a használt púderban van a hiba. Csak káros anyagoktól men-

A multheti számban megjelent keresztretjvény megfejtése.

Vízszintes sorok: 1. A szűz és a gödölye. 12. Zsugorodás. 13. Ty. 14. Usgye. 15. Rács. 16. He. 17. Ól. 19. Szve. 21. Kalevala. 26. Evtc. 27. Apotheozis. 28. Eh. 29. Tad (dat). 30. Irsa. 31. Omár. 33. Garat. 36. Bp. 37. Nasi. 38. Eris. 39. Dal. 40. Ác. 41. Amoda. 43. Bubi. 44. Isadora Duncan.

Függőleges sorok: 1. Az Úr katonái. 2. Sss. 3. Zúgolódás. 4. Ügylet. 5. Zoe. 6. Ér. 7. Sor. 8. Adá. 9. Gács. 10. Összesít. 11. Öthetes haba. 18. Mae. 20. Vv. 22. A pamacs. 23. Vhi. 24. Lovarda. 25. Az. 26 a) Chaplin. 32. Riad. 33. Geor. 34. Riad. 35. As. 39. Duc. 42. Mo. 43. Bn.

Jutalmazott megfejtők: A keresztretjvény megfejtői közül Sennyey Erna, K. és Kati-berka Józsefné, Bp. ötvösművészeti brost; Kalocsay Ákosné, Sz. és Róth Magda, Bp. ötvösművészeti gyűrűt kaptak; az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Vági Györgyné Bp., Szanyi Istvánné, Sz. Kapuvári Ilona Bp., Dobroczyk Máttyás, B. Senta Irma, V. Nagy Irén, D. Lampert Ernóné, M. Kőszegi Sári Bp., Bunzlauer Erzszi, F. Hahnreiter József, K. Mindszenti Béla, T. Rónai Aranka Bp.

tes gyógypúdert alkalmazzon. 2. Kosmetikai készítményeket csak megcímzett és felblyegezett válaszboríték beküldése ellenében levélben ajánlhatunk.

Pusztá (610). Ha mindenáron ezt a két idegen szót akarja használni, akkor úgy kell kiejtenie, hogy szimpatizálni és harmonizálni. De sokkal szebben hangzik és jobban kifejezi a gondolatot, ha egyszerűen úgy mondja, hogy rokonszenvezni és harmonizálás helyett jobb kifejezés összhangba hozni, vagy esetleg harmóniába önteni. Ami második kérdését illeti, a magyar nyelv kizárólag csak és akkor is ritkább esetben versben használja az ilyenfajta rövidítéseket, tehát nem rajt van, hanem rajta van.

R. leány (612). Panaszodik, hogy egy fiatalember eddigi hüvös magatartását hirtelen barátságosra fordította és Ön most nem tudja, hogyan viselkedjék. Talán jó volna megtudni, hogy mi ennek a változásnak az oka? Mindenesetre legyen udvarias, kedves, de elég közömbös. Biztosan megtudja ennek a változott magatartásnak az okát és akkor tudja, hogy hogyan viselkedjék vele szemben.

Poéta non lit, sed nascitur (346). A versei igen kedvesek és hangulatosak, de azt a mértéket, amit a nyomdafesték kíván, még nem üt meg. Csak egy esztendeje, hogy tollat fogott a kezébe, kedves Anna és egy esztendő az irodalomban igen rövid idő. Nem is szabad kívánni a sorstól, hogy mindössze egyévi irodalmi munkálkodás máris meg hozza gyümölcsét.

Százlevelű rózsa (348). Ahogy maga jellemzi az udvarlóját, abból könnyen megállapítható, hogy az illető még igen fiatal. A fiatalberek pedig ebben a korban bizonytalanok, határozatlanok, félszegen; rendszerint mást tesznek, mint amit akarnak, mást akarnak, mint amit gondolnak, s mást gondolnak, mint amit tesznek. A fiatalember ingadozó, furcsa viselkedésére ez az egyetlen magyarázat. Helytelen volna tehát, ha emiatt megharagudna rá, de azt sem tartanánk helyénvalónak, ha feladná tartózkodó magatartását, s Ön közeledne hozzá. A férfiak könnyen utolériük szívük választottját, ha — akarják.

„Szomorú kisleány 66“. Levele van kiadóhivatalunkban, reggel 8 és délután 4 óra között átveheti.

Boldogtalan asszony, I. S. (350). Abban igazat adunk Önnek asszonyom, hogy ebbe az életbevágó ügyébe még a felnőtt leányainak sem enged beleszólást. Az álláspontunk azonban az, hogy ettől a beleszólástól függetlenül — nehezünkre esik ugyan ezt a tanácsot adni — Önnek mégsem szabadna más asszony férjével barátságot fentartani. Értjük, hogyné, nagyon is értjük a sok nyomós

okot, amely az Ön igaza mellett szól. Hiszen azt a férfit, aki most más asszony ura, tizenhat hosszú esztendő barátsága, szomorusága, reménye fűzi össze Önnel. Igen, ezek jogcímekek. De van egy erősebb jog, egy törvényesebb: a férjes asszony joga. Ön nem tehet mást, mint azt, hogy bár fájó szívvel, bár megroskadva, de mindenképpen visszavonul. És ezzel a lépésével legalább tudatára is adja annak a férfinak, hogy nem hajlandó „a második, a mellékes“ lenni az életben.

Juventus (352). Novellája meglepően ügyes, azonban még nem elég kiforrott. Bizonyosak vagyunk benne, hogy hosszabb-rövidebb gyakorlat után, szerkesztileg és formailag is kifogástalant fog írni.

Kinek van igaza? (372). Kedves kislány, elfelejtette közölni velünk, hogy hány esztendő voltakép? Soraiból azt olvassuk ki, hogy úgy a tizenhét körül lehet. Abban a kérdésben ugyanis, amellyel hozzánk fordul, fontos szerepet játszik éveinek száma. Mert ha még nem nőtt volna ki a bakfiskorból, akkor nagyon is érthető szüleinek az álláspontja: még a mai modern világban sem illik, hogy egészen fiatal kislányok kíséret nélkül fiúkkal sétálni és kirándulni járjanak. Mindenesetre maga és az udvarlója próbálkozzanak meg a következővel: a fiatalember beszéljen az Ön szüleinek. Ő kérjen engedélyt arra, hogy néha, a szülők által meghatározott helyen, egy-egy félórát kettesben sétálhassanak. Udvarlója érveljen azzal: hogy az Ön szülei bizonyára semmi kivetni-, kifogásolnivalót nem találnak rajta, mert akkor valószínűleg még azt sem engednék meg, hogy az ő jelenlétükben foglalkozzék Önnel.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépén,

Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14—23—39 és 14—23—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugylis levágódnék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hirdetést

ÖTVENEZER BETEG

fordul meg évente az ország különböző kórházaiban, nem beszélve azokról, akik otthoni ápolásban részesülnek. A betegek ily nagy száma mellett nem meglepő, ha

orvosi szakkifejezések tömege röpököd

az emberek mindennapi társalgásában, még hozzá legtöbbször helytelenül alkalmazva. Sajátmaga, hozzátartozói, ismerősei betegségről hány ember szeret részletes magyarázattal szolgálni, nem mulasztván el közben egy-egy sikeresnek bizonyult gyógyszert, vagy gyógy módot ajánlani. A gyógyítás az orvos feladata ugyan, de minden embernek ismernie kell a szervezetét fenyegető betegségeket és azok tüneteit, mert a bajok kezdeti stádiumában igénybe vett

orvosi segítség a legtöbb esetben biztos gyógyuláshoz vezet. Ezt a célt segíti elő a népszerű, élvezetes stílusban megírt **ORVOSI LEXIKON**, amely az

ORVOS A CSALÁDBAN

című ötkötetes hatalmas könyvsorozat második kötetében kezdődik. Ez a lexikon több ezer betegséget és más orvosi szakkifejezést sorol fel, részletesen megmagyarázva azok értelmét, ismerteti az egyes betegségek orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját.

A mű korábban megjelent első kötete az emberi test felépítését és életműködését tárgyalja. Néhány cím az első kötet tartalmából: *Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtana, Csecsemőápolás stb.*

A kitűnő papíron nyomott, félbörkötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközi kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapest 40 pengő, vidéken 42 pengő**, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Külföldi olvasóink figyelmébe!

Romániában: Tolnai „Orvos a családban“ c. mű kötetenkénti ára 250 lei. Beszerezhető: Journal Import, Jacob Dancea. Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai „Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 480 dinár, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. Főelárusító: Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsönkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R. T. Bpest, VII, Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbörkötésű kötetben, bérmentve, Budapest 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Műintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Műintézet megitélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első és második kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

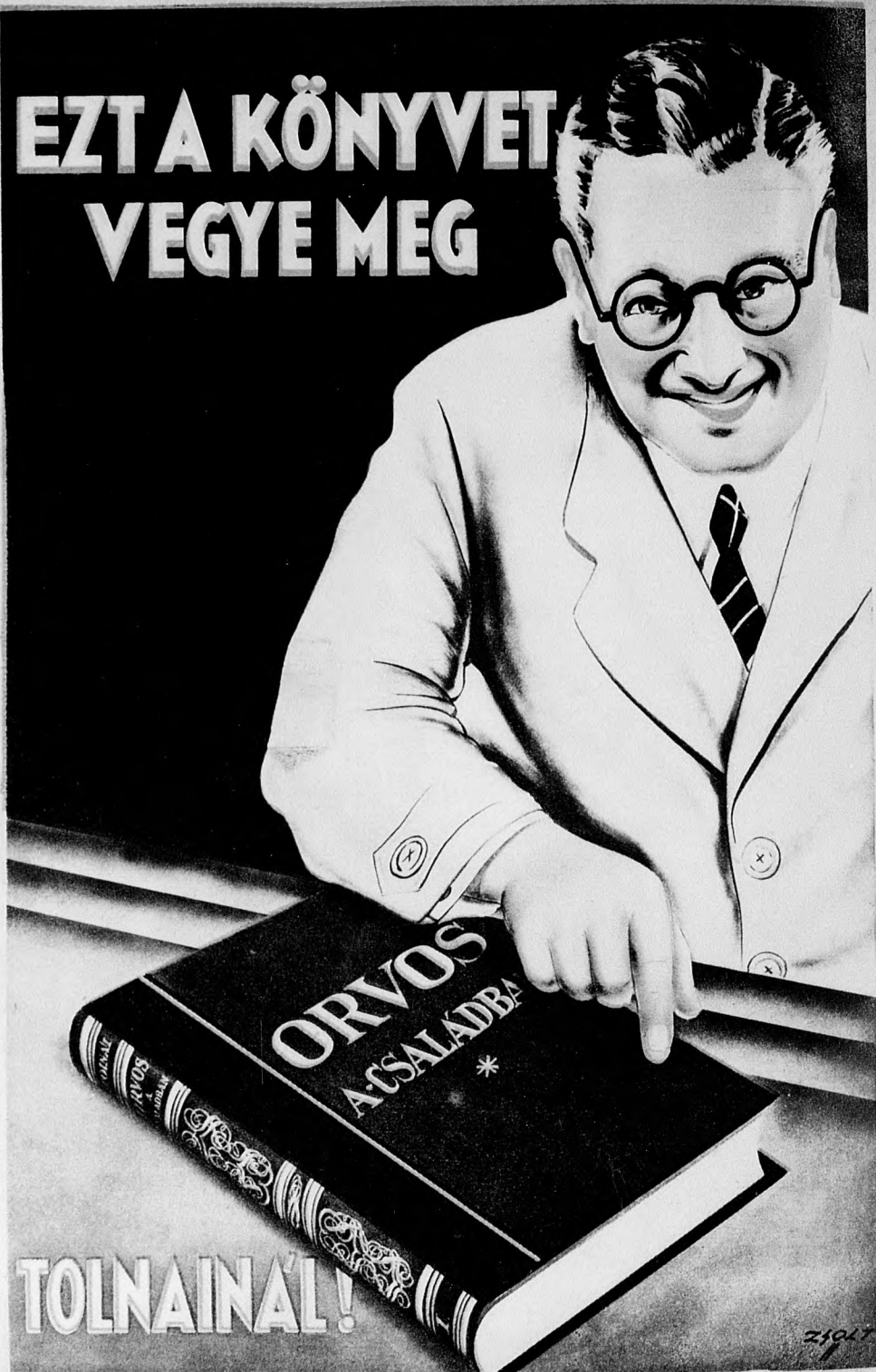
_____ A megrendelő aláírása.

_____ pontos cím.

_____ foglalkozása.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINAL!

9. SZÁM

Szörényi
MÁRIA
ímű új na
film cím
Bemutatja
CASINO,
(Phöbus

21917